

Studiu Biblic

FAPTELE APOSTOLILOR

cap. 1 - 8 : 22

Partea 1

FAPTELE APOSTOLILOR

Cap. 1-18 : 22

“

*Te îndemn să trăiești
în această carte.
Cartea "Faptele Apostolilor"
este un tonic, cel mai
extraordinar tonic pe
care-l cunosc în sfera
duhovnicescului.*

Martyn Lloyd Jones

Săptămâna 1 Fap. Ap. 1	pag. 1
Misiunea Bisericii	
Săptămâna 2 Fap. Ap. 2	pag. 15
Coborârea Duhului Sfânt și efectele sale	
Săptămâna 3 Fap. Ap. 3-4	pag. 28
Biserica din Ierusalim	
Săptămâna 4 Fap. Ap. 5	pag. 42
Provocările Bisericii	
Săptămâna 5 Fap. Ap. 6-7	pag. 54
Primul martir al Bisericii	
Săptămâna 6 Fap. Ap. 8	pag. 65
Evanghelia este vestită în Samaria	
Săptămâna 7 Fap. Ap. 9	pag. 76
Convertirea lui Saul	
Săptămâna 8 Fap. Ap. 10-11	pag. 86
Evanghelia printre neamuri	
Săptămâna 9 Fap. Ap. 12	pag. 98
Apărătorul Bisericii	
Săptămâna 10 Fap. Ap. 13	pag. 109
Prima călătorie misionară a lui Pavel și Barnaba	
Săptămâna 11 Fap. Ap. 14	pag. 120
Flexibilitatea Evangheliei	
Săptămâna 12 Fap. Ap. 15	pag. 134
Înțelepciunea Evangheliei	
Săptămâna 13 Fap. Ap. 16	pag. 146
A doua călătorie misionară a lui Pavel (I)	
Săptămâna 14 Fap. Ap. 17-18:22	pag. 159
A doua călătorie misionară a lui Pavel (II)	
Text biblic & ANEXE	pag. 173

Studiul Faptelor Apostolilor este important și esențial pentru biserică, dar și pentru fiecare credincios în parte, din mai multe puncte de vedere. În primul rând, pentru că este Scriptură. Acest aspect s-ar putea să ni se pară de la sine înțeles, dar trebuie să ne amintim mereu că faptele extraordinare enumerate de Luca nu sunt povești romanțate, nu sunt istorii ale unor eroi invincibili, ci mai degrabă sunt mărturiile oneste ale ucenicilor Domnului nostru Iisus Hristos. Dar cel mai important este că sunt fapte istorice inspirate de Duhul Sfânt. Credința creștină se fundamentează pe un eveniment istoric. Întruparea lui Hristos este un eveniment istoric pentru care noi, creștinii, trebuie să ne luptăm mereu. Nu există creștinism fără întrupare, așa cum nu există nici fără moartea și învierea lui Hristos.

Din acest motiv va spune Petru, în a doua sa epistolă: *"În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Iisus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui."*

În al doilea rând, Faptele Apostolilor este importantă pentru că lumea, cu tot avansul ei tehnologic, nu s-a schimbat deloc. Nici acum, nici atunci, oamenii nu puteau crede în supranatural, în învierea trupurilor sau în minuni. Și atunci, și acum, cei care nu cred în

toată autoritatea Scripturii consideră că Evanghelia trebuie să devină eficace în lumea modernă printr-o actualizare a ei, printr-o interpretare în termeni care să nu provoace dificultăți insurmontabile pentru lumea modernă. Astfel, spun ei, biserica ar trebui să se distanțeze de stadiul de crisalidă a creștinismului și să fie gata să renunțe la a interpreta anumite doctrine într-o manieră tradițională.

Studiul acestei cărți ne învață că Evanghelia nu este de obârșie omenească. Este inspirată prin revărsarea Duhului Sfânt și este de origine divină. Fundamentele bisericii sunt bazate pe mărturiile apostolilor, iar ele nu se pot schimba sau adapta. Faptele Apostolilor ne descoperă principalele doctrine ale creștinismului: învierea, înălțarea, revărsarea Duhului Sfânt, doctrina bisericii, a mântuirii și mai ales a misiunii de a face ucenici în întreaga lume.

Ne rugăm ca studiul acestei cărți să trezească și în biserica Bunavestire dragostea pentru Dumnezeu, dorința de a crește în unitate cu frații și pasiunea de a spune și celor nemântuiți minunatul mesaj al Evangheliei. Dar ne rugăm ca acest studiu să fie și o ocazie de cercetare pentru a vedea dacă creștinismul pe care îl reprezentăm și Evanghelia pe care o propovăduim sunt modelate de învățăturile apostolilor Domnului nostru Iisus Hristos.

Echipa pastorală

VIZIONEAZĂ © BibleProject

PARTEA 1

PARTEA 2

SĂPTĂMÂNA 1

MISIUNEA BISERICII

LUNI

MISIUNEA BISERICII

Faptele Apostolilor 1

OBSERVĂ:

Citiți întreg capitolul 1. Notați atmosfera din capitol și preocuparea ucenicilor (v. 6).

Care sunt evenimentele importante relatate în acest capitol? De ce le menționează Luca?

MEDITEAZĂ:

Comentatorii cărților antice vorbesc despre o practică a lucrărilor în două volume prin care autorul recapitula în al doilea volum tema sau finalul primului volum. Noi nu trebuie să uităm că Luca scrie Faptele Apostolilor ca o continuare a Evangheliei sale și, astfel, Fapte 1:1-14 recapitulează Luca 24:36-53.

Unele aspecte sunt reluate în detaliu. Ce face Luca, în acest prim capitol, este să seteze cadrul cultural, dar mai ales spiritual, ca parte din programul lui Hristos de restaurare a tuturor lucrurilor. Din acest motiv, va recapitula

importanța învierii lui Hristos, despre care ni se spune că s-a făcut cu multe dovezi (v. 3). Această înviere este pivotală pentru întreaga lucrare a Bisericii.

Motivul principal pentru care biserica a luat avânt, a avut “succes” și a crescut numeric a fost, dincolo de importanța revărsării Duhului Sfânt, încrederea cu care primii creștini au vorbit despre învierea lui Hristos.

Al doilea eveniment important pentru biserică a fost înălțarea lui Iisus. Hristos s-a înălțat în trup slăvit, cu promisiunea că, atunci când va reveni, o va face în același chip.

Și nu în ultimul rând, este momentul alegerii unui nou apostol în locul lui Iuda. De remarcat că această alegere se face după Scripturi (v.16-20).

Este important de remarcat importanța acestui fapt pentru biserica primară. Trebuia ales cineva care L-a însoțit pe Iisus de la botezul lui Ioan până la înălțare și care să fie martor al învierii lui Hristos. Astfel că funcția de apostol este unică în istoria bisericii.

Din acest motiv, va spune mai târziu Pavel, în epistola sa către Efeseni:

“fiind zidiți pe temelia apostolilor și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Iisus Hristos.”

Așa că începutul cărții este marcat de “umbra” învierii.

APLICĂ:

Dacă ar trebui să faci o recapitulare sumară a Evangheliei, care ar fi lucrurile importante pe care nu le-ai evita?

Care este motivul profund al mărturisirii noastre?

Scrie o meditație sau o rugăciune inspirată din acest capitol.

MARTI

DE LA ÎNĂLȚARE LA CINCIZECIME

Fap. Ap. 1

OBSERVĂ:

Citește Luca 1:1-4. Cine este Teofil? Ce putem afla despre el din cele două introduceri și care este motivul pentru care îi scrie Luca?

Despre ce spune Luca că a scris în prima sa carte? De ce este important pentru Teofil acest aspect?

În versetul 3 ni se spune că Hristos s-a înfățișat viu prin multe dovezi. De ce sunt importante dovezile învierii? La ce dovezi crezi că face Luca referire?

MEDITEAZĂ:

Învierea lui Iisus Hristos trebuie să nască reacții. Și naște reacții tot timpul. Învierea lui Hristos trebuie să ne tulbure și să ne neliniștească. Învierea lui Hristos nu trebuie să fie acceptată cum acceptăm un basm sau cum acceptăm o metaforă. Când vorbim despre Hristos, vorbim despre Dumnezeu care a intrat în lume, diferit de cum a intrat orice alt om - prin întrupare și care a ieșit din lume diferit de orice alt om - prin înviere.

Învierea lui Hristos vorbește despre un eveniment care s-a produs în istorie, care are în vedere moartea unui Om. Moartea lui dovedită, și apoi, are în vedere învierea acestui Om. Revenirea la viață. Trupul lui inert și care intra în putrefacție a luat din nou viață. Este vorba despre un eveniment unic în istorie. Nu este vorba despre moarte clinică, nu este vorba despre resuscitare și nu este vorba nici măcar despre învierea pe care a făcut-o Iisus în cazul ficei lui Iair.

Învierea lui Hristos este despre înfrângerea morții, despre primul fruct al Împărăției, este despre prima persoană cu trup de slavă, nesupusă putrezirii, cu trup care nu va îmbătrâni și nu se va deteriora, căruia îi vom urma cu toții. Învierea lui Hristos este speranța oricărui om care va înfrunta vreodată moartea, știind că ea nu mai are putere, atât timp cât este de partea învingătorului.

Învierea naște reacții și a născut tot timpul. Dar nu doar că naște reacții, ci ne obligă și la un răspuns. Ne obligă să luăm o decizie față de ea.

Philip Yancey povestește despre o tânără femeie (dintr-o nuvelă) al cărei fiu se naște orb. *"Nu vreau ca băiatul meu să știe că e orb"*, le spune ea rudelor și vecinilor, interzicându-le tuturor să-i divulge starea de fapt prin cuvinte precum lumină, culoare și vedere. Copilul crește fără a-și realiza infirmitatea, până într-o zi, când o fată ciudată sare gardul grădinii și strică totul rostind cuvintele interzise. Confruntat cu o realitate pe care nu și-o închipuise vreodată, întreaga lume a băiatului se năruie.

Asta au făcut ucenicii după înviere. Au adus un mesaj de dincolo de perdeaua Templului. Au adus mesajul unic și incredibil de tulburător al învierii.

Creștinii lumii moderne, creștinii care iau în serios învierea lui Hristos, se aseamănă acestei fete prin faptul că aduc un mesaj din afară. Să nu ne mirăm că oamenii au reacții violente cu privire la învierea lui Hristos. Că ne cred nebuni sau limitați. Ce uităm de multe ori este că, pentru noi, realitatea învierii este o prelungire a vederii, în timp ce pentru lume este orbecăială stranie și arogantă.

APLICĂ:

Pentru Luca este important ca Teofil să priceapă importanța învierii. Care este reacția pe care o naște în noi realitatea învierii lui Iisus?

Scrie o meditație sau spune o rugăciune plecând de la realitatea învierii.

MIERCURI

PUTEREA MĂRTURIEI

Faptele Apostolilor 1: 3-8

OBSERVĂ:

Citiți Luca 24:36-48 și Fapte 1:4. Care era “făgăduința Tatălui”?

De ce Îl întreabă ucenicii pe Iisus dacă în vremea aceea va așeza Împărăția lui Israel?

Citiți versetele 7 și 8. Care credeți că a fost rostul coborârii Duhului Sfânt?

MEDITEAZĂ:

Iisus Hristos le spune ucenicilor să aștepte “făgăduința Tatălui pe care ați auzit-o de la Mine”. Este important de remarcat că Iisus nu spune doar făgăduința Tatălui. Dacă ar fi fost așa, s-ar fi putut gândi doar la pasajele din Vechiul Testament în care Dumnezeu a promis că va turna Duhul Sfânt (Ioel 2:28-29; Fapte 2:16-18). Dar faptul că a adăugat “ați auzit-o de la Mine” întărește ideea că Hristos vine ca împlinitor al Vechiului Testament. Și, întradevăr, Hristos le-a vorbit în multe rânduri ucenicilor despre faptul că Duhul Sfânt va veni la ei după ce El va pleca (Ioan 15:26; 16:7-8). În Ioan 16:7, Iisus spune:

Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite.

Ce înseamnă mai exact că va veni Duhul Sfânt? Duhul Sfânt nu era deja în lume? Nu avem nenumărate mărturii ale implicării Duhului Sfânt în lume, înaintea înălțării lui Hristos? Deci la ce fel de venire se referă? Ne ajută aici analogia cu venirea lui Hristos. Și Hristos, ca a doua persoană din Treime, și-a făcut apariția în diferite teofanii în timpul Vechiului Testament. Dar la întrupare El a venit cu o misiune specifică. Este o altă categorie de venire. În același mod, Duhul Sfânt a venit ca parte a lucrării specifice de a convinge lumea de păcat și de a clădi biserica lui Hristos. A venit ca credincioșii să fie botezați cu Duhul Sfânt. Adică să fie uniți cu Dumnezeu. Ioan adusesse un botez al pocăinței, dar nu putea boteza cu Duhul Sfânt. Singurul care putea face asta era Hristos. Iar la Cincizecime exact acest lucru se întâmplă, pentru ca mărturia credincioșilor să aibă putere.

APLICĂ:

Motivul pentru care Biserica primară a primit o putere, când s-a pogorât Duhul Sfânt, a fost ca să fie martori. Cum am califica mărturisirea noastră?

De ce ne este atât de greu, uneori, să spunem Evanghelia celor necredincioși? Faceți o listă cu principalele motive, apoi rugați-vă lui Dumnezeu să îndepărteze frica.

JOI

NĂDEJDEA REVENIRII LUI HRISTOS

*Fap. Ap. 1: 9-11***OBSERVĂ:**

La porunca Domnului Iisus, ucenicii au rămas în Ierusalim ca să aștepte făgăduința Tatălui. Ce au făcut în acest timp? Care crezi că a fost rostul acestei așteptări de 50 zile, mai ales că în seara învierii ei primiseră deja Duhul Sfânt? (vezi Ioan 20:22; Luca 24:36-49)

Care este legătura dintre întrebarea ucenicilor din versetul 6 "Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?" și înălțarea lui Iisus?

De ce era importantă apariția îngerilor în timpul înălțării Domnului?

MEDITEAZĂ:

Înălțarea Domnului Iisus oferă un răspuns definitiv întrebării ucenicilor dacă în vremea aceea avea de gând să așeze Împărăția. Nu, nu în vremea aceea, ci la un timp pe care nici ei și nici îngerii nu îl știau. Apariția îngerilor, pentru a-i asigura de întoarcerea Lui, completa răspunsul la întrebarea lor și le oferea un cadru de referință pentru misiunea lor de mărturisire. În răstimpul de până

la a doua venire a lui Hristos, care se va produce în același mod ca înălțarea Lui, ucenicii nu trebuie să caute întemeierea Împărăției lui pe pământ, ci să-L mărturisească.

Care este totuși semnificația actului de înălțare a Domnului Iisus? Comentatorii biblici observă cel puțin trei. Prima ar fi că a marcat sfârșitul aparițiilor fizice ale Domnului Iisus. Domnul Iisus trebuia să plece, iar în locul Lui să fie trimis Duhul Sfânt. Pe Iisus nu aveau să-L mai vadă fizic până la revenirea Sa. În al doilea rând, reprezintă o ceremonie grăitoare și plină de reverență a unei realități spirituale profunde, și anume a faptului că Iisus din Nazaret, fiul lui Dumnezeu, se întoarce la Slava pe care o avea înainte de întemeierea lumii. Iar în al treilea rând, scopul înălțării a servit ca model pentru a doua venire.

Aceasta urma să fie pentru ucenici o puternică îmbărbătare. Da, știau acum care le este menirea. Să aștepte revenirea lui Hristos în timp ce mărturiseau Evanghelia până la marginile pământului.

Aceasta este și menirea noastră. Noi așteptăm venirea Domnului Iisus, având speranța și credința că El va mai intra o dată în spațiul și timpul nostru pentru a restaura, pentru totdeauna, toate lucrurile.

Poetul Traian Dorz, meditând la a doua venire prevestită de cei doi îngeri, spunea următoarele:

“Toate semnele timpurilor pe care le-a spus El că se vor arăta la apropierea venirii Lui se văd mereu în lume. Astfel că venirea Lui ar putea fi chiar îndată. Dar oare la câți dintre noi ne strălucesc ochii de bucuria venirii Lui și câți suspinăm de dragoste pentru întârzierea Sa?

Câți ne grăbim să ieșim în întâmpinarea Lui cu inimile pline de smerenie și iubire binefăcătoare?

Câte inimi ard de dorul așteptării Sale?

Câte candelă aprinse Îl așteaptă gata și câte fecioare veghează așteptând pregătite sosirea Mirelui Ceresc?”

APLICĂ:

Care este speranța așteptării noastre? Aștept eu revenirea lui Hristos?

Scrie o meditație sau o rugăciune inspirată din acest text:

VINERI

ALEGEREA UNUI NOU APOSTOL, DUPĂ SCRIPTURI

Faptele Apostolilor 1: 12 - 26

OBSERVĂ:

Ce profeție a lui David a împlinit Iuda?

Care sunt criteriile pentru care Barsaba și Matia au fost puși deoparte pentru a fi aleși apostoli? De ce era nevoie de un nou apostol? De ce nu puteau fi puși mai mulți?

Care dintre aceste criterii ale apostoliei ți se pare cel mai important?

Care a fost argumentul cel mai puternic folosit de Petru în cuvântarea sa?

MEDITEAZĂ:

Domnul Iisus și-a ales 12 ucenici și ca un simbol al restaurării poporului lui Dumnezeu. După ce Iuda și-a pierdut prin apostazie dreptul de apostol, ucenicii știau că trebuie să fie ales încă unul, ca fundament al bisericii. Pavel va spune, în epistola către Efeseni, că credincioșii sunt *“zidiți pe temelie apostolilor și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Iisus Hristos”*. Pavel va îndeplini cel mai important criteriu din cele menționate de Luca, cel de martor al învierii lui Hristos (1 Corinteni 15:1-9). Din acest motiv, trebuie să fim foarte atenți la tot felul de curente noi apostolice care încearcă să demonstreze că există un nou dar al apostoliei. Un dar prin care ni se pot oferi noi învățături astăzi. Să respingem cu fermitate astfel de învățături ca fiind nebiblice.

Dar această numire a lui Matia este făcută pentru că Scriptura trebuia să fie împlinită. Miza numirii unui nou apostol era împlinirea Scripturii. Ca fundament al Bisericii stă această preocupare pentru ce spune Duhul Sfânt, prin Scriptură.

O spun cu cea mai mare durere și convingere că orice atac puternic din partea diavolului, orice îndepărtare de credința creștină își are rădăcina în înstrăinarea față de Scriptură.

Din acest motiv, loviturile cele mai puternice pe care le va primi Biserica vor fi în autoritatea Scripturii. De aici pleacă totul.

Orice creștin, care se simte sărac spiritual, să se uite la modul în care tratează Scriptura. Orice creștin care începe să cocheteze cu “lumea” știe că neglijează, de ceva timp, Biblia. Scriptura este hrana zilnică a creștinului și este bine să știm că orice atac va veni, în primul rând, la modul în care o vedem.

Sigur că sunt creștini care tratează greșit Scriptura; că se apropie idolatru de ea. Scriptura ne descoperă prețioasa noastră mântuire prin Hristos.

APLICĂ:

Ce mă ține pe mine astăzi departe de Scriptură?

Ia-ți un timp și citește întreg Psalmul 119. Roagă-te Domnului să-ți ofere o dragoste similară pentru Scripturi.

SÂMBĂȚĂ

MARTORI AI ÎNVIERII

Faptele Apostolilor 1:22

OBSERVĂ:

Citește Fapte 1:8; 4:33, Efeseni 1:20-22; Fapte 3:15. Ce ne arată toate acestea despre calitatea de martori ai învierii?

De ce era absolut necesar ca apostolii să fie martori ai învierii lui Hristos?

MEDITEAZĂ:

Trebuie să recunoaștem că, astăzi, creștinul evanghelic pare că a pierdut gustul pentru două lucruri care fac ca biserica să fie întărită: gustul pentru evanghelizare și pentru ucenicie. Mai corect spus, nu mai știm să le facem cum trebuie. Forța bisericii primare a fost tocmai această practică a mărturisirii.

Ne este teamă să ieșim public cu credința noastră. Teamă că se va râde de noi, că nu vom ști ce să spunem, teamă că nu vom fi buni reprezentanți ai lui Hristos, teamă să nu ne facem de râs. Evanghelizarea ne îngrozește. Ceea ce cândva era caracteristica noastră a devenit acum un 'bau-bau' de care fugim. Ne-am baricadat cu programe minunate, cu Zoom-uri și activități online profesionale, dar simțul pentru misiune l-am lăsat pentru câțiva "experti".

Biserica trebuie să redescopere pasiunea pentru misiune. Pasiunea pentru ucenicie. Să ne învățăm copiii să prețuiască Scripturile și să știe pe viitor să le apere. Să creăm spații sigure în bisericile și familiile noastre, în care să fie firesc să ne exprimăm până și îndoelile. Bisericile noastre să fie populate nu de cruciați încinși cu sabia certitudinii, ci de creștini smeriți care au convingeri ce vin dintr-o relație nefalsificată cu Hristos.

Să fim cu toții martori ai învierii.

APLICĂ:

Gândește-te la o cunoștință căreia vrei să îi spui Evanghelia.

Roagă-te Domnului să-ți deschidă uși să poți să îi mărturisești Vestea Bună.

Unde are mărturia ta de suferit și din ce cauză?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. De ce este importantă înălțarea lui Hristos?
2. Ce semnifică botezul cu Duhul Sfânt?
3. Care este importanța apostoliei?
4. Ce înseamnă că noi, astăzi, suntem martori ai învierii lui Hristos?

SĂPTĂMÂNA 2

COBORÂREA DUHULUI SFÂNT ȘI EFECTELE SALE

LUNI

COBORÂREA DUHULUI SFÂNT

Fap. Ap. 2:1-4

OBSERVĂ:

Ce era ziua Cincizecimii? Care sunt alte nume date acestei zile?

Ce s-a întâmplat, practic, în ziua Cincizecimii? Cum i-a ajutat umplerea Duhului Sfânt pe ucenici?

Care este legătura dintre versetele 4 și 6? Ce semnifică acele limbi în care vorbeau creștinii adunați?

MEDITEAZĂ:

Cincizecimea se numește așa pentru că se împlinesc 50 de zile de la pătimirile lui Iisus Hristos. Dar în perioada în care Duhul Sfânt cobora peste creștinii adunați, se sărbătorea un eveniment numit tot cincizecime, care în Vechiul

Testament amintea de *“primirea Legii pe Muntele Sinai, de suferințele evreilor în pustiu, precum și de necazurile cele multe prin care au trecut, până să ajungă în pământul făgăduinței, unde s-au îndulcit de roade, de grâu și vin. De aceea, la această sărbătoare se mulțumea lui Dumnezeu și pentru secerișul nou”*.

În Noul Testament, această zi amintește de venirea Duhului Sfânt peste Apostoli, Duh care a fost prorocit din vechime, care ne călăuzește spre tot adevărul și ne învață căile plăcute ale lui Dumnezeu. Astfel, Cincizecimea este împlinirea profețiilor care prevestesc venirea Domnului, dar mai ales ziua întemeierii Bisericii, în chip văzut.

Din păcate, sunt unii care confundă botezul cu Duhul Sfânt, revărsat peste biserică la Cincizecime, cu darul vorbirilor în limbi, despre care vorbește și Pavel în 1 Corinteni 14. Revărsarea Duhului Sfânt marchează momentul intrării Duhului Sfânt în istorie. Este împlinirea promisiunii Domnului Iisus care spunea că este bine ca El să plece pentru a putea fi trimis Duhul Sfânt.

Unii cred că ceea ce s-a întâmplat la Rusalii ar trebui să se întâmple de fiecare dată când un om este mântuit, dar considerăm că nu există susținere biblică pentru o așa interpretare. Duhul Sfânt a fost trimis cu putere peste Biserică, iar ca rezultat imediat a fost o trezire extraordinară în popor, în urma predicării despre învierea lui Hristos. Duhul Sfânt este prezent în orice credincios și peste Biserica Lui. Nu este un eveniment care se repetă așa cum spun unii. Duhul Sfânt a intrat o dată în istorie și va rămâne alături de Biserică până la reîntoarcerea Marelui.

APLICĂ:

Care sunt roadele prezenței Duhului Sfânt în viața mea?

Textul ne spune că, în ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc. Cât de importantă este pentru noi comunitatea? Cât de mult caut să fiu împreună cu sfinții în același loc?

MARȚI

REAȚIA LUMII LA REVĂRSAREA DUHULUI

Faptele Apostolilor 2:5-13

OBSERVĂ:

Care sunt popoarele adunate la Ierusalim? Ce i-a făcut să se adune?

Care a fost reacția lor?

MEDITEAZĂ:

Evangelia va naște tot timpul reacții. Unele vor fi spre mântuire, altele spre batjocură. Unii vor fi intrigăți, alții doar vor râde. Apostolul Pavel va spune că propovăduirea Crucii este o nebunie pentru lume. Evangelia nu poate fi înțeleasă decât de cei luminați de Duhul Sfânt, prin auzirea Evangheliei.

Sunt unul dintre "avocații" credinței în spațiul public. Am o pasiune vie pentru toți cei care își doresc să ducă credința afară din spațiile sacre. Să fie în facultăți, pe platourile televiziunilor, în live-uri, la muncă și în case. Îi încurajez pe toți să facă asta și să se pregătească temeinic. Dar dacă această prezență a credinței în spațiul public nu este conectată cu dorința de a duce harul lui Hristos unei lumi confuze și flămânde după adevărata Veste Bună, cred că facem un deserviciu Evangheliei.

APLICĂ:

Cât de mult sunt afectat de reacția oamenilor la mărturisirea Evangheliei?

Știu oamenii din jurul meu că sunt creștin? Ce aș putea face concret pentru a face cunoscută Evanghelia celor din jurul meu?

MIERCURI

PUTEREA PREDICĂRII EVANGHELIEI *Fap. Ap. 2 : 14 - 36*

OBSERVĂ:

Subliniați toate pasajele din Vechiul Testament la care face referire Petru în predica sa. Care este motivul pentru care le menționează?

Cum Îl descrie Petru pe Iisus Hristos? Care este punctul central al predicii lui?

Citiți versetele 22-36. Cum explică Petru că Iisus a fost adevărat ca divin de către Dumnezeu?

MEDITEAZĂ:

Predicarea lui Petru este profund cristocentrică.

Spurgeon spunea:

“Nu știi, tinere, că există o cale către Londra din orice oraș, din orice sat și de la orice casă ce există în Anglia? Tot așa, de la orice text al Scripturii există o cale care duce la Hristos. Și, dragul meu frate, treaba ta este ca, atunci când ajungi la un text, să te întrebi: Acum, care este calea către Hristos de aici? Eu n-am găsit niciodată un text care să nu conțină în el o cale către Hristos și n-aș putea să fac vreodată un lucru bun în predicare, dacă salvarea lui Hristos nu se găsește acolo”.

Cât de frumos este demonstrat acest adevăr în predicarea primilor creștini. Trebuie să vă mărturisesc că, dacă cunosc ceva despre predicare, acel ceva este legat de moștenirea lăsată de fratele Taloș în biserica Bunavestire. Sunt câteva lecții pe care le-am învățat despre predicare:

1. Nu predici niciodată din experiențele altora.

Predicarea trebuie să te fi pătruns. Predici ceea ce ai experimentat din text, din rugăciune, din alte cărți, din experiență. Dar doar dacă ți-a vorbit mai întâi ție. Predicarea se naște din frământările predicatorului. Frământări care au legătură cu nevoile Bisericii, cu aspecte pe care Duhul Sfânt le lucrează în acel moment în viața lui sau în societate.

2. Predică Scriptura.

Nicio ilustrație nu se compară cu forța dată de Scriptură. Explică Scriptura. Nu predica în așa fel încât să lași impresia că oferi autoritate altor cărți sau altor autori mai mult decât oferi Scripturii. Expoziția Scripturii nu înseamnă să te transformi în comentator biblic ambulant. Înțelege textul, inima lui Dumnezeu din text și apoi găsește forme creative de a-l prezenta comunității.

3. Nu poți vorbi despre Iisus fără pasiune.

Scopul predicării este Hristos și Evanghelia Sa. Pasiunea nu poate fi falsificată. Așa că, atunci când ajungi la Hristos, trebuie să se vadă pasiunea și bucuria întâlnirii cu El.

4. Nu te ridica la amvon, dacă nu te-ai rugat pentru cei cărora le predici.

Nu te ridica la amvon, dacă nu ai un sentiment constant de uimire că ai șansa să predici Cuvântul Dumnezeului adevărat. Nu te ridica la amvon, dacă nu te gândești la frații și surorile cărora le predici. Dacă nu ai sensibilitate față de greșelile lor și credincioșie față de Adevăr.

5. Predică arzând pentru Biserică.

lubește Biserica și asta se va vedea în predicare.

APLICĂ:

Ce ar trebui să urmărim în orice predică?

Scrie o meditație sau o rugăciune inspirate din textul de azi.

JOI

MESAJUL POCĂINȚEI

Fap. Ap. 2 : 37 - 41

OBSERVĂ:

De ce au fost oamenii străpunși în inimă?

Care era darul Sfântului Duh care vine în urma pocăinței?

MEDITAȚIE:

Ce este pocăința? Este, în primul rând, smerirea noastră. Este să ne întoarcem fața de la noi înșine și să ne uităm la Dumnezeu. Pocăința este întoarcerea din noi și din drumul nostru, din umblarea noastră, și îndreptarea inimilor noastre

către Domnul. Isaia vorbește despre situația dinainte de pocăință, când fiecare umbla pe drumul lui. Cea mai evidentă formă de a ști dacă ești al Domnului este să te uiți dacă umbli pe drumul tău. Pocăința este întoarcerea privirii către Dumnezeu. Întoarcerea din drum.

Cel mai mare dușman al nostru este păcatul ascuns. Păcatul pe care l-am împlânzit. Păcatul pe care îl numim normalitate. Atitudinea care spune că pot să stau relaxat în fața păcatului. Păcatul care nu mă mai deranjează. Care nu mă mai rușinează. De aceea spune Daniel, în capitolul 9 - *“nouă ar trebui să ni se umple fața de rușine”*. Cel mai mare pericol este să nu fim conștienți de adevăratul pericol. Păcatul ne seduce. Păcatul ne încălzește la foc mic. Ca broaștele care pot fi fierte dacă le pui în apă caldută. Nici nu-și dau seama când au murit. Pocăința ne scoate din starea de amorțeală. Audiența lui Petru din ziua Cincizecimii a fost străpunsă în inimă. Mesajul Evangheliei este singurul care poate, cu ajutorul Duhului Sfânt, să topească o inimă înghețată de păcat. Asta face pocăința.

Curajul mărturiei, mesajul pocăinței aduc tot timpul un răspuns. În ziua Rusaliilor s-au întors la Dumnezeu peste 3000 de oameni. Această putere a Duhului Sfânt nu este mai puțin puternică între noi și azi. Să ne întoarcem la o predicare curată a Evangheliei, iar Dumnezeu va face lucruri mari între noi și azi.

APLICĂ:

Petru a spus Evanghelia, dar în final le-a dat și soluția: pocăința. Spunem noi tot mesajul Evangheliei celor din jurul nostru?

Cât de în serios tratez păcatul din viața mea?

VINERI

UNITATEA BISERICII

Fap. Ap. 2:42-47

OBSERVĂ:

Care sunt cele patru practici în care primii creștini stăruiau? De ce era important ca toate să existe împreună?

Unde se întâlneau zilnic primii creștini?

Citiți și Fapte 4:32-37. De ce își vindeau creștinii averile? Care era semnificația gestului lor?

MEDITEAZĂ:

Vă veți întâlni cu opinii cum că ceea ce s-a întâmplat cu Biserica primară este un precursor al comunismului sau o formă incipientă de ascetism. Realitatea este că creștinii nici nu se retrag din societate, nici nu se luptă pentru o formă anume de guvernământ. Nu asta este lupta lor. Practica pe care o vedem în capitolul doi - și care se repetă și în capitolul patru - are în vedere dragostea pentru cei aflați în nevoie. Mesajul din spate indică, mai degrabă, o atitudine radicală de a prețui mai mult oamenii decât posesiunile materiale, de a recunoaște că atât ei, cât și proprietățile lor, aparțin lui Iisus. Unitatea bisericii este ceea ce se vede în acest fragment.

Când Iisus a cerut Tatălui ceva pentru copiii Lui, a cerut ca noi să avem unitate. Să fim una. Dar unitatea creștină nu înseamnă uniformitate. Nu înseamnă că toți îmbrăcăm aceeași uniformă. Nu înseamnă că suntem ștanțați, înregimentați. Unitatea creștină înseamnă și îmbrățișarea diferențelor. Dar asta, din nou, nu înseamnă că nu avem și o unitate doctrinară. Avem un crez. Nu putem fi una cu mormonii sau cu martorii lui Yehova din simplul motiv că aceștia nu cred în divinitatea lui Iisus Hristos. Oricine nu crede că Hristos este Dumnezeu, nu este și nu poate fi creștin.

Să nu uităm că cea mai frecventă metaforă a relației lui Hristos cu Biserica este cea de căsătorie. Cei doi devin un singur trup, dar nu-și pierd identitatea. Biserica este una - adunarea credincioșilor în jurul Evangheliei, dar compusă din oameni diferiți, transformați de Hristos, care trăiesc și transpun această Evanghelie în multitudinea de limbi și culturi.

Costache Ioanid a surprins această unitate în versurile de mai jos:

*Icoane de aur în Templul divin,
din voi, frații mei, mi-am făcut;
icoane la care eu nu mă închin,
dar, ca pe Cristos, le sărut...*

APLICĂ:

Cât de importantă este pentru mine comunitatea locală?

Scrie o meditație sau o rugăciune inspirată din textul de azi.

SÂMBĂȚĂ

HRISTOS - OM ADEVERIT DE DUMNEZEU

Fap. Ap. 2

OBSERVĂ:

Citește întregul capitol și subliniază toate referințele la Hristos. Ce învățăm despre El din text?

De ce era important ca toată casa lui Israel să știe că Iisus a fost făcut Domn de către Dumnezeu? (v. 36)

MEDITEAZĂ:

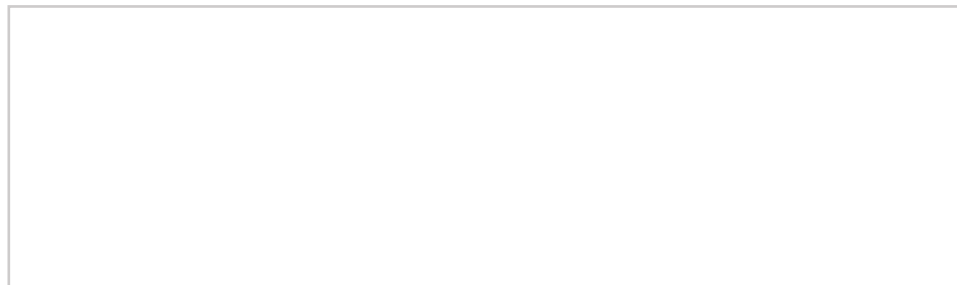
Una dintre cele mai mari probleme pe care le întâmpină creștinătatea astăzi este confuzia cu privire la ce înseamnă să fi creștin. Cum arată un creștin, ce îl definește? Îl definește un corp de doctrine, un stil de viață, o conduită, modul în care se manifestă în societate, maniera în care vorbește? Sunt creștini toți cei care afirmă că sunt creștini?

Nu vreau să fiu reduționist, dar am să afirm că găsim un răspuns satisfăcător uitându-ne la cum arată Dumnezeuul căruia i se închină acești oameni. Cum este chipul Lui? Cum arată El? Un dumnezeu fals este unul care se schimbă în funcție de cultură și modă. Dumnezeuul adevărat rămâne același, indiferent de cultură sau perioadă. Ceea ce credem despre Dumnezeu definește ceea ce suntem. Cum îl vedem, care este imaginea Lui în mintea noastră, definește cum va arăta închinarea noastră și comportamentul nostru. Din acest motiv, ceea ce spune Pavel în Coloseni 1:15 este fundamental. Hristos este chipul Dumnezeuului celui nevăzut, Pe de-o parte, el ne aduce aminte de a doua poruncă mozaică *“să nu vă faceți chip cioplit!”*, iar în al doilea rând, ne dezvăluie că Dumnezeu poate fi văzut și cunoscut doar prin Hristos.

Hristos este Mirele Bisericii. Hristos este capul Trupului. Hristos este piatra din capul unghiului. Hristos este totul și în toți.

APLICĂ:

Roagă-te chiar acum ca Dumnezeu să-ți crească iubirea pentru Hristos.

Roagă-te ca Domnul să deschidă azi oportunitatea să vorbești cuiva despre dragostea Lui.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE DIN GRUP:

1. Discutați despre importanța revărsării Duhului Sfânt. Vorbiți despre unicitatea aceluia eveniment în istorie.
2. De ce era imposibil ca Hristos să fi rămas în mormânt?
3. De ce este importantă predicarea învierii în Biserică și în afara ei?
4. Care este modelul pentru o biserică sănătoasă?

SĂPTĂMÂNA 3

BISERICA DIN IERUSALIM

LUNI

VINDECAREA UNUI OLOG DIN NAȘTERE

Faptele Apostolilor 3:1-11

OBSERVĂ:

De ce era dus ologul în toate zilele la poarta Templului? De ce nu era în Templu?

Care este semnificația faptului că Petru îl vindecă pe olog în numele lui Iisus Hristos?

MEDITEAZĂ:

Cu câteva versete înainte, Luca povestește cum între ucenici se făceau multe minuni și semne, dar și faptul că ucenicii erau nelipsiți de la Templu. Capitolul trei debutează cu exemplificarea celor două aspecte. Petru și Ioan vin la Templu la ceasul al nouălea, adică la ora 15. Era momentul jertfei de amiază, care era însoțită de rugăciunea congregației. Ologii nu erau acceptați în Templu din cauza imperfecțiunii lor, dar li se permitea să cerșească. Singurii cărora le era permis cerșitul erau cei care nu puteau munci. În acest context, se apropie

Petru de olog și face mărturia aceasta minunată. *“Argint și aur nu am, dar ce am îți dau: în Numele lui Iisus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!”* Nu trecuse mult timp de când Hristos însuși vindeca ologii prin puterea și autoritatea Sa. Acum, apostolii vindecau în Numele Lui.

Asta era o mărturie publică a faptului că apostolii nu urmăreau slava pentru ei. Nu urmăreau să creeze o religie nouă a lor. Erau interesați de un singur lucru: să vorbească despre puterea Celui înviat.

Ceea ce văd în acest pasaj este că ucenicii încep să se asemeze tot mai mult cu Hristos. Aceeași preocupare pentru oameni. Aceeași milă și aceeași râvnă pentru Evanghelie. În Matei 15:32 ni se spune:

Iisus a chemat pe ucenicii Săi și le-a zis: “Mi-este milă de gloata aceasta; căci iată că de trei zile așteaptă lângă Mine și n-au ce mânca. Nu vreau să le dau drumul flămânzi, ca nu cumva să leșine de foame pe drum.”

Problema societății noastre nu este că are prea multă religie, ci că are prea puțin din modelul iubirii lui Iisus în ea. Prea puțini care să iubească cu sacrificiu și prea mulți care iubesc după modelul lumii. Cum ar fi lumea și societatea, dacă noi am începe să iubim ca Iisus? Să fim gata să iubim și să ne sacrificăm pentru necunoscuți și chiar pentru dușmanii noștri? Să fim gata să iertăm chiar și cele mai cumplite fapte? Cum ar fi?

APLICĂ:

Arătăm noi milă în societate? Avem ochi să-i vedem pe cei în nevoie după Hristos?

Roagă-te lui Dumnezeu, chiar acum, să poți întruchipa dragostea Lui în lume.

MARTI

CUVÂNTAREA LUI PETRU

Fap. Ap. 3:12-26

OBSERVĂ:

Care este asemănarea dintre cuvântarea lui Petru din capitolul doi și cea din acest pasaj? Subliniați asemănările.

De ce alege Petru să predice după o minune? Ce precede predica din capitolul doi? Este vreo legătură între cele două?

De ce susține Petru că iudeii L-au omorât pe Iisus din neștiință. Ce știau din Vechiul Testament despre păcatele făcute din neștiință? (Levitic 5:17-18:)

MEDITEAZĂ:

Predicarea lui Petru este un model pentru fiecare dintre noi în modul în care mărturisim Evanghelia. În primul rând, ar trebui să folosim fiecare oportunitate care ni se oferă. În ambele predici, Petru observă că oamenii sunt făcuți curioși de intervențiile miraculoase ale lui Dumnezeu. Petru nu este un simplu spectator, ci profită de ocazie pentru a mărturisi. Dar în al doilea rând, este un model pentru cum folosește autoritatea Scripturilor. Hristos este împlinirea Scripturii. Moartea lui nu a fost o întâmplare și nici un accident nefericit. S-a întâmplat pentru că așa fusese scris cu secole înainte și hotărât din veșnicii.

Dar peste toate astea, mai este un aspect important pe care atitudinea lui Petru îl subliniază. Este preocuparea lui ca nu cumva oamenii să creadă că prin puterea lui s-a realizat această minune. Este această smerenie care se naște doar în prezența lui Hristos. Același lucru l-au făcut și Pavel și Barnaba când au fost luați drept zei. Și-au rupt hainele de pe ei și au strigat în gura mare că tot interesul lor este să-L descopere pe Dumnezeu cel viu. Cât de tentant este pentru noi să “furăm slava lui Dumnezeu” ori de câte ori se folosește de noi. Când oamenii se miră și ne apreciază, cât de important este să știm să ațintim privirea oamenilor către Cel care dă înțelepciunea. Ce importantă este smerenia!

Poezia lui Costache Ioanid este grăitoare:

*Ce bine mă simt când în clipa cea grea
Aud glasul Tău cum mă cheamă.
O, pune-mi în inimă liniștea Ta
Și scapă-mă, Doamne, de teamă.
Apucă-mi Tu brațul, puternic, și ia-l,
Când marea mă-nvolbură-n spume.
Rămâi lângă mine la oricare val,
Și scapă-mă, Doamne, de lume.*

*Ajută-mi privirea spre Tine să țin,
Predat închinării depline,
Așterne-o maramă pe tot ce-i străin
Și scapă-mă, Doamne, de mine.
Ce bine mă simt când în ceasul cel greu
Simt liniștea-n piept cum revine.
O, scapă-mă, Doamne, de tot ce-i
al meu și uple-mă-n totul de Tine.*

APLICĂ:

Citește poezia de mai sus ca pe o rugăciune personală.

Ce trebuie să schimbi în tine pentru a fi mai dornic de a profita de orice ocazie pentru a spune Evanghelia?

Notează câteva aspecte de schimbat și apoi roagă-te.

MIERCURI**SCRIPTURA, CA ARGUMENT ÎN PREDICARE**

Faptele Apostolilor 3:12-26

OBSERVĂ:

Din proporția textului, observăm că accentul cade nu atât pe minune, cât pe Cuvânt. Care este rostul minunii în acest context? Care este relația dintre minune și Cuvânt? Care este nevoia majoră a omului și pe ce trebuie insistat? Ce ne spune acest lucru despre rolul Cuvântului în Biserică, la grup, acasă?

MEDITEAZĂ:

Îmi aduc aminte de o discuție pe care am avut-o cu Eliana despre Biblie.

Mi-a spus: *“Tati, dacă înțeleg bine, Biblia este ca un indicator care îți arată drumul, nu-i așa?”* I-am spus că este și așa, dar este mult mai mult decât atât.

Indicatorul este un semn exterior, tern și nemișcător. Se mulțumește să-ți arate drumul și atât. Biblia Îl descoperă pe Hristos care a venit la noi și care trăiește alături de noi. Biblia intră în noi și pătrunde atât de adânc încât indicatorul nu mai este în exterior, ci este chiar în noi. Indicatorul reprezintă legea, dar Dumnezeu, prin Hristos, a scris indicatorul în inimile noastre, în așa fel încât să știm direcția în care să mergem.

În viața mea am cunoscut câteva persoane ale căror răspunsuri înțelepte mă lăsau tot timpul fără replică. O astfel de persoană a fost fr. Taloș. Erau momente în care un răspuns mă bloca și mă umplea de bucurie. Mă întrebam apoi, oare de unde a căpătat fr. Taloș această înțelepciune? Răspunsul se află într-o seriozitate în care se apropia de Scriptură. Îmi spunea că, în comunism, nu avea alte cărți, așa că citea și recitea Scriptura.

Puritanul William Gouge citea cu regularitate 15 capitole pe zi. Citea de trei ori pe an Scriptura. Nu chem pe nimeni la o "bibliolatrie", dar spun să nu avem pretenția să căpătăm înțelepciunea lui Dumnezeu fără să o citim și să o studiem; fără să creștem în reverență față de Dumnezeul nostru.

De ce ne vine greu să proclamăm Evanghelia? Pentru că nu avem convingeri. De ce nu avem convingeri? Pentru că nu trăim Scriptura. Nu doar pentru că nu o citim. Pentru că nu o trăim, nu o întruchipăm, pentru că nu căutăm să pătrundem inima lui Dumnezeu prin Cuvânt. De ce nu trăim Scriptura? Pentru că nici măcar nu o citim. Pentru că nu ne facem o prioritate din ea. Din aceste simple motive ne este teamă și frică să proclamăm public Evanghelia.

APLICĂ:

Care este rolul Scripturii în creșterea mea spirituală?

Scrie o meditație sau o rugăciune inspirate de textul din această zi.

JOI

PETRU ȘI IOAN, ARESTAȚI

Faptele Apostolilor 4:1-12

OBSERVĂ:

Care era supărarea preoților, a căpitanului Templului și a saducheilor? Ce i-a deranjat pe fiecare în parte?

Care este conținutul celei de-a treia predici a lui Petru? Care este numitorul comun care se regăsește în toate celelalte predici?

Din ce text al Vechiului Testament citează Petru când spune că El (Iisus) era piatra din capul unghiului?

MEDITEAZĂ:

“Sanhedrinul (numit și Soborul sau Sanhedrinl) era instituția conducătoare a poporului evreu din acea vreme. Era compus din 70 de membri, plus marele preot, care prezida consiliul. Cu toate că Iudeea era sub controlul autorității romane, prin intermediul unui procurator numit de Roma, împăratul a permis evreilor să se autoguverneze, dându-le unele puteri (limitate) în acest sens. În fapt, Sanhedrinul era un fel de senat care guverna, din punct de vedere judiciar și administrativ, cele unsprezece provincii ale Iudeii, însă la deciziile acestui for se raportau și evreii răspândiți în întreaga lume mediteraneană. Nu în ultimul rând, trebuie precizat că tot Sanhedrinul era cel care decidea în problemele legate de Legea evreiască. În perioada Noului Testament, Sanhedrinul era controlat de marii preoți (majoritatea dintre ei erau Saducheii) și de nobilimea bogată din Ierusalim. De asemenea, Fariseii aveau o reprezentare tot mai mare în consiliu, beneficiind și de o popularitate din partea poporului”.

Petru și Ioan sunt aduși în fața Sanhedrinului cu scopul de a fi intimidați, de a fi speriați și de a se opri din a mărturisi despre învierea lui Hristos. Dar Petru, plin de Duhul Sfânt, s-a ridicat și le-a vorbit. Preoții au rămas impresionați de curajul ucenicilor. Curajul este o virtute creștină de care uităm adesea. Dar nu este curaj atunci când ne poziționăm pe așteptările partidei sau “bulei” noastre. Demonstrăm curaj atunci când, prin ceea ce spunem, putem pierde mult sau totul. Cei care nu se lasă intimidați, cei care rămân lipiți de adevăr, cei care nu fac compromisuri sunt adevărații eroi ai curajului.

Părintele Nicolae Steinhardt spunea:

“Mai bine-mi este să mor odată cu Hristos, decât să-L reneg.”

Creștinismul nu ne oferă un mijloc miraculos de a scăpa de suferință, ci ne pune la îndemână miraculosul mijloc de a o îndura. Doar Dumnezeu există, restul tot nu-i decât ipoteză. Creștinismul reprezintă o trecere de la dreptate la dragoste. Câți în Hristos v-ați botezat, în mila Lui v-ați și îmbrăcat. Credința este, prin urmare, recunoscută a fi o faptă de curaj, iar curajul e declarat, aidoma credinței, o taină.”

APLICĂ:

Ce învățăm din curajul ucenicilor? Care era sursa curajului lor? Cum pot demonstra și eu curaj în momentele în care îmi este frică sau rușine să-L mărturisesc pe Hristos?

Scrie o meditație sau o rugăciune inspirată de textul din această zi.

VINERI

AUTORITATEA LUI DUMNEZEU, NU A OAMENILOR

Faptele Apostolilor 4: 13 - 22

OBSERVĂ:

Cum a priceput Sanhedrinul că apostolii fuseseră ucenicii lui Iisus?

Care este semnificația răspunsului apostolilor în fața Sanhedrinului?

MEDITAȚIE:

În fața pericolului, a suferinței sau a unui viitor nesigur, apostolii sunt gata să sufere, dacă li se cere să renunțe la ce au ei mai drag. Creștinii sunt oameni care se supun legilor țării și sunt implicați în toate sferele societății. Dar atunci când legile interferează cu cele mai adânci valori ale lor, când sunt obligați să nu mai mărturisească despre Hristos, când li se interzice să trăiască în conformitate cu identitatea lor, atunci preferă să sufere. Așa se naște martiriul. Niciun creștin însă nu caută martirajul.

În antichitate, creștinii din imperiul Roman se supuneau tuturor legilor, dar când li se cerea să admită că Caesar este Domnul, creștinii refuzau, spunând că Domn este unul singur, Hristos.

Unul dintre cele mai certe lucruri din lume este că o să suferim. Nimeni nu scapă de durere. Un poet numea moartea "marele nivelator". În același sens este și suferința, indiferent de vârstă, statut, naționalitate; suferința nu ocolește pe nimeni. Iar specific suferinței este că lovește atunci când ne așteptăm mai puțin. Dar exact în mijlocul necazului, creștinul este copleșit de o pace similară cu cea a unui bebeluș care stă în căldura și intimitatea familiei sale, ocrotit de cei care-l iubesc atât de mult.

Am crescut în Mangalia, la malul mării. Pe la finalul toamnei erau furtuni destul de mari și, împreună cu câțiva prieteni, mergeam pe faleză să vedem "nebulia" valurilor. Știți că falezele de pe litoralul nostru sunt împrejmuite de stabilopozi - niște stâlpi cu patru picioare, ca niște stânci. Când veneau valurile mari aveam impresia, pentru o fracțiune de secundă, că stabilopozii erau luați de valuri; nu mai vedeam nimic, totul era doar apă. Dar după doar câteva secunde apa se retrăgea, iar stabilopozii erau acolo la fel de imobili și fermi ca înainte. Vor veni momente în viața noastră când suferința, durerea sau ispita vor lovi atât de tare încât vom crede că tot ce avem mai stabil în viață se va duce. Dar tocmai în acele momente vom realiza că Dumnezeu este pentru noi o stâncă tare, solidă și fermă.

APLICĂ:

Care sunt situațiile din viața noastră în care și noi, ca și apostolii, ar trebui să spunem: *“să ascultăm de voi sau de Dumnezeu”*?

De ce, în momentele grele, ascultarea de Dumnezeu este atât de grea?
Ce pot face concret să cresc în ascultare?

SÂMBĂȚĂ

RUGĂCIUNEA ȘI VIAȚA BISERICII

Faptele Apostolilor 4:23-37

OBSERVĂ:

Care este reacția Bisericii la auzul eliberării apostolilor?

Care este conținutul rugăciunii Bisericii? Ce cere Biserica pentru apostoli?

Care a fost rezultatul umplerii cu Duhul Sfânt în urma rugăciunii?
De ce este important?

MEDITEAZĂ:

Ce este extraordinar la biserica primară este modul în care înțelege să interpreteze vremurile și circumstanțele prin lumina Scripturii. Primul lucru pe care îl face este să-și ridice glasul către Dumnezeu și să rostească o rugăciune folosind Scriptura. Al doilea lucru extraordinar este că preocuparea lor nu este ca Petru și Ioan să fie feriți de pericole, în primul rând, ci să fie îmbrăcați cu putere, ca să poată vesti Cuvântul cu îndrăzneală. Lucru pe care Dumnezeu chiar îl îndeplinește, iar după ce s-au umplut cu toții de Duhul Sfânt, rezultatul nu a fost vorbirea în alte limbi, ci o îndrăzneală în a vesti Cuvântul.

Dar nu putem desprinde acest eveniment de dependența bisericii primare de rugăciune. Rugăciunea pare să vină natural. Rugăciunea este primul ei instinct. De rugăciune sunt legate isprăvile spirituale. Dar disciplina rugăciunii este grea. Chiar cele două cuvinte puse împreună par antagonice. Rugăciunea adevărată nu poate fi obținută printr-o simplă mecanică a obișnuinței. Rugăciunea este grea tocmai pentru că nu este un simplu ritual, ci este expresia unei relații.

M-au frustrat mereu cărțile despre rugăciune. Cred că au o anume valoare, dar simpla idee că anumite tehnici te fac un om al rugăciunii mi se pare simplistă și naivă. Poți cunoaște toți pașii, poți avea toate informațiile despre rugăciune, poți avea o doctrină curată, poți predica despre rugăciune, și totuși ea să lipsească din viața ta.

Nu cunosc altă activitate spirituală despre care creștinii sunt dispuși să exagereze, să disimuleze, chiar să mintă ca despre rugăciune. Nu vrem să se

știe că nu ne prea rugăm, că ne luptăm zilnic cu “un potop” de secetă când ne punem să ne rugăm. Că sunt zile când doar aruncăm niște cuvinte spre cer, dar nu avem momente de dulceață și intimitate în rugăciune.

Ce e de făcut? Să găsim forme proprii de exprimare în rugăciune. Am o prietenă care își scrie toate rugăciunile. Să ne rugăm cu Scriptura. Sunt texte pe care le putem transforma în rugăciuni personale. Alte cărți devoționale pot ajuta. Aici nu mă refer la cărți siropoase, ci la cărți care sunt conectate la Evanghelie și au puterea să ne ducă într-o stare de închinare.

Rugăciunea nu e simplă și pentru că, alături de Scriptură, este forma prin care ne conștientizăm starea de faliment, că depindem de Dumnezeu până și pentru simplul act de a vorbi cu El.

Rugăciunea e grea, dar merită fiecare minut de luptă pentru ea.

APLICĂ:

Vorbiți în grup despre atmosfera Bisericii din versetele 32-37. Ce poate învăța Biserica de azi din aceste versete? Care sunt neajunsurile noastre?

Ce pot face practic să cresc viața de rugăciune?

DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Discutați despre importanța rugăciunii personale, dar și comunitare.
2. Cum ar trebui să arate discursurile noastre în evanghelizare? Ce nu ar trebui să ratăm niciodată când spunem Evanghelia?
3. Ce ar trebui să facem atunci când simțim că nu avem curaj?
4. Ce crește unitatea Bisericii?

SĂPTĂMÂNA 4

PROVOCĂRILE BISERICII

LUNI

ANANIA ȘI SAFIRA

Faptele Apostolilor 5:1-11

OBSERVĂ:

Care este motivul pentru care Luca prezintă cazul Ananiei și Safirei imediat după cel al lui Barnaba din versetele 36, 37?

Citiți istoria lui Acan din Iosua 7. Care sunt asemănările dintre cele două situații?

Analizați pasajul din capitolul 5:1-11 și discutați care a/au fost păcatul/păcatele lui Anania și al soției lui – care a fost scopul/motivația lor și de ce faptele săvârșite de ei reprezentau un pericol pentru viața comunității creștine?

MEDITEAZĂ:

Comentatorii Scripturii spun că termenul grecesc “nosphizo” folosit în acest text de Luca reiterează Iosua 7:1, unde Acan acționează în ascuns și păstrează

niște bunuri care nu erau ale sale. Acan a păstrat câte ceva din bogățiile interzise ale Ierihonului, aducând astfel judecata peste întreaga adunare. La fel și Ghehazi, care a mințit cu privire la bunurile primite și a fost pedepsit. (2 Împărați 5:27).

Diavolul este tatăl minciunii. El ne va momi mereu să alegem minciuna sau să nu fim de partea adevărului. Una dintre cele mai mari greșeli pe care le putem face în viață este să credem minciuna diavolului cum că viața de credință nu este un război. Că diavolul nu este vrăjmașul nostru și că tot ce se întâmplă rău este din partea noastră. Noi, oamenii, ne suntem cei mai mari dușmani. Nu există demoni sau diavol, suntem noi suficient de diabolici. Cea mai mare armă a diavolului este să ne convingă fie ca nu există, fie să nu-l luăm în seamă. Vrăjmașul nostru însă este ascuns. Dă târcoale. Nu este văzut, este subtil și este inteligent.

Păcatul pe care îl acuză Petru este mințirea Duhului Sfânt. Este dorința de a părea în fața comunității ca cineva care ar fi gata să renunțe la tot de dragul altora, când în realitate inima lor era lipită de bani. Dar, prin gestul lor, ei mărturiseau ceva mai profund. Că Dumnezeu nu vede, nu răspunde, nu se implică. Anania și Safira au crezut că pot acționa cum vor, în ascuns, de parcă Dumnezeu nu ar fi altceva decât un idol făcut de mâini omenești, care nu vede și nu aude. Intervenția lui Dumnezeu prin Petru este radicală și este o lecție pentru întreaga comunitate. Dumnezeu este viu, sfânt și nu se lasă batjocorit.

Fratele Taloș spunea deseori:

Păcatele ascunse distrug viața spirituală; afectează familia, biserica și mărturia creștină în societate. Dumnezeu este îndurător, dar nu se lasă batjocorit.

Situația cea mai gravă este aceea în care Duhul Sfânt nu mai cercetează o persoană care trăiește în păcat. Când Duhul Sfânt ne cercetează, nu ne lasă nicio șansă decât pocăința!

APLICĂ:

Cât de mult conștientizezi gravitatea nemărturisirii păcatului?

Sunt momente când, din frică sau din lașitate, mințim? Ce ne comunică minciuna despre inima noastră?

Sunt momente când credem că Dumnezeu nu vede anumite lucruri pe care le facem? Ce ne ajută să ne schimbăm această perspectivă?

MARTI

MINUNILE SE INTENSIFICĂ

Fap. Ap. 5 : 12 - 16

OBSERVĂ:

Care este atmosfera pe care o observi din aceste versete? Care este starea Bisericii?

La cine se referă Luca în versetul 13, când spune “ceilați”?

MEDITEAZĂ:

Îi vedem pe primii creștini mereu în Templu sau în mijlocul oamenilor. Vreau să o spun cât mai clar și răspicat: credința creștină ori este reală, și deci publică, ori - vorba lui C.S. Lewis - *“este o piesă de muzeu care trebuie pusă la locul ei”*.

Din acest motiv, credința creștină nu poate fi doar privată, discretă, ascunsă. Ea este și trebuie să fie publică sau nu este deloc. Ideea unei Evanghelii private este un nonsens. În însăși definiția ei, Evanghelia vibrează de bucuria eliberării, de vestea că există viață dincolo de moarte. Că moartea - cu adevărat dușmanul nostru - nu este ultimul moment al existenței noastre. Așa cum spune atât de frumos filosoful Luc Marion: *Există oameni pentru care evidența lui Dumnezeu constituie cea mai rea dintre vești, întrucât o văd drept amenințarea de a-i priva de singurul lucru pe care se ambiționează să și-l dea - autonomia morții lor*.

Dacă este adevărat - spunem! Sigur că o spunem cu înțelepciune, folosind chiar și cultura populară pentru a transmite Evanghelia. Nu ne vom ascunde după afirmații siropoase și neadevărate ca cele atribuite lui F. d'Assisi - *“Spune Evanghelia, și dacă este nevoie, folosește și cuvinte.”* Tot timpul este nevoie să folosim cuvintele. Uneori ne ascundem frica de oameni, rușinea, lipsa de curaj în spatele unor astfel de citate care sună bine.

Suntem atât de curajoși în bisericile noastre, în spațiile în care ne simțim în siguranță, dar atât de speriați la muncă, la facultate, în societate. Tocmai din acest motiv, credința noastră este, de multe ori, exprimată în sloganuri seci și clișee de la amvoane și aproape surdă în spațiul public. Când, de fapt, Evanghelia ar trebui să fie tot mai mult proclamată și în piață. Cred că doar Evanghelia poate vindeca societatea românească de toate viciile ei.

APLICĂ:

Credincioșii bisericii primare erau în mijlocul cetății. Cum este credința mea? Știu cei din jurul meu despre nădejdea care se află în mine?

Cum pot fi o binecuvântare pentru vecinii mei?

MIERCURI

ARESTAȚI DIN NOU

Fap. Ap. 5 : 17 - 32

OBSERVĂ:

La ce se referă porunca îngerului de a vesti *“toate cuvintele vieții acesteia”*?

Care este învățătura apostolilor cu care au umplut Ierusalimul?

Cum Îl prezintă apostolii, pe Iisus, în fața Sanhedrinului?

MEDITEAZĂ:

Cât de importantă este ascultarea de Dumnezeu. Apostolii sunt eliberați de înger, dar nu se duc la casele lor, ci ascultă porunca de a merge să vestească Evanghelia. Ascultarea creștină nu este doar supunere. În Islam, credinciosul doar se supune, “musulman” chiar asta însemnând. Dar în creștinism, motorul ascultării este dragostea. În dragoste nu este frică; ci dragostea desăvârșită izgonește frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme n-a ajuns desăvârșit în dragoste. Noi Îl iubim, pentru că El ne-a iubit întâi.

Este o diferență majoră între orice religie și creștinism. Toate celelalte religii cer un anumit tip de imitație. Știu că și Pavel pare că vorbește într-un loc despre o astfel de imitație, iar Thomas A Kempis a transformat ideea asta într-o carte. Dar creștinismul este mult mai mult decât o supunere oarbă sau o imitație de tip legalist. Este mai mult decât o ascultare fără suflet. Creștinismul este, în primul rând, o participare într-o relație. Creștinul se supune din dragoste. Relația de iubire e mult mai complexă decât cea de supunere oarbă. Ceea ce ne atrage la Hristos este dragostea și căldura cu care suntem iubiți. O astfel de dragoste este irezistibilă. Îl ascultăm, pentru că Îl iubim și avem încredere în El. Suntem chemați să răspundem unei astfel de relații.

APLICĂ:

Ascultarea este dovada practică a faptului că suntem ucenicii Lui. Sunt eu preocupat să cresc în ascultare de șoapta Duhului?

Roagă-te chiar acum Domnului să te ajute să asculți de El, chiar dacă știi că această ascultare te costă.

JOI

SFATUL LUI GAMALIEL

*Fap. Ap. 5 : 33 - 42***OBSERVĂ:**

Care erau “vorbele” care îi tăiau la inimă pe cei din Sanhedrin?

Care este principiul pe care îl enunță Gamaliel în versetele 38-39 și cum poți aplica acest principiu la viața ta?

Care credeți că este motivul pentru care Gamaliel a luat partea apostolilor?

MEDITEAZĂ:

Mesajul morții lui Hristos pus pe seama marilor preoți, dar mai ales mesajul învierii propovăduit cu insistență prin oraș și validat de minunile care se făceau prin apostoli, acestea sunt lucrurile care îi tulburau foarte tare pe cei din Sanhedrin. Gamaliel, cel care vine în ajutorul apostolilor, a fost renumit în iudaism, fiind recunoscut ca cel mai mare învățător din timpul lui (în jurul anilor 25-50 d.Hr.), cel mai respectat membru al Sanhedrinului și liderul partidei fariseilor. Mishna spune că atunci “când Rabban Gamaliel Bătrânul a murit, gloria Legii a încetat, iar puritatea și abținerea au murit.”

Se consideră că Gamaliel ar fi fost nepotul lui Hillel, cel după care o întreagă școală de gândire a fost denumită în Fariseism. Între creștini, el este cunoscut pentru rolul său de mentor și învățător al tânărului Saul din Tars (Fapte 22:3).

Argumentația lui Gamaliel este de o înțelepciune extraordinară. În alte cuvinte, le spune marilor preoți că dacă această mișcare este de la Dumnezeu, ea nu va trece. Astfel, criteriul autenticității unei lucrări nu este numărul de adepți pe care îl atrage și nici vâlva pe care o naște, ci faptul că nimeni nu o va putea nimici.

Orice lucrare care este de la Dumnezeu va dăinui. Biserica nu este doar lucrarea lui Dumnezeu, dar este Trupul lui Hristos, Mireasa Lui pe care nimeni și nimic nu o va putea distruge.

APLICĂ:

Ce sentiment naște în mine adevărul că Biserica nu va putea fi niciodată distrusă? Cum mă raportez eu la Biserica lui Hristos?

VINERI

BUCURIA PERSECUȚIEI

Fap. Ap. 5 : 33 - 42

OBSERVĂ:

De ce s-au bucurat apostolii că au fost bătuți? Ce ne spune asta despre valoarea persecuției?

Ce au făcut apostolii după ce au fost eliberați? Ce ne spune asta despre nevoia de a predica pe Iisus Hristos?

MEDITEAZĂ:

Îmi aduc aminte că atunci când eram adolescent, am vorbit cu un coleg necredincios despre Evanghelie, iar răspunsul lui mi-a rămas și azi în minte. Mi-a spus că singurul lucru pe care nu îl poate pricepe este lipsa creștinilor de reacție atunci când sunt persecutați. De ce există această idee de a nu lupta înapoi? De ce să nu lovim, dacă suntem loviți? Lipsa aceasta de dreptate, cum o vedea el, era un blocaj în a-L accepta pe Hristos în viața lui.

Dar exact această capacitate de a iubi dușmanul și de a nu riposta când am avea ocazia să o facem, este semnul distinctiv al creștinului. Domnul Iisus le spunea ucenicilor în predica de pe Munte:

Ați auzit că s-a zis: "Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte." Dar Eu vă spun: să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt. Oricui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două. Celui ce-ti cere dă-i; și nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine.

Dacă s-ar face o listă cu persoanele din Biblie care au suferit cel mai mult, cu siguranță că Pavel ar fi printre primii în listă. Când Dumnezeu l-a chemat pe Pavel în lucrare, Luca ne spune următoarele:

Dar Domnul i-a zis: "Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu înaintea Neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel; și îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu."

APLICĂ:

Este evident că nimeni nu caută cu precădere să i se facă nedreptate. Dar cum reacționez când sunt nedreptățit?

Roagă-te chiar acum lui Dumnezeu ca și în momentul în care vei fi persecutat să poți să te bucuri de perspectiva Împărăției.

SÂMBĂȚĂ

RECAPITULARE

*Faptele Apostolilor Cap. 5***OBSERVĂ:**

Describe râvna apostolilor pentru Biserică și pentru Evanghelie.

Care era motivul creșterii Bisericii?

Ce îi motiva pe apostoli și pe primii creștini să spună Evanghelia public, chiar dacă erau persecutați?

MEDITEAZĂ:

De fiecare dată când recitesc cartea Faptele Apostolilor, fie că este vorba de Petru, de Ștefan sau de Pavel, sunt surprins de râvna pe care creștinii o aveau pentru Evanghelie. Sunt surprins și intrigat deopotrivă. Ce i-a făcut pe ei atât de diferiți de mine? Cum aș putea și eu să manifest o asemenea pasiune pentru Dumnezeu?

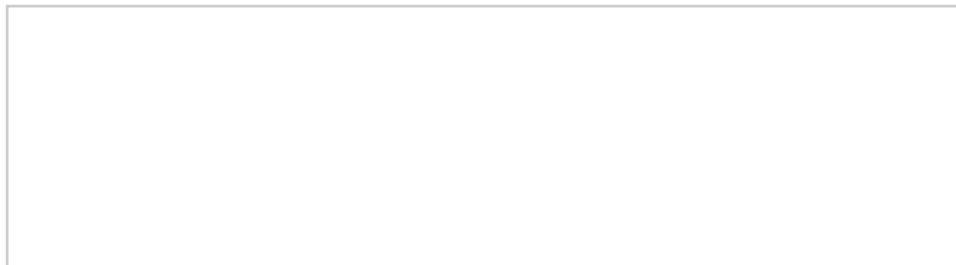
Mulți s-au întrebat, de-a lungul timpului, cum arată un creștin. Care ar fi caracteristica distinctivă a creștinului? Cum să-l deosebim de creștinismul cultural sau de propria lui amăgire? Fiul risipitor își vine în fire. Sam Gamgee, prietenul temerar al lui Frodo din Stăpânul Inelelor, gândește altfel în urma întâlnirii cu elfii. De fapt, mântuirea chiar asta este, puterea de a gândi altfel, Metanoia, schimbarea minții. Ceea ce ne părea nebunesc, ridicol și chiar imposibil devine rezonabil, dezirabil și foarte posibil acum. Știm că avem o direcție. Trăim pentru ceva. Totul s-a schimbat. Pe creștin, nici sistemul etic și nici epistemologia nu l-au convins, ele sunt doar consolări vremelnice; creștinului i s-a schimbat mintea. Creștinul era în întuneric, și acum vede. Avea inima de piatră, insensibilă și nepăsătoare la păcat, iar acum orice păcat îl deranjează. Îi este incomod. E o povară apăsătoare. Creștinul nu se mai uită înapoi. Trecutul nu mai are nicio putere de seducție asupra lui. Ceea ce îi stă înaintea este cu mult mai glorios și mai real decât lucrurile la care a renunțat.

La începutul credinței eram încântați și fermecați de minuni, experiențe și orice ne-ar fi putut arunca într-o stare de uimire. Acum vrem doar să urmăm drumul, pentru că știm că la capătul lui ne așteaptă Cel care a pus în noi această tânjire adâncă.

APLICĂ:

Ce te ține pe cale?

Scrie o rugăciune sau o meditație care să exprime dragostea ta pentru Iisus Hristos.

DISCUȚII ÎN GRUP:

1. De ce pare Petru atât de radical în cazul Ananiei și Safira? Nu se putea rezolva altfel? Care era miza reală? Discutați.
2. Care era scopul tuturor minunilor făcute de Dumnezeu prin apostoli?
3. Discutați despre caracteristicile curajului în evanghelizare.
4. De ce ne este atât de greu să facem evanghelizare?

SĂPTĂMÂNA 5

PRIMUL MARTIR AL BISERICII

LUNI

PRIORITĂȚI

Faptele Apostolilor 6:1-6

OBSERVĂ

Care era problema ce producea frustrare în biserică și care a fost cauza acesteia?

Citește și formulează în cuvintele tale principiul de slujire enunțat în textul de mai jos:

Căci, după cum într-un trup avem mai multe mădulare, și mădulele n-au toate aceeași slujbă, tot așa și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos, dar fiecare în parte suntem mădulare unii altora. Deoarece avem felurite daruri după harul care ne-a fost dat, cine are darul prorociei să-l întrebuițeze după măsura credinței lui. Cine este chemat la o slujbă să se țină de slujba lui. Cine învață pe alții să se țină de învățătură. Cine îmbărbătează pe alții să se țină de îmbărbătare. Cine dă să dea cu inimă largă. Cine cârmuiește să cârmuiască cu râvnă. Cine face milostenie s-o facă cu bucurie.

Romani 12:4-8

MEDITEAZĂ

Biserica, mireasa lui Hristos, în manifestarea ei pământească, nu este perfectă nici acum și n-a fost nici în organizarea ei primară, va fi doar în ceruri. Totuși, având parte de revelație divină, biserica se poate corecta, și chiar reforma, după caz. Contextul nemulțumirii evreilor elenizați se datora creșterii accelerate a bisericii, tensiunilor culturale, cât și faptului că apostolii nu mai făceau față sarcinilor administrative. Biserica avea nevoie de noi slujitori. Principiul pe care îl afirmă ei în acest pasaj este acela al priorităților corecte. Știind că Dumnezeu a dat fiecărui credincios chemări diferite, echipându-i diferit în funcție de chemare, apostolii se aliniază imediat planului lui Dumnezeu.

Slujirea, într-un context diferit de chemarea și darurile creștinului, este o nepotrivire, și produce nemulțumire în biserică. Imediat ce acest lucru este conștientizat și se propune o soluție, biserica primește cu bucurie soluția propusă. Această decizie, care ținea cont de chemare și daruri, urma să permită atât apostolilor să se concentreze pe chemarea lor, cât și diaconilor să împlinească mai bine nevoile administrative ale bisericii. De remarcat că cei șapte aleși de către biserică aveau toți nume grecești, ceea ce sugerează că erau dintre iudeii elenizați, iar Nicolae era chiar prozelit (convertit dintre neamuri) lucru care reflectă înțelepciunea cu care au adresat și aspectul etnocultural. Atunci când fiecare slujește conform darului său, biserica este hrănită, edificată, unită și crește plină de bucurie (F. A. 6:7).

APLICĂ

Care sunt darurile cu care te-a echipat Dumnezeu pe tine? Care crezi că este chemarea sau locul pentru care te-a pregătit?

Te-ai simțit vreodată că nu ești la locul potrivit sau ți se cere să faci ceva pentru care Dumnezeu nu te-a echipat? Ce crezi că ar trebui să faci într-o astfel de situație? Ce înveți de la apostoli?

MARTI

ȘTEFAN⁹ - PRIMUL MARTIR AL BISERICII

Faptele Apostolilor 6: 7 - 15

OBSERVĂ

Care sunt calitățile lui Ștefan enumerate în acest pasaj?

Citește textele de mai jos. Ce afli despre viața creștină?

*După ce au propovăduit Evanghelia în cetatea aceasta și au făcut mulți ucenici, s-au întors la Listra, la Iconia și la Antiohia, Întărind sufletele ucenicilor. El îi îndemna să stăruie în credință și spunea că în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri. **Faptele Apostolilor 14:21-22***

*V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea. **Ioan 16:33***

MEDITEAZĂ

O bună organizare se reflectă și în creșterea spirituală a bisericii, astfel, împreună cu alți noi credincioși, mulți preoți veneau și ei la credință.

Plinătatea Duhului Sfânt din viața lui Ștefan se manifesta în lucrarea lui, lucrare ce depășea cu mult aspectele strict diaconale. Acesta reflecta har, înțelepciune și putere primite prin Duhul Sfânt, ba chiar minuni și semne mari. Înțelepciunea Duhului Sfânt îl făcea de necombătut în ce privește învățătura creștină și apologia acesteia. Pentru că nu putea fi redus la tăcere prin argumente, se decide arestarea sa. Astfel, pentru a putea fi arestat și ulterior condamnat, cuvintele lui Ștefan sunt răstălmăcite, pentru a li se da forma unei blasfemii. Această tactică, și chiar acuzațiile aduse, seamănă izbitor cu procesul Domnului Iisus Hristos.

Creșterea bisericii este însoțită, deseori, de prigoană. Așa cum spunea altădată Tertulian: „*Sângele martirilor este sămânța bisericii*”. Ca și în primul secol, și astăzi se varsă mult sânge al creștinilor, și mulți trebuie să-și apere credința cu prețul vieții. Adesea, dușmanii creștinismului vor alege pe cei mai proeminenți sau influenți lideri ca ținte primare. Proeminența și strălucirea lucrării lui Ștefan vine cu un preț.

APLICĂ

Pe ce se bazează puterea slujirii tale. Pe strălucirea ta sau pe lucrarea Duhului Sfânt? Cum se vede în viața ta dependența de Duhul Sfânt?

Cât ești dispus să pierzi din cauza credinței tale în Hristos?

MIERCURI

APĂRAREA LUI ȘTEFAN - HARUL ȘI INIȚIATIVA DIVINĂ

Faptele Apostolilor 7:1-16

OBSERVĂ

Care erau acuzațiile aduse lui Ștefan (Faptele Apostolilor 6:11-14)?

Observă și notează acțiunile lui Dumnezeu din acest pasaj.

MEDITEAZĂ

Acest discurs de apărare, rostit de Ștefan înaintea soborului, este cel mai lung discurs consemnat în cartea Faptele Apostolilor. Ținând cont de spațiul alocat, cât și de faptul că Ștefan era și el un evreu elenizat, putem înțelege cât de mare importanță a acordat Luca acestui mesaj.

Ștefan face o scurtă retrospectivă a lucrării lui Dumnezeu cu poporul Israel. Focalizarea lui nu este atât de mult pe a se apăra pe sine. El nu se dezvinovățește, ci mai degrabă le amintește iudeilor despre felul în care a lucrat Dumnezeu de-a lungul istoriei cu ei. Un prim lucru care iese în evidență din această relatare este că inițiativa planului de mântuire, cât și desfășurarea acestuia îi aparțin lui Dumnezeu. Nu oamenii - nici măcar patriarhii - au avut inițiativa, ci Dumnezeu. Mândria ne șoptește că noi avem merite, că ni se cuvin lucruri. Până și harul lui Dumnezeu încercăm să-l explicăm în termenii meritelor noastre. După ce mândria acaparează o inimă, e doar un pas până când se naște judecata și condamnarea altora.

APLICĂ

Analizează-te sincer, observi în viața ta inițiativa și bunătatea lui Dumnezeu ca un har sau ca un merit personal? Cum se transpune acest lucru în relațiile tale cu ceilalți?

JOI

APĂRAREA LUI ȘTEFAN - ATITUDINI PERPETUATE

Faptele Apostolilor 7:17-43

OBSERVĂ

Care a fost atitudinea poporului Israel față de Moise? Dar față de Dumnezeu? (v. 35-40)

Cum ai descrie atitudinea iudeilor față de Ștefan din capitolul 6 și 7?

MEDITEAZĂ

Cea mai mare parte a discursului lui Ștefan se concentrează pe persoana lui Moise, cu privire la care fusese acuzat că îl hulește. Cel mai probabil, implicațiile învățaturii neprihănirii prin Hristos, și nu prin Lege, i-au deranjat pe iudei. Argumentul folosit de Ștefan este că iudeii care îl condamnau pe el acum urmau exemplul părinților lor, care s-au lepădat și au disprețuit cuvântul lui Moise în trecut (v. 35, 39, 51). Este interesant că oamenii pot accepta anumite învățături la suprafață, fără a-și lăsa inima să fie cu adevărat schimbată. Motivul pentru care ei repetau greșelile părinților era că perpetuaseră aceeași atitudine a părinților, chiar dacă acum erau susținătorii declarați ai lui Moise. De multe ori, creștinismul acceptat doar la suprafață poate produce monștri religioși; oameni care au îmbrăcat jargonul creștinesc, dar atitudinile lor au rămas la fel de firești. Ei nu trăiesc prin Duhul, pentru că nici nu îl au. Inima lor a rămas neatinsă.

Versetul 37 face o conexiune importantă între Moise și Mesia. Astfel, Ștefan argumentează că respingerea lui Iisus Hristos înseamnă, implicit, respingerea lui Moise, pe care ei pretindeau că-l ascultă și îl apără. Este izbitoare asemănarea între argumentul lui Ștefan și cel folosit de Iisus însuși (Ioan 5:45-46).

APLICĂ

Ce înseamnă pentru tine primirea Adevărului? Te transformă Adevărul în gândirea și emoțiile tale? Cu ce atitudine citești și ascuți Cuvântul?

VINERI

UNDE LOCUIEȘTE DUMNEZEU?

Faptele Apostolilor 7: 44-50

OBSERVĂ

Ce acuzație i s-a adus lui Ștefan cu privire la Templu? (Fap. Ap. 6:13-14)

Ce locașuri în care a locuit Dumnezeu sunt menționate în aceste versete?

MEDITEAZĂ

Poporul evreu din vremea lui Ștefan era foarte mândru și atașat de clădirea Templului construit de Irod. Tocmai de aceea, acuzația adusă lui Ștefan, cu privire la Templu, era socotită extrem de gravă. Această gândire o găsim și în discuțiile dintre Iisus și iudei, descrise în evanghelii (Ioan 2:13-22). Concentrarea pe lucrurile vizibile, pe partea exterioară, pe ritual, pe tradiție, pe înfățișare era în detrimentul stării inimii (Matei 23:16-26, Luca 11:37-42). Clădirea conta mai mult decât închinarea din ea. Zeciuiala, mai mult decât mila și dragostea. Sabatul, mai mult decât viața omului...

Templul, cu siguranță, fiind centrul închinării, era important, dar el era doar un simbol al prezenței lui Dumnezeu, nu prezența însăși. Un simbol temporar, la fel ca și cele de mai înainte. Hristos era mai mare decât Templul.

Dar Eu vă spun că aici este Unul mai mare decât Templul. (Matei 12:6)

Ștefan citează din Isaia 66:1-2, unde Dumnezeu întreabă retoric: „*Ce fel de casă îmi veți zidi voi?*”. În contextul în care poporul amesteca închinarea cu păcatul, aceasta nu putea fi acceptată, indiferent în ce clădire s-ar fi petrecut. Chiar dacă nicio clădire nu poate cuprinde pe deplin prezența lui Dumnezeu, El poate fi găsit și închinat într-o inimă predată Lui. Drama poporului Israel, de atunci, era că ei au neglijat acest aspect. Ei au sanctificat locașul, dar au ignorat închinarea din inimă, care trebuia să-L recunoască pe Hristos.

„Femeie”, i-a zis Iisus, „crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim. Voi vă închinați la ce nu cunoașteți, noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci mântuirea vine de la iudei. Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. Dumnezeu este Duh, și cine se închină Lui trebuie să l se închine în duh și în adevăr.”

Ioan 4:21-24

Acela care nu se închină lui Dumnezeu în inima lui nu se va închina cu adevărat nici în cele mai magnifice catedrale.

APLICĂ

Cum este închinarea ta? Cum îngrijești ca inima ta să fie un locaș plăcut Domnului?

SÂMBĂȚĂ

O MĂRTURIE PLĂTITĂ CU VIAȚA

Faptele Apostolilor 7: 51-60

OBSERVĂ

Care sunt concluziile lui Ștefan din v. 51-53?

Ce anume a declanșat uciderea lui Ștefan? De ce? (v. 55-56)

MEDITEAZĂ

Ștefan își încheie discursul cu o serie de afirmații confruntative și dure, care demască împotrivirea inimii lor față de lucrarea Duhului Sfânt (v. 51-53). Acestea sunt spuse nu pentru a-i răni, ci pentru a-i trezi din somnul conștiinței. Asemenea celor din generațiile anterioare, și contemporanii lui Ștefan respingeau adevărul prigonind și omorând pe cei ce-l proclamau. Astfel, ei, care se erijau în apărători ai Legii, de fapt o încălcau flagrant (v. 35).

Chiar dacă cuvintele lui Ștefan descriau cu exactitate starea inimii lor, aceasta nu a produs pocăință în ei. Dimpotrivă, ei au ales să răspundă cu și mai multă ură. Fără harul lui Dumnezeu, omul nu poate accepta adevărul, ci este complet orb și surd față de acesta. Punctul culminant, dar și cel ce a declanșat atacul furibund, care a dus la uciderea lui Ștefan, a fost afirmația acestuia cu privire la cerurile deschise și Fiul Omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.

Cu cât mai puternic strălucește adevărul, cu cât mai clar este proclamat Hristos, cu atât mai multă împotrivire apare din partea celor ce-L urăsc.

Ce contrast între atitudinea lui Ștefan, care, asemenea lui Iisus, se roagă pentru iertarea ucigașilor săi, și ura nestăvilă ce-i însușea pe aceștia. Cu cât este mai gros întinericul, cu atât mai puternică este lumina adevărului.

Ce frumos e harul lui Dumnezeu care îl întărește pe Ștefan în cele mai grele momente, dându-i viziunea Fiului Omului și a cerului deschis. Niciodată Domnul nu-l lasă singuri pe cei ce suferă pentru Numele Său.

APLICĂ:

Ce resurse are credinciosul în fața persecuției?

Cum reacționezi în fața persecuției? Ce înveți de la Ștefan?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE ÎN GRUP

1. Ce putem învăța din felul în care Ștefan și-a prezentat apărarea? De ce nu s-a apărat pe sine, în primul rând?
2. Cum ar trebui să tratăm adevărul atunci când îl auzim? Ce riscuri există?
3. Ce putem învăța din atitudinea lui Ștefan față de persecutorii săi?
4. Cum îl vedem pe Iisus din cuvintele lui Ștefan?

SĂPTĂMÂNA 6

EVANGHELIA ESTE VESTITĂ ÎN SAMARIA

LUNI

VOIA LUI DUMNEZEU

Fap. Ap. 8: 1-4

OBSERVĂ:

Ce făcea Saul? Cum sunt descrise acțiunile lui?

Ce efect a avut prigoana inițiată de Saul? Ce făceau cei împrăștiați?

MEDITEAZĂ:

Uciderea lui Ștefan nu a însemnat o detensionare, ci a fost scânteia care a aprins un foc și mai mare. În apărarea Legii, pe care o credea amenințată de creștinismul îmbrățișat de evreii elenizați, Saul, care se făcuse părtaș uciderii lui Ștefan (Fapte 7:58), acum a lansat o mare persecuție împotriva bisericii din Ierusalim (se pare că, în mod special, împotriva creștinilor vorbitori de greacă). Acum era clar pentru el că Biserica este o amenințare pentru iudaism.

Dacă, până atunci, creștinismul fusese mai mult sau mai puțin concentrat în zona Ierusalimului și a Iudeii, acum lucrurile aveau să se schimbe. Avea să se îndeplinească următoarea etapă a planului lui Dumnezeu, anunțat prin Domnul

Iisus (Fapte 1:8). Evanghelia trebuia propovăduită în Samaria, lucru care s-a și întâmplat atât prin credincioșii ce fugeau de prigoană, cât și prin apostoli. Planul lui Dumnezeu se împlinește indiferent de opoziția întâmpinată, iar alteori chiar se folosește de aceasta. Ceea ce s-a dorit a fi o împiedicare a Evangheliei a devenit un motor pentru răspândirea acesteia. Cineva spunea că *“atunci când vrea Dumnezeu, până și Diavolul trage la carul Său”*.

Nu există lucru întâmplător sau scăpat din voia lui Dumnezeu, chiar și încercările sau ispitele vor face parte, în final, din planul bun al lui Dumnezeu; plan prin care El va primi gloria, Evanghelia va fi vestită, iar noi vom fi făcuți asemenea lui Hristos.

APLICĂ:

Cum te raportezi la încercările, ispitele sau pierderile din viața ta? Ce te-ar ajuta să-ți amintești perspectiva biblică asupra acestora?

MARȚI

MESAJ VS. MINUNI

Faptele Apostolilor 8:5-13

OBSERVĂ:

Care era conținutul predicării lui Filip? Ce elemente însoțeau predicarea lui Filip? (v. 5-7)

Care a fost efectul predicării lui Filip? (v. 6, 8)

Care era preocuparea lui Simon de dinainte și după ce a crezut?

MEDITEAZĂ

După ce ne-a prezentat impactul lucrării lui Ștefan, Luca ne prezintă lucrarea lui Filip. El era parte din grupul celor șapte aleși, din capitolul 6. La fel ca în Ierusalim și Iudeea, Duhul Sfânt întărea propovăduirea lui Filip prin lucrări miraculoase și în Samaria. (2:22; 14:3) Minunile sunt numite semne, pentru că ele aveau funcția de indicator către mesajul despre Hristos (v. 5). Versetul 7 descrie magnitudinea impactului Împărăției lui Dumnezeu, inclusiv asupra lumii demonice.

Minunile au avut efectul scontat, astfel poporul a devenit foarte atent la predicarea lui Filip (v. 6), iar primirea Evangheliei a adus o mare bucurie (v. 8). În contrast cu poporul, care, fiind provocat de minuni, a crezut și astfel a ajuns să se bucure de Hristos, Simon, vrăjitorul, chiar dacă a crezut și s-a botezat, a rămas în continuare focalizat tot pe minuni. Preocuparea lui a fost și a rămas aceeași: de a dobândi putere pentru a-i impresiona pe alții (v. 9). Simon, vrăjitorul, reprezintă un exemplu de falsă convertire. Problema lui nu a fost aceea că a fost vrăjitor. Au fost și alții care au făcut vrăji, dar care s-au întors cu toată inima la Dumnezeu (19:19). Convertirea lui Simon a fost doar una de suprafață, așa cum vom vedea în versetele ulterioare.

Domnul Iisus a avertizat pe cei ce-L caută din motive greșite (Ioan 6:27). Aceștia nu-L vor găsi niciodată, pentru că în realitate ei caută altceva.

APLICĂ

Care este pericolul urmării altor lucruri decât pe Hristos?

Ce cauți în creștinism: semne și minuni, sănătate, împlinire personală.... sau pe Hristos? Stai în rugăciune și cercetează-ți inima înaintea Domnului. Alege să-L cauți pe Hristos mai presus de toate. Scrie mai jos o scurtă rugăciune în acest sens.

MIERCURI

DUHUL ȘI UNITATEA *Faptele Apostolilor 8:14-17*

OBSERVĂ

Cine și de ce a venit în Samaria?

Citește Efeseni 1:13, Ioan 7:38-39. Vezi ceva diferit legat de primirea Duhului Sfânt în aceste pasaje față de textul citit azi? Scrie ce e diferit.

MEDITEAZĂ

Textul de azi este unul dintre acele pasaje care, scoase din context, generează confuzie în ceea ce privește doctrina și practica. Scriptura afirmă în repetate rânduri că Duhul Sfânt este dat în urma credinței, totuși, aici vedem că este necesar să vină cei trimiși de la Ierusalim, respectiv Petru și Ioan. Aceștia trebuie să-și pună mâinile peste cei ce fuseseră botezați, pentru ca ei să primească Duhul Sfânt. Oare de ce nu L-au primit atunci când au crezut? Dumnezeu poate lucra diferit în momente diferite ale istoriei, El nu se scuză atunci când face excepții de la regulă.

Biserica era în expansiune și tocmai ajunsese la o nouă categorie de credincioși. A-i accepta pe samariteni alături de iudei, ca frați cu drepturi depline, la fel ca și pe neamurile de mai târziu, ar fi putut fi o sarcină dificilă pentru iudei. Astfel, pentru evitarea unei posibile schisme, Dumnezeu lucrează prin Petru și Ioan, care, rugându-se pentru samariteni, confirmă că și aceștia au parte de același Duh ca și iudeii.

Cu câtă înțelepciune și grijă pentru biserică lucrează Dumnezeu. Cât de sensibili au fost apostolii, urmând călăuzirea Duhului pentru construirea și protejarea unității bisericii! Mai târziu, Pavel avea să scrie:

Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Efeseni 4:4

APLICĂ

Cum prețuiești și protejezi tu unitatea bisericii? Sunt lucruri pe care le poți face sau pe care poți să le eviți?

Citește Luca 9:52-54. Ce schimbare vezi la apostolul Ioan? Ce te învață acest lucru despre impactul Evangheliei?

JOI

IMPORTANȚA UNEI INIMI CURATE

Faptele Apostolilor 8:18-25

OBSERVĂ

Cum ai descrie atitudinea lui Petru? Oare de ce a avut această atitudine?

Cum este numit Duhul lui Dumnezeu în v. 20?

MEDITEAZĂ

Istoria falsei convertiri a lui Simon este reluată în acest pasaj, subliniind, încă o dată, superioritatea Evangheliei față de puterile demonice manifestate prin vrăjitorie. Această superioritate evidentă l-a impresionat însă, în mod greșit, pe Simon, din pricina motivațiilor sale greșite. Ochii lui Simon fuseseră tot timpul îndreptați asupra minunilor și semnelor, iar acum a crezut că a descoperit cea mai mare sursă de putere și, probabil, de îmbogățire.

Așa cum se întâmplă de fiecare dată, motivațiile lui Simon au ieșit la suprafață, provocând o aspră mustrare din partea lui Petru. Din păcate, Simon nu a priceput că Duhul Sfânt este darul lui Dumnezeu, care nu poate fi nici cumpărat și nici meritat. Doar o inimă sinceră cu sine și cu Dumnezeu își poate vedea dependența totală față de harul lui Dumnezeu.

Ori de câte ori avem impresia că putem merita dragostea și favoarea lui Dumnezeu, ne apropiem de păcatul lui Simon. Dumnezeu nu ne-a chemat la un târg, ci la darul harului Său, oferit prin Iisus Hristos. Evanghelia lui Iisus Hristos ne eliberează de povara încercării de a merita sau cumpăra ceva de la Dumnezeu. Orice alternativă este o formă de legalism, care, în final, ne lasă orbi față de Evanghelie, plini de fieră amară și în lanțurile fărădelegii.

APLICĂ

Mulțumește lui Dumnezeu pentru darul Duhului Sfânt, pentru darul iertării, pentru darul neprihănirii, pentru darul mântuirii și pentru nădejdea glorioasă ce te-așteaptă.

Ce efecte practice generează harul lui Dumnezeu în viața ta? Cum sunt influențate valorile, relațiile, purtarea?

VINERI

UN OM CE CAUTĂ PE DUMNEZEU

Faptele Apostolilor 8:26-40

OBSERVĂ

Scrie tot ce observi cu privire la eunuc și la atitudinea sa.

Citește și Deuteronom 23:1; Isaia 56:3-6. Ce afli despre eunuci din aceste texte?

MEDITEAZĂ

Ca și în cazul predicării Evangheliei din Samaria (8:5), și în acest pasaj protagonistul este tot Filip evanghelistul (unul dintre cei șapte). De data aceasta, cel căruia i se vestește Evanghelia este ministrul de finanțe al împărătesei Candace a Etiopiei (nu se referă la Etiopia actuală, ci la Nubia antică, din sudul Egiptului). Era neobișnuit faptul ca un eunuc să facă un drum la Ierusalim pentru a se închina. Acest lucru indică cât de puternică era căutarea acestui om după Dumnezeu. Filip este trimis de un înger, iar apoi de Duhul Sfânt, pentru a vorbi cu el. Deloc întâmplător este faptul că eunucul citea exact profeția despre patimile lui Hristos din Isaia 53. Ce frumos că

Dumnezeu pregătise totul pentru mântuirea acestui om.

Atitudinea eunucului este extraordinară și instructivă pentru noi. Acest om, descris ca fiind cu mare autoritate și, cu siguranță, un om erudit, are totuși umilința să recunoască că nu înțelege ceea ce citește. Îl invită pe Filip, care probabil încă gâfâia după ce a alergat în urma carului, să-i explice ceea ce citește. Nu numai atât, dar imediat ce află adevărul despre Hristos, eunucul crede și cere să fie botezat. El nu a văzut nicio minune de la Filip (decât, eventual, răpirea de la sfârșit), și totuși a avut o credință atât de hotărâtă.

Domnul Iisus a spus că cei ce caută vor găsi (Matei 7:7) și că nu va izgoni pe cel ce vine la El (Ioan 6:37). Indiferent de trecutul tău, dacă vii cu toată inima la Hristos, ești acceptat cu toată bucuria. Bucuria experimentată de eunuc, după ce a crezut, este și pentru tine.

APLICĂ

Și, dacă de acolo vei căuta pe Domnul, Dumnezeul tău, Îl vei găsi, dacă-L vei căuta din toată inima ta și din tot sufletul tău. (Deuteronom 4:29)

Cum este căutarea ta după Dumnezeu? Îl cauți cu toată inima? Îl cauți cu umilință? Îl cauți cu perseverență? Scrie o rugăciune care să reflecte căutarea inimii tale.

SÂMBĂȚĂ

O INIMĂ HOTĂRĂȚĂ

Recitește Faptele Apostolilor 8:36-40

OBSERVĂ

Care este conținutul mesajului lui Filip (v. 5, 35, 37)?

MEDITEAZĂ

Mesajul Evangheliei, mesajul mântuirii prin Hristos, schimbă vieți și azi, ca și în perioada apostolică. Atunci când este primit cu o inimă curată, el transformă viața (Luca 8:15). O inimă curată, când vede adevărul, îl îmbrățișează fără să ridice false obstacole în calea lui.

După ce află Evanghelia, eunucul se vede responsabil să răspundă, să asculte de ea. El nu caută scuze ca să amâne, ci dorește să acționeze cu privire la ce a aflat. Întrebarea lui este retorică: „*Uite apă, ce mă împiedică să fiu botezat?*”. El vede oportunitățile, nu piedicile în calea ascultării sale de Dumnezeu. Astfel, Filip reiterează condiția esențială - credința din toată inima. Ceea ce a urmat a fost una dintre cele mai frumoase declarații de credință: „*Cred că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.*”

Sunt atâția oameni care aud adevărul de mulți ani, se încălzesc la focul lui, se bucură la lumina lui, și totuși nu-l îmbrățișează niciodată pe deplin. Trăiesc cu jumătăți de măsură. Stau la ușa Împărăției, dar nu îndrăznesc să intre. Plinătatea bucuriei eunucului nu ar fi fost posibilă cu o atitudine indecisă și cu jumătăți de măsură. Ce frumoasă este credința hotărâtă!

APLICĂ

Cum e ascultarea ta de Dumnezeu? Cauți scuze ca să amâni sau cauți să asculți?

Ce decizii tot amâni să iei, chiar dacă știi deja care este voia lui Dumnezeu? Alege să acționezi azi!

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE ÎN GRUP

1. Cum înțelegi rolul semnelor și al minunilor? Cum sunt acestea în raport cu credința?
2. Ce ne ajută să avem o inimă curată?
3. Ce lucruri crezi că pot amenința unitatea bisericii? Ce responsabilitate ai tu în această privință?
4. Ce te împiedică să fii un om mai hotărât în a face voia lui Dumnezeu?

SĂPTĂMÂNA 7

CONVERTIREA LUI SAUL

LUNI

CINE EȘTI TU DOAMNE?

Faptele Apostolilor 9:1-9

OBSERVĂ

Pe cine dorea să aresteze Saul (v. 1,2)? Pe cine prigonea în mod indirect? (v. 4)

Compară starea lui Saul de dinainte și de după întâlnirea cu Iisus. Ce observi?

MEDITEAZĂ

Convertirea lui Saul este considerată de unii comentatori ca fiind cel mai important eveniment descris în cartea Faptele Apostolilor, după Pogorârea Duhului Sfânt. Aceasta este o demonstrație atât a puterii și gloriei lui Hristos, cât și a harului mântuitor. Saul a fost părtaș uciderii lui Ștefan, apoi a fost acela care a pornit valul persecuției din Ierusalim, cauzând fuga creștinilor de acolo. Acum, iată-l plin de inițiativă, cerând împuterniciri ca să poată face arestări și în Damasc. Dar, în îndurarea Sa, Dumnezeu îi iese înainte. Doar Domnul poate trezi un om din nebunia oarbă a răzvrătirii față de Dumnezeu. Imaginați-vă

șocul lui Saul, căzut cu fața la pământ și auzind că el prigonește pe Dumnezeu. Oare nu crezuse că-L apăraseră tocmai pe Dumnezeu când prigonea creștinii? El crezuse că prigonea o sectă eretică și că-i făcea un serviciu lui Dumnezeu. Răspunsul la întrebarea: „*Cine ești Tu Doamne?*” avea să schimbe toată viața lui Saul: „*Eu sunt Iisus pe care-L prigonești*”. Saul știa lucruri despre Iisus și credea că este mort. El nu știa că Iisus este Domn. De aici încolo, însă, Iisus avea să fie Domnul său.

Versetul 6 arată cât de șocat a fost Saul de această întâlnire. El înțelege că această întâlnire va avea mari implicații, de aceea imediat întreabă ce trebuie să facă? Dar Domnul nu-i va spune direct, ci va trebui să vină un alt ucenic să-i spună.

Domnia lui Hristos nu este doar o idee, un concept de cunoscut, este o realitate transformatoare. Acolo, pe drumul Damascului, s-au schimbat nu doar concepții religioase, ci și atitudinea, și inima, și trăirea lui Saul. Dintr-un om plin de încredere în sine, care s-ar fi lăudat cu neprihănirea sa de sine (Filipeni 3:4-7), dintr-un prigonitor, Dumnezeu a făcut un om umil și plin de dragoste. Iată ce scria Pavel mai târziu:

O, adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul care zice: „Hristos Iisus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși”, dintre care cel dintâi sunt eu. Dar am căpătat îndurare, pentru ca Iisus Hristos să-Și arate în mine, cel dintâi, toată îndelunga Lui răbdare, ca o pildă celor ce ar crede în El, în urmă, ca să capete viața veșnică. (1 Timotei 1:15-16)

În urmă, S-a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor. După ei toți, ca unei stârpituri, mi S-a arătat și mie. Căci eu sunt cel mai neînsemnat dintre apostoli; nu sunt vrednic să port numele de apostol, fiindcă am prigonit Biserica lui Dumnezeu. Prin harul lui Dumnezeu sunt ce sunt. Și harul Lui față de mine n-a fost zadarnic, ba încă am lucrat mai mult decât toți, totuși nu eu, ci harul lui Dumnezeu, care este în mine. (1 Corinteni 15:7-10)

APLICĂ

Tu l-ai cunoscut pe Iisus? Ce a însemnat pentru tine întâlnirea cu El?

Cine este Iisus pentru tine?

MARTI

IATĂ-MĂ, DOAMNE! *Faptele Apostolilor 9: 10 - 17*

OBSERVĂ

Describe care este atitudinea lui Anania? Cum a fost la început? Ce s-a schimbat? Ce a provocat schimbarea?

MEDITEAZĂ

Acceptarea lui Saul de către biserică nu a fost de la sine înțeleasă. Anania, un credincios al Domnului, are dificultăți în a accepta trimiterea Domnului de a se ruga pentru Saul. Saul devenise o celebritate macabră din cauza valului de prigoană declanșat. Era nevoie de o viziune și de o trimitere specifică pentru Anania, ca acesta să-l caute și să se roage pentru Saul. Această rugăciune avea să aducă o dublă vindecare. Pe de o parte, Anania avea să-și depășească frica

și avea să fie întărit în credință, văzând puterea lucrării lui Dumnezeu. Pe de altă parte, Saul primea un gest de dragoste și reconciliere din partea celor pe care i-a prigonit. Un gest ce, cu siguranță, producea și multă umilință. Câtă dragoste și căldură a fost în această adresare: „*Frate Saule, Domnul Iisus... m-a trimis...*”

Atunci când atitudinea noastră este asemenea celei a lui Anania, când spunem și noi „*lată-mă, Doamne!*”, putem fi instrumente vindecătoare ale dragostei Sale. Dacă Anania ar fi rămas în cleștii fricii, nu ar fi putut vedea măreția puterii și harului lui Dumnezeu. N-ar fi văzut bucuria din ochii lui Saul, cel transformat.

APLICĂ

Este vreo frică sau neiertare care te împiedică să fi un instrument al dragostei lui Dumnezeu? Cine are nevoie de dragostea pe care o poți arăta? Roagă-te să fi eliberat și grăbește-te să spui „*lată-mă, Doamne!*”

MIERCURI

NU ESTE EL ACELA CARE FĂCEA PRĂPĂD...?

Faptele Apostolilor 9: 18-22

OBSERVĂ

Notează acțiunile lui Saul de după întâlnirea cu Hristos (v. 9, 11, 18-20)

MEDITEAZĂ

Pentru a-și recăpăta vederea, Saul are nevoie de rugăciunea lui Anania. Dar imediat ce și-o recapătă el face pași concreți în ascultarea lui de Hristos. Astfel, nu mai stă pe gânduri, ci se botează și abia după aceasta mănâncă și prinde din nou puteri. O inimă dăruită lui Hristos produce ascultare imediată. Versetele 20-22 descriu ceea ce s-a petrecut în următoarele zile de după botezul lui Saul. El a și început să-L predice pe Iisus. Saul predica în sinagogi, adresându-se evreilor, iar mesajul său era că Iisus este Fiul lui Dumnezeu. Toată Evanghelia se clădește pe persoana lui Iisus Hristos.

Ca și pentru evreii de atunci, și pentru omul modern este esențial să înțeleagă cine este Iisus. El nu este doar un rabin, un învățător moral. El este Fiul lui Dumnezeu, a doua Persoană a Sfintei Treimi. Acesta era un element-cheie, dar greu de acceptat pentru iudei (vezi Ioan 5:17-18).

Predicarea lui Saul, din ce în ce mai eficientă, avea un dublu efect. Pe de o parte, producea uimire, ca urmare a schimbării sale radicale: dintr-un prigonitor a deveni predicator al lui Iisus, dar în același timp era umilitoare pentru evreii care se împotriveau Evangheliei. Mesajul lui Saul nu era doar proclamator, el aducea și dovezi convingătoare cu privire mesianitatea lui Iisus.

APLICĂ

Cum se vede în viața ta efectul întâlnirii cu Hristos? L-ai mărturisit prin actul botezului? Spui altora despre El? Dacă nu, ce te împiedică?

JOI

CREDINȚĂ ȘI REALISM

Faptele Apostolilor 9:23-25

OBSERVĂ

Recitește 9:1-2. Ce contrast găsești față de pasajul de azi?

MEDITEAZĂ

Mesajul lui Saul deranja din ce în ce mai mult. Astfel, prigoana stârnită de el se întoarce chiar asupra lui. Saul e pe cale să devină victimă a foștilor săi aliați. Evreii completează împreună cu autoritățile locale. Planul de asasinare este pregătit. Dar Dumnezeu, care avea alt plan, face ca Saul să afle despre intenția iudeilor. Este foarte interesant ce s-a petrecut în continuare. Gestul ucenicilor și al lui Saul este foarte instructiv. Ei nu sunt nici lași, dar nici fataliști, să stea nepăsători în așteptarea pericolului, ci fac ceea ce pot face pentru a-l evita. Din nou, fostul prigonitor este salvat de fostele victime. Ce frumoasă imagine a dragostei și iertării! Acolo unde vine Hristos în inimă, nu este urmă de ură sau răzbunare, ci doar dragoste.

De-a lungul istoriei, au fost unii care și-au iubit mai mult viața, decât pe Hristos. Alții, dintr-o înțelegere greșită, au căutat înadins să fie martirizați, chiar dacă acest lucru nu era neapărat necesar pentru a-și păstra credința. Creștinul nu sacrifică Evanghelia pentru a-și scăpa viața, dar dacă poate să evite un pericol, o face. Domnul Iisus i-a avertizat pe ucenici că vor avea necazuri și i-a îndemnat să fie blânzi ca porumbeii și înțelepți ca șerpii. De asemenea, le-a spus să se păzească de unii oameni (Matei 10:17). Credința autentică nu încetează să fie și realistă. Acest realism, bazat pe credință, nu trebuie să ne părăsească niciodată.

APLICĂ

Cum faci distincția între un pericol ce trebuie înfruntat și unul ce trebuie ocolit? Ce înveți de la Saul și de la ceilalți ucenici.

VINERI

BARNABA

Faptele Apostolilor 9:26-30

OBSERVĂ

Ce își dorea Saul când a ajuns în Ierusalim?

Care a fost reacția ucenicilor? De ce?

Citește Faptele Apostolilor 4:36-37; 11:24. Scrie ce ai aflat despre Barnaba.

MEDITEAZĂ

Din Damasc, Pavel a plecat la Ierusalim și dorea să se alipească de ucenici. Aceasta este dorința oricărui copil al lui Dumnezeu, dorința de a fi cu ucenicii Domnului. Din păcate, însă, ucenicii care-i știau reputația nu puteau crede

că un astfel de om se poate schimba așa de repede. Ei nu credeau că el este ucenic al lui Hristos. Cât de greu trebuie să-i fi fost lui Saul, care pe de-o parte era prigonit de iudei, pe de altă parte încă nu era acceptat de ai săi. În acest context, încrederea pe care i-o acordă Barnaba este neprețuită. Barnaba l-a luat cu el și, practic, a garantat pentru el, ducându-l la apostoli. El le-a relatat convertirea lui Saul de pe drumul Damascului, cât și lucrarea de predicare a acestuia din Damasc. Câtă mângâiere și binecuvântare pentru biserică a adus intervenția lui Barnaba. Ca urmare a acestui fapt, Saul nu doar că s-a alipit de apostoli, dar a și început să predice cu îndrăzneală, în numele lui Iisus. E greu să ai îndrăzneală când nimeni nu are încredere în tine. Biserica - comunitatea dragostei - în care îl experimentăm pe Hristos ne ajută să fim mai îndrăzneți. La scurt timp, însă, prigoana împotriva lui Saul s-a stârnit și aici, astfel că frații, protejându-l, l-au dus la Cezareea și l-au pornit spre Tars, cetatea lui de origine.

APLICĂ

Cine are nevoie de încrederea ta? Pentru cine poți fi un Barnaba?

În ce fel comunitatea bisericii te ajută să fi mai îndrăzneț în mărturisirea lui Hristos?

SÂMBĂȚĂ

CREȘTEREA SĂNĂTOASĂ A BISERICII

Faptele Apostolilor 9: 31-43

OBSERVĂ

Care era starea bisericii descrisă în v. 31. Notează elementele-cheie.

MEDITEAZĂ

Versetul 31 este o sumarizare a stării și a progresului bisericii, în general, din acea perioadă. După valul persecuției pornit de Saul, biserica a avut o perioadă de pace. Pacea este un timp pentru creștere spirituală, lucru care se și întâmpla în biserică. Această creștere se manifestă în umblarea fiecăruia în frica de Domnul, dar și în creșterea numerică a bisericii prin Duhul Sfânt. Întotdeauna, maturitatea spirituală se va transpune în evlavie și-i va motiva și pe alții să vină la Dumnezeu. Creșterea numerică fără frica Domnului (evlavie) nu înseamnă întărirea sufletească a bisericii.

Începând cu v. 32, relatările din slujirea lui Petru vor scoate în evidență lucrarea acestuia, în afara spațiului iudaic. Localitățile menționate erau locuite preponderent de către neamuri. Evanghelia începea să fie dusă până la marginile pământului. Amănuntul că Petru stătea în casa lui Simon tăbăcarul nu e lipsit de importanță. Tăbăcarii erau socotiți necurați din punct de vedere ceremonial, pentru că erau în contact cu pieile animalelor moarte. Dar Dumnezeu îl pregătea pe Petru pentru a fi folositor și celor dintre neamuri. Lucrarea pe care o desfășura Petru era una de cercetare a sfinților, sau de

consolidare a credinței lor. Minunea vindecării lui Enea în Lida și apoi învierea Tabitei în lope au fost, cu siguranță, o mare încurajare pentru sfinți și aveau să-i ajute pe mulți alții să creadă în Hristos. Scopul final al fiecăreia a fost glorificarea lui Hristos și nicidecum celebritatea lui Petru. Lui Enea i se spune că Iisus, Mesia, îl vindecă... Iar rezultatul a fost că toți locuitorii din Lidia și Saron s-au întors la Domnul (Iisus). Tot așa și în cazul învierii Tabitei, minunea a fost cunoscută de toată cetatea lope și mulți au crezut în Domnul (Iisus). Scopul cu care Duhul Sfânt săvârșește minuni este întotdeauna glorificarea lui Hristos. (Ioan 15:26)

APLICĂ

Cum este creșterea ta spirituală? Cum te bucuri de pacea din viața ta?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE ÎN GRUP

1. Ce înseamnă pentru tine să fii disponibil pentru Dumnezeu? Ce înseamnă practic să spui “Iată-mă, Doamne”?
2. Povestești (măcar câțiva) mărturia întoarcerii voastre la Hristos? Cine este Hristos pentru voi acum? Ce a făcut în viața voastră?
3. Ai avut vreodată un Barnaba? Cineva care ți-a acordat încredere când erai în nevoie? Povestește cum te-a impactat acest lucru?
4. Ce înseamnă pentru tine comunitatea bisericii? Explică.
5. Cum înțelegem creșterea spirituală? Ce înseamnă aceasta pentru noi, individual? Dar pentru întreaga comunitate?

SĂPTĂMÂNA 8

EVANGHELIA PRINTRE NEAMURI

LUNI

O RUGĂCIUNE ASCULTATĂ

Fap. Ap. 10 : 1-8

OBSERVĂ

Ce afli despre Corneliu?

MEDITEAZĂ

Luca acordă convertirii lui Corneliu o importanță deosebită. Aceasta este relatată de 3 ori în capitolul 10 și apoi mai este amintită în 11 și în capitolul 15. Corneliu nu este un prozelit sută la sută. El este un om temător de Dumnezeu, dar totuși un roman, unul dintre neamuri. Astfel, aici, ca în cazul famenului etiopian, ni se relatează impactul Evangheliei dincolo de hotarele iudaismului (Matei 8:11).

Corneliu este un centurion (conducător peste 100 de soldați), parte a regimentului Italiana (de regulă compus din 600 de soldați). Chiar dacă el era un om foarte moral, care făcea multe fapte bune, el are nevoie de Hristos pentru a fi mântuit.

Îngerul Domnului i s-a arătat lui Corneliu pe la ceasul al nouălea (ora 15:00), în mod obișnuit oră de rugăciune pentru evrei. Acesta îi spune că rugăciunile și milosteniile sale au fost ascultate. Chiar dacă aici nu ni se spune pentru ce se ruga, aflăm acest lucru din răspunsul primit și din cuvintele lui Petru de mai târziu (11:13-14). Dumnezeu ascultă o astfel de rugăciune, indiferent cine o face. El satură sufletul însetat de Dumnezeu, descoperindu-L pe Hristos. Trebuie remarcat că Îngerul nu-i spune Evanghelia, ci-l direcționează pe Corneliu către Petru, care are să-i spună ce trebuie să facă. Dumnezeu a ales să ducă Evanghelia prin oameni. De aceea este așa de important să fim disponibili pentru aceasta.

APLICĂ

După ce tânjește sufletul tău? Ce dorești în rugăciunile tale? Ce poți învăța de la Corneliu?

MARTI

O MARĂ PROVOCARE

Fap. Ap. 10:9-23

OBSERVĂ

Recitește F. A. 10:1-8. Compară viziunea adresată lui Corneliu cu cea adresată lui Petru. Ce observi?

Care a fost reacția lui Petru la viziunea primită? Ce l-a ajutat să o înțeleagă mai bine?

MEDITEAZĂ

Pentru ca lui Corneliu să i se vestească Evanghelia, a fost nevoie de încă o vedenie, de data aceasta adresată lui Petru. Dacă lui Corneliu o singură adresare i-a fost suficientă, Petru are nevoie de trei pentru a accepta faptul că Dumnezeu îl trimite la unul din rândul neamurilor (v. 28). Pe la ora 12.00, la amiază, Petru s-a suit pe acoperișul plat al casei, ca să se roage. Atunci Dumnezeu îi dă vedenia cu vasul cu animale necurate. Pentru un iudeu, respectarea legii cu privire la consumul animalelor curate din punct de vedere ceremonial avea o mare importanță (Levitic 11). Astfel, la îndemnul Domnului de a mânca din animale, Petru răspunde că nu a mâncat niciodată ceva necurat. Domnul insistă și-i spune să nu numească necurat ceea ce Dumnezeu a curățit. Cu toate acestea, Petru încă nu găsește sensul acestei vedenii, până când Duhul îi spune să accepte, fără ezitare, invitația celor trei bărbați de a merge în casa lui Corneliu (pe care Petru l-ar fi socotit necurat înainte de această vedenie).

Este interesant de remarcat că Filip evanghelistul, unul dintre cei șapte, era în Cezareea, și totuși Dumnezeu îl cheamă pe Petru de la o distanță de două zile de mers (21:8). Probabil era important ca această lucrare să fie făcută anume prin Petru.

Fără această intervenție specifică a lui Dumnezeu, creștinismul ar fi putut să rămână doar o mișcare în sânul iudaismului, la care neamurile ar fi avut acces doar dacă se făceau iudei. Direcția în care Duhul Sfânt a condus lucrurile avea să mai întâmpine rezistență din partea creștinilor iudei, totuși lucrurile începuseră să se miște. Prima dovadă a ascultării lui Petru a fost că i-a primit și i-a găzduit pe acești oameni (cel mai probabil, tot dintre neamuri).

De multe ori, tradițiile omenești, preconcepțiile și mândria omenească îngădesc și opun rezistență răspândirii Evangheliei. Mândria, superioritatea și disprețul față de alții este în natura umană păcătoasă. De aceea, trebuie să rămânem racordați la revelația lui Dumnezeu din Scripturi. Mântuirea vine de la Iudei, dar este pentru toți cei ce cred în Hristos, indiferent de rasă, etnie sau situație socială.

APLICĂ

Ce prejudecăți sau atitudini greșite a confruntat Dumnezeu în viața ta până acum? Ce te învață Duhul Sfânt prin experiența lui Petru?

MIERCURI

EVANGHELIA LUI IISUS HRISTOS

Fap. Ap. 10 : 24 - 43

OBSERVĂ

Ce spune textul despre Iisus Hristos?

Care crezi că sunt elementele centrale ale Evangheliei amintite în predica lui Petru?

MEDITEAZĂ

Ascultând de Dumnezeu, Petru pleacă spre Corneliu, dar nu singur, ci însoțit de cel puțin șase frați din lope (11:12). Aceștia alcătuiau de trei ori numărul necesar pentru un complet de martori. Corneliu era atât de sigur de venirea lui Petru încât și-a invitat și rudele și prietenii pentru a asculta ceea ce avea Petru să le spună. El îi arată un respect deosebit lui Petru, întâmpinându-l și închinându-i-se. Reacția lui Petru este foarte relevantă, acesta ridicându-l imediat și amintindu-i că și el este un om (vezi și Apocalipsa 19:10; 22:8-9). Chiar dacă se afla într-o misiune deosebit de importantă, Petru știe să rămână smerit și să nu-și atribuie slava lui Dumnezeu.

Deplin conștient de neconvenționalitatea prezenței sale în casa lui Corneliu, Petru oferă câteva explicații, invocând revelația primită și concluzia acesteia de a nu numi pe niciun om spurcat sau necurat (v. 28). Acesta este motivul pentru care era prezent acolo fără nicio cârtire.

Începând cu v. 34, Petru expune mesajul central din partea lui Dumnezeu. El începe cu o constatare a nepărtinirii lui Dumnezeu față de toate popoarele. Mesajul Evangheliei lui Iisus Hristos, descoperit inițial evreilor, acum era oferit neamurilor cu aceeași generozitate. În centrul acestui mesaj este Persoana lui Iisus Hristos. El a poruncit apostolilor să predice și să mărturisească că El, Cel mort și înviat, este acum judecătorul celor vii și al celor morți (v. 42). Tot despre Iisus au mărturisit și toți prorocii, că prin credința în El se capătă iertarea păcatelor.

Nu este Nume mai mare decât Numele lui Iisus Hristos. Nu există mesaj mai puternic decât mesajul Evangheliei.

APLICĂ

Ești conștient de importanța misiunii tale? Te face aceasta să te îngâmfi sau să te smerești? Cum te inspiră purtarea lui Petru?

Inspirându-te din predica lui Petru, scrie mai jos ideile centrale pe care crezi că ar trebui să le conțină prezentarea Evangheliei.

JOI

DARUL DUHULUI SFÂNT VĂRSAT PESTE NEAMURI

Faptele Apostolilor 10:44-48

OBSERVĂ

Cine întrerupe predica lui Petru? Cum s-a petrecut acest lucru?

Care este reacția lui Petru? Ce observă Petru cu privire la modul în care neamurile au primit Duhul Sfânt?

MEDITEAZĂ

Pasajul de azi reprezintă climaxul, deznodământul vizitei din casa lui Corneliu. Revărsarea Duhului Sfânt într-un mod evident, însoțit de vorbirea în limbi (asemeni evenimentului de la Rusalii), chiar în timpul predicării lui Petru, a fost mărturia de necontestat a acceptării depline a neamurilor în biserica lui Hristos. Luca surprinde uimirea iudeilor tăiați împrejur care îl însoțeau pe Petru. Duhul Sfânt, care până atunci se manifestase doar peste evrei, acum se manifesta identic peste neamuri, iar vorbirea în limbi era dovada vizibilă incontestabilă. Pavel avea să scrie mai târziu cu privire la evrei și neamuri:

Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți. (Efeseni 4:4-6)

Ce bun și minunat este Dumnezeu care a avut grijă ca primirea neamurilor în biserică să fie clar atestată, atât de lucrarea Duhului Sfânt, cât și pe paginile Sfintei Scripturi.

Duhul Sfânt este dat și aici, ca și în toate celelalte cazuri, celor ce cred Cuvânt (Efeseni 1:13, Ioan 7:38-39). Trebuie să ținem cont totuși că felul în care Duhul Sfânt s-a manifestat în cazul celor din casa lui Corneliu nu reprezintă o regulă, ci o excepție suverană necesară, ca și în cazul pogorării de la Rusalii, a ucenicilor lui Ioan Botezătorul (19:1-7) și, probabil, în cazul samaritenilor din cap 8:17. A face o regulă dintr-o excepție poate produce multe excese și erori. Mai degrabă regula este descrisă de cele mai multe cazuri, când vorbirea în limbi nu este deloc menționată, iar credința este. (Fap. Ap. 4:4; 8:12; 9:42; 11:21; 13:12, 48; 14:1; 16:34; 17:4, 12, 34; 18:8; 28:24).

Reacția imediată a lui Petru este să-i boteze pe cei ce în mod evident primiseră mântuirea și Duhul Sfânt ca și iudeii. Acum și neamurile erau parte a Trupului lui Hristos, părtași ai Legământului.

APLICĂ

Ești conștient de harul apartenenței la promisiunile lui Dumnezeu (Efeseni 2:11-13)? Mulțumește lui Dumnezeu pentru acest privilegiu și revelația cunoașterii acestui fapt!

Cum prețuiești darul Duhului Sfânt? Mulțumește lui Dumnezeu pentru Duhul Sfânt cu care ai fost pecetluit când ai crezut!

VINERI

UN ADEVĂR GREU DE ACCEPTAT

Faptele Apostolilor 11:1-18

OBSERVĂ

Care a fost reacția iudeilor tăiați împrejur? Ce anume i-a deranjat?

Ce i-a convins în final să se liniștească?

MEDITEAZĂ

Vestea că Neamurile au primit Cuvântul lui Dumnezeu a ajuns la Ierusalim, unde a produs reacții diferite. Unii, cu siguranță, s-au bucurat, dar alții (cei tăiați împrejur) au fost contrariați de acest lucru. Aceștia au fost scandalizați în special de faptul că Petru a intrat și a mâncat în casa lui Corneliu. Astfel, în apărarea sa, Petru relatează atât felul în care a fost călăuzit de Dumnezeu, să meargă în casa lui Corneliu, cât și cele petrecute acolo. Cei șase frați care l-au însoțit, și care erau acum prezenți la Ierusalim, au fost martori ai lucrurilor relatate de Petru. Din nou, accentul cade pe primirea Duhului Sfânt, într-un mod similar cu cel de la Rusalii (v. 15), lucru care a rezonat și cu promisiunea Domnului Iisus (v. 16). Este remarcabil faptul că, pentru a compara experiența celor din casa lui Corneliu, Petru trebuie să se refere tocmai la cea de la Rusalii. Acest lucru sugerează că aceasta nu era ceva foarte comun, nici pe vremea lor.

Concluzia lui Petru este că nu putea să se împotrivescă lui Dumnezeu din moment ce El a oferit același dar și neamurilor, ca iudeilor. Explicația lui Petru a fost satisfăcătoare și i-a potolit pe cei intrigați, care la rândul lor au acceptat că Dumnezeu a dat și neamurilor pocăința, ca să aibă viața.

Dacă Dumnezeu nu ar fi lucrat cu atâta putere, oferind atâtea dovezi prin viziuni, vorbire în limbi și martori - și toate acestea în fața apostolului Petru, acceptarea neamurilor nu s-ar fi realizat niciodată. Această idee nu ar fi străpuns niciodată barierele religioase și naționaliste.

În fața lui Dumnezeu, mintea omenească trebuie să se supună cu smerenie. Dumnezeu nu-și va conforma voia și adevărul în funcție de preferințele noastre; noi trebuie să ni le conformăm în funcție de voia Sa.

APLICĂ

Sunt adevăruri biblice care ți se par greu de acceptat? Care sunt acestea? Roagă-te lui Dumnezeu să schimbe inima ta.

SÂMBĂȚĂ

BISERICA DIN ANTIOHIA

Faptele Apostolilor 11: 19 - 30

OBSERVĂ

Cum s-a format biserica din Antiohia?

Cum s-a manifestat dragostea și unitatea acestora cu bisericile din Antiohia?

MEDITEAZĂ

Continuând cu prezentarea extinderii bisericii între neamuri, ne este descrisă nașterea bisericii din Antiohia, biserică ce avea să devină baza operațională a misiunilor lui Pavel. Pentru prima dată vedem o biserică (nu doar apostoli) predicând Evanghelia neamurilor (v. 20). Nașterea acestei biserici a avut

legătură cu prigoana prilejuită de moartea lui Ștefan. Astfel, încă o dată, vedem efectele sacrificiului său.

Antiohia era al treilea oraș ca mărime din Imperiul Roman, un oraș bogat și prosper, dar foarte corupt și imoral, un mare câmp de misiune. Astfel, lucrarea făcută de Duhul Sfânt aici a atras atenția apostolilor de la Ierusalim, care au trimis pe Barnaba să verifice și să consolideze această lucrare.

Ceea ce a constatat Barnaba i-a adus bucurie. Astfel, Barnaba i-a încurajat pe credincioși să persevereze și să rămână hotărâți și alipiți de Domnul. Pentru că lucrarea creștea și era nevoie de lucrători, Barnaba l-a adus și pe Saul, și împreună au învățat biserica timp de un an întreg. Dar de ce pe Saul și nu pe Nicolae, care era din Antiohia (6:5)? Cel mai probabil pentru că Barnaba știa de chemarea specială a lui Pavel de a sluji printre neamuri (9:15; 22:21).

Această biserică nu a fost rezultatul misiunii apostolice, ci mai degrabă a mărturisirii creștinilor refugiați. Aportul apostolic a fost în special pentru consolidarea și creșterea bisericii.

Este remarcabilă dovada de dragoste și unitate arătată de această biserică. Atunci când cei din Iudeea au avut nevoie de ajutor, cei din Antiohia au hotărât să trimită fiecare, după puterea lui, un ajutor, celor din Iudeea. Foametea profețită de Agab a fost consemnată și de istoricul antic Iosif Flavius, care nota că mulți au murit din lipsa resurselor și a hranei (În perioada lui Claudiu Cezar 41-54). Unitatea și dragostea față de toți sfinții, indiferent de etnie, rasă sau statut social este semnul distinctiv al ucenicului lui Hristos.

Nu la întâmplare, aici, li s-a dat ucenicilor pentru prima oară numele de creștini. Biserica începea să se manifeste din ce în ce mai mult ca o unitate cosmopolită.

APLICĂ

Cum se manifestă dragostea ta față de alți sfinți?

Văd oamenii în purtarea ta reflexia lui Hristos? Roagă-te pentru aceasta.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE ÎN GRUP

1. Care credeți că sunt prejudecățile cele mai comune care ne împiedică să ducem Evanghelia altora? În ce măsură se implică mândria sau sentimentele de superioritate în aceste prejudecăți?
2. Dacă ai avea o oportunitate ca a lui Petru, în casa lui Corneliu, ce ai dori să spui? Fă un sumar al mesajului tău.
3. Citiți Galateni 5:22-26. Cum recunoști prezența Duhului Sfânt în viața unui om, în mod obișnuit?
4. Ce anume ar putea vedea oamenii în viața bisericii noastre, care să le amintească de Hristos?

SĂPTĂMÂNA 9

APĂRĂTORUL BISERICII

LUNI

PĂCATUL POPULISMULUI

Fap. Ap. 12 : 1 - 3

OBSERVĂ

Când se întâmplă evenimentele din cap. 12?

Care era motivația lui Irod?

MEDITEAZĂ

Atitudinea iudeilor, uniți cu Irod, era într-un evident contrast cu dragostea bisericii din Antiohia pentru sfinții din Iudeea (11:29-30). Cu cât mai mare este întunericul, cu atât mai puternic strălucește lumina.

Irod, cel menționat aici, este împăratul Irod Agripa I (a murit în 44 A.D.) și era nepotul lui Irod Cel Mare (cel care a ordonat uciderea pruncilor din Betleem). Irod Antipa (cel care-l decapitase pe Ioan Botezătorul) fusese unchiul lui Irod Agripa I. Întreaga dinastie a Irozilor era disprețuită de evrei pentru tirania sângeroasă pe care o exercitau. În același timp, Irod, la rândul lui pe jumătate evreu, era cunoscut pentru faptul că făcea tot ce putea pentru a dobândi grațiile evreilor. Din moment ce creștinii erau urâți de evrei, Irod se aliniaza în

această ură, arestând și chinuind pe unii din biserică.

Primul apostol martirizat - Iacov, fratele lui Ioan, este ucis cu sabia, spre bucuria iudeilor. Acest lucru îl motivează pe Irod să continue, arestându-l și pe Petru. Pe lângă faptul că Petru era un lider proeminent, se mai adăugase un motiv, mai nou: Petru fraternizase cu neamurile. Uciderea lui Petru ar fi rezonat foarte bine cu naționalismul evreiesc anticreștin.

Populismul niciodată nu poate sluji pe Dumnezeu. El slujește doar sinelui, care se hrănește din aprobarea celorlalți. Domnul Iisus a spus iudeilor:

*Cum puteți crede voi, care umblați după slava pe care v-o dați unii altora și nu căutați slava care vine de la singurul Dumnezeu? **Ioan 5:44***

Nu doar liderii pot fi tentați de populism. Fiecare din noi poate fi furat de ispita de a plăcea altora mai mult decât Domnului. Ca orice alt păcat, gândirea populistă sfârșește în rușine și moarte. Căutarea slavei lui Dumnezeu, mai presus de orice, ne scapă de această capcană. Închinarea și supunerea în fața lui Dumnezeu ne eliberează de ispita populismului.

APLICĂ

În ce zonă a vieții simți ispita de a plăcea altora mai presus de voia lui Dumnezeu? Adu în rugăciune acea arie a vieții. Predă-te Domnului! Proclamă pe Hristos ca Domn și peste acel domeniu!

MARTI

MIRACOL ȘI IRONIE

Fap. Ap. 12 : 4 - 11

OBSERVĂ

Notează detaliile legate de paza lui Petru.

Observă și scrie în cuvintele tale ironia implicită din acest pasaj.

MEDITEAZĂ

Petru este bine securizat de un total de 16 soldați, doi dintre care erau legați de mâinile lui. Probabil Irod știa că acesta scăpase la un moment dat din închisoare (5:19-24), iar acum se asigura că nu se va mai întâmpla. Ziua judecății (formale), care trebuia să fie urmată de condamnare, era hotărâtă. Aparent, nimic nu mai putea schimba cursul lucrurilor. Totuși, biserica nu înceta să înalțe rugăciuni către Dumnezeu pentru el (v. 5). Și astăzi, în lume, există credincioși care suferă persecuție și închisoare, și nu puțini plătesc cu viața pentru credința lor. Biserica nu trebuie să înceteze să se roage pentru ei (Evrei 13:3).

În ultima noapte dinaintea execuției, Dumnezeu intervine miraculos. Ne sunt enumerate mai multe niveluri de securitate care nu reprezintă niciun obstacol în eliberarea lui Petru. Intervenția miraculoasă este de așa natură, încât nici Petru nu e sigur dacă ceea ce experimentează e real sau doar o vedenie. Totuși, îngerul îi cere lui Petru să facă câteva lucruri foarte practice și banale, cum ar fi să se încingă la haină și să-și lege încălțăminte. Chiar și trezirea lui Petru a

fost extrem de „naturală” și prozaică - printr-o lovitură în coastă. La învierea lui Lazăr, oamenii au trebuit să dea piatra la o parte. La înmulțirea pâinilor, ucenicii au trebuit să le împartă și apoi să strângă firimiturile. Miraculosul nu trebuie să înlocuiască naturalul în întregime, mai ales dacă nu e necesar. Dumnezeu nu face risipă de supranatural. El le folosește și le prețuiește pe ambele.

Sunt remarcabile pacea și somnul adânc în care se afla Petru. Este evident că Petru avea pace în suflet. Petru știa promisiunea Domnului Iisus că va muri la bătrânețe (Ioan 21:18).

Sunt mai multe observații și lecții pe care le putem învăța din această întâmplare. Este imperios să ai o comunitate care se roagă pentru tine. Mai ales în momente critice. Nimic nu poate înlocui rugăciunea.

Nimic nu este prea greu pentru Dumnezeu. De aceea, nu renunța să te rogi până în ultimul moment pentru intervenția lui Dumnezeu în ceea ce crezi, pe baza Cuvântului, că este voia Sa.

Dumnezeu lucrează la fel de eficient și prin natural, dar și prin supranatural. Acestea se vor împleni în funcție de suveranitatea Sa, astfel încât să Îi aducă Lui glorie.

Indiferent de situație, decizia finală nu este nici a marilor lideri, dar nici a poporului (v. 11). Decizia finală este întotdeauna a Domnului. Dacă Domnul a hotărât că Petru mai trebuie să trăiască, nimic nu putea schimba acest lucru.

APLICĂ

Cum practici rugăciunea de mijlocire? Apelezi la rugăciunea altora? Ești tu un partener de rugăciune pentru cei în nevoie?

În ce fel te încurajează această întâmplare în încrederea ta în Domnul?

MIERCURI

PREA MULTĂ EMOȚIE

Fap. Ap. 12 : 12 - 17

OBSERVĂ

Describe atmosfera din casa Mariei.

Cum ai descrie credința bisericii care se ruga?

MEDITEAZĂ

Imediat după ce s-a dezmeticit, Petru se îndreaptă spre casa mamei lui Ioan Marcu. Maria se pare că era o văduvă înstărită, din moment ce putea găzdui întâlnirea bisericii. Petru știa că în acea casă va găsi sprijin, de aceea a mers acolo, chiar dacă ora era foarte târzie. Ținând cont de faptul că Petru a plecat imediat de acolo într-un alt loc, probabil să se ascundă, concluzionăm că scopul pentru care s-a dus la casa Mariei a fost ca să-i bucure pe cei ce mijloceau pentru el și să transmită vestea eliberării sale lui Iacov (fratele Domnului) și celorlalți frați. Ce relații frumoase se dezvăluie în aceste circumstanțe. Câtă

dragoste și sensibilitate reciprocă. Ce încurajare pentru biserică să știe că Domnul l-a eliberat pe Petru. Incidentul cu Roda, slujnica din casa Mariei, indică, cu o nuanță de umor, încărcătura emoțională care era acolo. Nu doar musafirii și gazdele își doreau eliberarea lui Petru; până și slujitorii casei își doreau acest lucru cu ardoare. Cel mai probabil, Roda era și ea o credincioasă. Grupurile de ucenicie trebuie să cultive acest fel de dragoste, preocupare și sprijin reciproc. Când noi trăim astfel, Dumnezeu este onorat, iar lumea îl vede pe Hristos.

Din moment ce biserica se ruga, e evident că sperau la un răspuns. Totuși, nu se așteptau la unul atât de rapid. Cât de imperfectă este credința noastră, și totuși Dumnezeu o onorează. Nebănuite sunt căile Domnului!

APLICĂ

Dacă ai fi într-o situație asemănătoare cu cea a lui Petru, cine s-ar ruga pentru tine? La cine te-ai duce în miez de noapte pentru ajutor? Ce poți face pentru a cultiva relații semnificative de dragoste față de cei din grupul tău de ucenicie?

JOI

UMILIREA TIRANULUI

Fap. Ap. 12 : 13 - 19

OBSERVĂ

Ce efect a avut asupra lui Irod dispariția lui Petru? Ce reacții observi la el?

MEDITEAZĂ

Disparația lui Petru din închisoare rămăsese un mare mister pentru cei ce credeau că se luptă cu oamenii. Soldații erau în foarte mare încurcătură. Ce explicație ar fi putut să dea? Și dacă ar fi știut ceva, cine i-ar fi crezut? Irod fusese umilit. Planul lui perfect eșuase. Aparent avea totul sub control, până când ceva imposibil s-a întâmplat. Acest tip de scenariu s-a întâmplat de multe ori în istorie. Daniel a fost aruncat în groapa cu lei, în urma unui plan perfect, care a funcționat. Doar că leii nu l-au mâncat, pentru că îngerul Domnului închisese gura leilor. Frații lui Iosif l-au vândut unei caravane și au înscenat perfect moartea lui. Doar că Iosif a ajuns mai marele Egiptului, iar ei au venit după ani să ceară grâu de la el. Moise fusese pus într-un coș pe râu și era sortit morții, doar că tocmai atunci fata lui Faraon se scălda și l-a văzut. Soarta unor bătălii și războaie a fost răsturnată de cele mai improbabile lucruri, cum ar fi fenomene meteorologice sau intervenții directe ale lui Dumnezeu.

Irod nu a putut tolera umilirea, așa că, după ce a omorât pe soldații care l-au păzit pe Petru, el însuși s-a retras în Cezareea.

APLICĂ

Scrie o rugăciune de mulțumire Dumnezeului care ține în mână Sa fiecare detaliu al vieții și istoriei, căruia nimic nu-i scapă.

VINERI

GLAS DE OM, NU DE DUMNEZEU

Fap. Ap. 12 : 20 - 23

OBSERVĂ

Citește Isaia 42:8; 48:11. Cum înțelegi motivul pentru care a fost lovit Irod de către înger?

Citește 1 Petru 3:12. Ce corelare găsești între acest text și cele întâmplate în acest capitol?

MEDITEAZĂ

Cronicarul Iosif Flavius relatează că această scenă a avut loc cu ocazia unui festival în cinstea lui Claudius Cezar. Irod îmbrăcase o haină de argint și avusese un discurs care a impresionat puternic mulțimea, care l-a numit dumnezeu. Și totuși, glasul lui nu era decât un glas de om. Asumarea gloriei lui Dumnezeu l-a costat viața. Iosif Flavius spune că acesta a murit la 5 zile după acel discurs, în urma unei boli intestinale.

Oricine se luptă cu Dumnezeu va fi smerit (1 Petru 5:5). Eliberarea miraculoasă a lui Petru ar fi putut fi un prilej de cercetare pentru Irod, dar se pare că nu a fost. Relatarea morții lui Irod prezintă judecata lui Dumnezeu față de un om care s-a crezut pe sine Dumnezeu. Un om care, în populismul lui, a prețuit mai mult favoarea oamenilor decât adevărul, uitând de Dumnezeu; s-a hrănit cu ce spun alții despre el, până la intoxicare. Același gând al înălțării împotriva

lui Dumnezeu se manifestase și atunci când prigonea Biserica, pentru a avea aprecierea iudeilor. Când omul nu mai recunoaște autoritatea lui Dumnezeu, următorul pas este să se înalțe pe sine în locul lui Dumnezeu. Aceasta este cea mai periculoasă stare, pentru că ceea ce urmează este judecata (Romani 1:21-22).

Atitudinea lui Irod umpluse paharul nelegiuirilor sale. Astfel, Judecata lui Dumnezeu a fost dreaptă, promptă și umilitoare (Romani 1:18; 2 Tes. 1:6). Chiar dacă Dumnezeu poate îngădui până la o vreme prigoana, suferința și nedreptatea față de biserica Sa, Biserica niciodată nu suferă în zadar, dar totdeauna are un apărător puternic.

APLICĂ

Mulțumește lui Dumnezeu pentru Apărătorul tău.

SÂMBĂȚĂ

ÎNSĂ CUVÂNTUL SE RĂSPÂNDEA *Fap. Ap. 12 : 24 - 25*

OBSERVĂ

Care este contrastul dintre aceste versete și pasajul anterior?

Citește și următoarele texte: 1 Petru 1:22-25; Isaia 55:10-11; Evrei 4:12

MEDITEAZĂ

Versetul 24 încheie această secțiune a cărții introducând un contrast între moartea lui Irod, dușmanul Bisericii, și expansiunea Cuvântului lui Dumnezeu, exprimat prin creșterea Bisericii (vezi și 2:47; 6:7; 9:31; 12:24; 16:5; 19:20; 28:30-31). Domnul Iisus a spus că El își va zidi Biserica, iar autoritățile demonice nu o vor putea clătina. El este Piatra de care se vor zdrobi în final toți cei ce se împotrivesc Împărăției lui Dumnezeu. La începutul acestui capitol, Irod părea în control, iar Biserica părea că pierde lupta; la sfârșit însă, Irod este nimicit, iar Biserica crește și Cuvântul se răspândește. Factorul care a răsturnat situația inițială a fost rugăciunea bisericii. Dumnezeu lucrează când biserica se roagă.

Și astăzi, ca și în primul secol, Cuvântul lui Dumnezeu este puternic și eficient. Transformă vieți și descoperă pe Hristos. Lucrarea transformării și nașterii din nou o poate face doar Duhul Sfânt și o face prin Cuvântul lui Hristos. Menirea noastră este ca, în spirit de rugăciune, să ducem acest Cuvânt altora. Numărul ucenicilor crește, în funcție de răspândirea Cuvântului.

APLICĂ

Cum cinstești tu Cuvântul lui Dumnezeu?

Pentru mântuirea cui te rogi? Cui mărturisești Cuvântul? Ești intențional în această privință?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE ÎN GRUP

1. De ce crezi că a inclus Luca acest capitol în cartea sa?
2. Ce înveți despre Dumnezeu din acest capitol?
3. Ce înveți despre importanța comunității? Cum putem fi mai mult o comunitate autentică a dragostei?
4. De ce îngerul nu l-a lovit pe Irod atunci când l-a arestat pe Petru, dar a făcut-o când nu a dat slavă lui Dumnezeu?
5. Ce înveți despre puterea rugăciunii?

SĂPTĂMÂNA NR. 10

PRIMA CĂLĂTORIE MISIONARĂ A LUI PAVEL ȘI BARNABA

LUNI

DUHUL SFÂNT TRIMITE ÎN MISIUNE PE PAVEL ȘI BARNABA

Faptele Apostolilor 13:1-3

OBSERVĂ:

În ce localitate este biserica? Ce știi despre acest oraș din Antichitate?

Ce ni se spune despre cei cinci bărbați? Ce știm despre ei?

Cum a comunicat Duhul Sfânt?

Ce făceau cei cinci?

MEDITEAZĂ

Intrăm în partea a doua a cărții Faptele Apostolilor, în care Luca ne relatează cum Evanghelia se răspândește exploziv printre neamuri.

Împărăția lui Dumnezeu este de neoprit!

Biserica din Antiohia era localizată într-un oraș foarte mare al lumii antice romane. Observăm că structura grupului celor cinci bărbați indică o oarecare diversitate: Saul venea din Tars, oraș cosmopolit din Tarsul Ciliciei (nu departe de orașul Mersin din Turcia de astăzi), Barnaba venea din Cipru, despre Simon nu știm prea multe, dar se pare că era negru, Luciu venea din Cirena (coasta de nord a Africii, în dreptul Cretei), iar Manaen era clar din aristocrație (probabil iudaică). Ceea ce îi lega pe acești oameni era Hristos. Îi găsim într-o atmosferă de închinare (slujirea în Scriptură înseamnă închinare). Prezența Duhului Sfânt în viețile lor și a bisericii a declanșat acțiune. Să observăm împreună că darurile spirituale (proroci și învățători) nu îi făceau autosuficienți, ei erau împreună, posteau, slujeau și se rugau. Chiar plecarea lor nu s-a făcut fără părtașia celorlalți (punerea mâinilor). Ar trebui să mai observăm că nu ni se spune exact cum anume a comunicat Duhul Sfânt. Nu ni se dă o rețetă, mai degrabă ni se arată certitudinea lucrării Lui în cel credincios și în lume. Dumnezeu este Cel care lucrează și lucrează atât de minunat cu oamenii care se lasă în mâna Lui.

APLICĂ

Ce fel de oameni ai în jurul tău? Oameni care te ajută să te apropii cât mai mult de Dumnezeu sau dimpotrivă?

Cum pui în valoare darurile spirituale pe care le ai?

Ce rol joacă disciplinele spirituale în viața ta? Cum lucrează Duhul Sfânt în viața ta?

MARTI

PRIMA ÔPRIRE: CIPRU

Fap. Ap. 13 : 4 - 12

OBSERVĂ:

Caută o hartă cu prima călătorie misionară și urmărește itinerariul apostolilor (trimișilor). Vezi Anexa 2.

Cine îi însoțea?

Unde vesteau Evanghelia?

Cum reacționează Pavel la opoziția lui Bar-Isus?

MEDITEAZĂ

Cu acest capitol suntem martorii lucrării pe care o face Duhul Sfânt de a duce Evanghelia la neamuri în zona bazinului Mării Mediterane. Parcă vedem cu încetinitorul cum pornește o avalanșă. Nu vă vine în gând Daniel capitolul 2?

Grupul de misionari vor străbate insula Cipru de la est spre vest, aducând vestea bună în sinagogi. Ajungând în Pafos, reședința guvernatorului, știrea că oamenii aceștia au ceva important de spus trece de zidurile sinagogii. Guvernatorul, descris ca un om înțelept, va primi credința, nu înainte să îl vadă pe vrăjitorul Bar-Isus pedepsit aspru și supranatural. De ce reacționează Pavel așa dur? De ce pedepsește Duhul Sfânt, cu această ocazie, așa de aspru?

APLICĂ

Ce fel de oameni ai în jurul tău? Oameni care te ajută să te apropii cât mai mult de Dumnezeu sau dimpotrivă? (observați pericolul în care era guvernatorul)

Este reacția lui Pavel un argument ca și noi să fim agresivi cu cei care nu ne plac? Argumentează.

Ai simțit vreodată gelozie pentru sufletul cuiva?

MIERCURI

PREDICA DIN ANTIOHIA PISIDIEI - PARTEA ÎNTÂI

Faptele Apostolilor 13 : 13 - 41

OBSERVĂ:

Caută o hartă cu prima călătorie misionară și urmărește itinerariul apostolilor (trimișilor). Vezi Anexa 2.

Unde predică Pavel? Cui i se adresează?

Urmărește predica lui Pavel și imaginează-ți că ești un evreu din sală.

Care sunt principalele puncte ale mesajului? La ce ești chemat? Ce ar trebui să faci?

MEDITEAZĂ

Avem în față predica ținută de Pavel în sinagogă. Acolo erau atât evrei, cât și oameni temători de Dumnezeu. Aceștia din urmă nu erau prozeliți, dar cunoșteau și simpatizau cu religia iudeilor. Predica este foarte importantă pentru că ne arată care era punctul central al Evangheliei pe care Pavel îl transmitea celor care cunoșteau promisiunile Vechiului Testament.

Să le notăm:

1. Dumnezeu a lucrat în istorie alegând un popor, poporul iudeu;
2. Dumnezeu a promis un Mântuitor, un Mesia;
3. Ioan Botezătorul a venit înainte de Mesia, cu botezul pocăinței și anunțându-L pe Hristos;
4. Hristos a murit, a fost îngropat și a înviat;
5. El s-a arătat și are martori astăzi;
6. El este împlinirea promisiunilor din Vechiul Testament și a Legii lui Moise;
7. În El avem iertarea păcatelor, prin credință.

Împărăția lui Dumnezeu a venit și tu poți fi parte din ea!

Cât de clar a fost Pavel! Ce veste minunată că Dumnezeu ne salvează!

APLICĂ

Tu știi Evanghelia? Ce înseamnă pentru tine salvarea lui Dumnezeu?

Cum crezi că ar trebui să sune Evanghelia pentru generația ta? Ce nu ar înțelege prietenii tăi din cele spuse de Pavel?

JOI

PREDICA DIN ANTIOHIA PISIDIEI - PARTEA A DOUA

Faptele Apostolilor 13: 42 - 47

OBSERVĂ:

Care este reacția la mesajul lui Pavel? Ce îndemn dau Pavel și Barnaba?

Cine vine la sinagogă peste o săptămână? Care este reacția iudeilor?

Apare o schimbare. Cum reacționează misionarii la împietrirea iudeilor?

MEDITEAZĂ

Așa cum se va mai întâmpla, unii dintre iudei refuză mesajul. Luca ne dă și motivul: invidie. Cât de trist!

Dumnezeu este însă în control și cei doi înțeleg că neamurile sunt invitate la “banchet”, așa cum arăta și Domnul Iisus Hristos, în pilda Sa.

Asistăm la un fapt măreț, ceea ce Dumnezeu a promis pe parcursul Vechiului Testament se întâmplă cu putere. Toate popoarele sunt binecuvântate, toți sunt chemați la viața în Hristos.

Poate că multe circumstanțe ni se par grele, de neînțeles. Să ținem ochii deschiși, s-ar putea ca oportunitățile ivite să fie foarte importante!

APLICĂ

Ce înseamnă pentru tine să stăruiești în harul lui Dumnezeu?

Care sunt dificultățile care înnegurează viața ta spirituală acum?

Care este răspunsul Evangheliei la această situație?

Care crezi că sunt barierele artificiale pe care le ridicăm noi astăzi în fața Evangheliei?

VINERI

RAPORT FINAL DESPRE LUCRAREA DIN ANTIOHIA PISIDIEI

Faptele Apostolilor 13: 48 - 52

OBSERVĂ:

Compară reacția neamurilor cu reacția iudeilor. Ce fac unii, ce fac alții?

Ce preamăreau cei care au crezut?

Ce se întâmplă în localitățile din jurul cetății?

Cum sunt numiți cei care au crezut la final?

MEDITEAZĂ

Acest pasaj este scris într-un stil telegrafic. Cu toate acestea, surprinde esența. Observăm o raportare diferită a iudeilor și a neamurilor față de Evanghelie. Unii o primesc cu bucurie, ceilalți o batjocoresc. Acum, trebuie să fim foarte atenți la generalizări! Când Luca vorbește despre iudei și neamuri, vorbește despre două comunități cu bagaj cultural diferit (obiceiuri, religie, cunoștințe, valori). Nu înseamnă că toți iudeii au respins Cuvântul, nici că toți dintre neamuri l-au primit. Avem o raportare diferită a celor două comunități.

Să mai observăm că ceea ce a entuziasmat, nu a fost personalitatea misionarilor, ci mesajul, Cuvântul Sfânt. Cei rândușiți au răspuns, crezând, și chiar dacă Pavel și Barnaba sunt izgoșiți, ei nu rămân singuri. Duhul Sfânt este cu ei.

Evanghelia s-a adresat atât iudeilor cât și neamurilor, și odată primită, Luca nu mai vorbește de iudei sau de neamuri, ci de ucenici.

APLICĂ

Provoacă în tine Evanghelia bucurie? De ce?

Cum ai descrie lucrarea Duhului Sfânt în viața ta?

Cine crezi că răspândea Cuvântul în toată țara?

SÂMBĂȚĂ**CÂTEVA CONCLUZII**

Recitește tot Capitolul 13

OBSERVĂ:

Privind la lucrarea din Antiohia Pisidiei, în ansamblu, încearcă să schițezi secvența acțiunii Duhului Sfânt în acea comunitate/ țară.

MEDITEAZĂ

Privind la ceea ce a făcut Dumnezeu în acea parte a lumii, observăm o succesiune de realități care au loc prin lucrarea nemijlocită a Duhului Sfânt. Oamenii aud mesajul transmis și explicat, acest mesaj este crezut sau respins. Cei care cred sunt plini de bucurie pentru că au crezut o veste bună. Cei care cred devin ucenici, devin o comunitate. Nu mai contează că sunt evrei sau neamuri. Unii din cei care nu cred, pot deveni opozanți sau chiar prigonitori. Însă cei care cred duc această veste bună mai departe. Așa a ajuns ea și la noi.

APLICĂ

Roagă-te pentru cineva din apropierea ta care are nevoie de această veste bună. Caută să înveți cum anume să spui această veste mai departe. Folosește ocaziile pe care le ai, cu înțelepciune dar și cu smerenie. Nu uita că Cel care îi caută pe oameni este Dumnezeu.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. De ce merg apostolii în primul rând în sinagogi? Ce relevanță are acest lucru pentru noi astăzi?
2. Care sunt barierele care îi fac pe oamenii din jurul vostru să nu înțeleagă Evanghelia?
3. Ce înseamnă să fim o comunitate, astăzi? Voi cum credeți că ar trebui să ne manifestăm comunitar? Ce înseamnă pentru voi acest cuvânt?

SĂPTĂMÂNA NR. 11

FLEXIBILITATEA EVANGHELIEI

DESCRIERE:

Textul din aceasta săptămână acoperă ultima parte a primei călătorii misionare a lui Pavel. Structural ea poate fi împărțită în trei secțiuni:

v.1-7 - misiunea din Iconia (Evanghelia pentru cei religioși)

v.8-20 - misiunea din Listra și Derbe (Evanghelia pentru atei)

v.21-28 - întărirea bisericilor pe drumul de întoarcere și celebrarea la Antiohia

Pavel se confruntă cu două categorii de oameni: cei care deja îl caută pe Dumnezeu (Iconia), prin urmare au elemente de bază de doctrină, și cei care nu au nicio cunoștință despre Dumnezeul Bibliei și sunt într-un sistem de gândire idolatru.

Păstrați în minte, în această săptămână, aceste două categorii, pe măsură ce studiați textul. Fiți atenți la felul în care apostolii interacționează cu destinatarii Evangheliei, cum prezintă în mod specific Evanghelia fiecărui grup, cum reacționează fiecare categorie la mesajul evangheliei. Sunt lucruri pe care le putem învăța.

Evanghelia are un mesaj central, de nenegociat. Modul în care este prezentată diferă de la cultură la cultură, de la individ la individ. În anumite societăți, anumiți idoli sunt mai des întâlniți și, prin urmare, trebuie adresați. În alte contexte, există o lipsă a unei baze doctrinare, astfel că anumite adevăruri de bază trebuie stabilite (existența lui Dumnezeu, obiectivitatea binelui și a răului, credibilitatea istorică a Scripturii) înainte ca mesajul Evangheliei să fie spus.

LUNI

EVANGHELIA ÎN ICONIA

Faptele Apostolilor 14 : 1 - 7

OBSERVĂ:

De ce Pavel și Barnaba aleg să-și înceapă lucrarea misionară din sinagogă? Care este strategia lui Pavel și a lui Barnaba? Ce vizitează mai întâi într-o cetate?

Ce categorii de oameni sunt prezenți în sinagogă?

MEDITEAZĂ:

Următoarea localitate în itinerariul misionar al apostolilor este Iconia.

Aceasta era o localitate situată pe un platou, la o înălțime de aproximativ 1000 m, amplasată pe una dintre cunoscutele rute comerciale Romane (Via Sebaste), fiind în același timp și un centru de conducere al regiunii. Prin urmare, se presupune existența unei populații mixte, formate din multe naționalități și culturi, ceea ce explică și prezența unei sinagogi.

Pavel și Barnaba își încep lucrarea misionară în Iconia din sinagogă, conform practicii formate. Nu ni se oferă mesajul adresat de Pavel, dar efectul mesajului

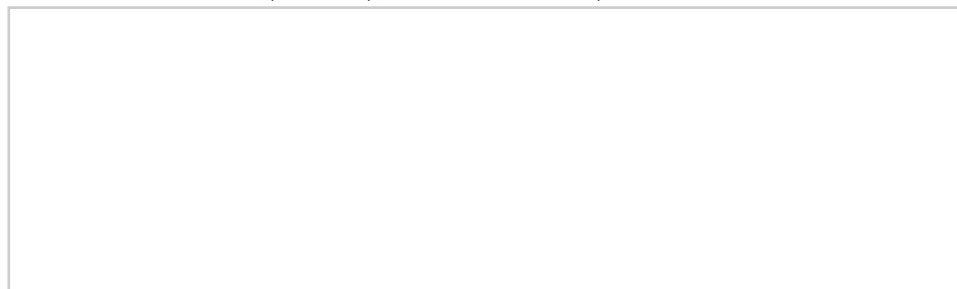
este acela de credință din partea unei mari mulțimi de iudei, cât și din partea unor greci temători de Dumnezeu (care luau parte la întâlnirile sinagogii).

Faptul că Pavel și Barnaba merg la sinagogă, provine probabil din două motive: pe de o parte, datorită convingerii că Evanghelia trebuia întâi vestită evreilor (Fapte13:46), dar, pe de altă parte, și pentru că orice persoană care merge la sinagogă înțelege elemente de bază legate de Dumnezeu și responsabilitatea omului față de El și, prin urmare, ar fi fost un sol fertil pentru Evanghelie. În același timp, însăși prezența unor neevrei în sinagogă arată dorința lor de a-l cunoaște pe Dumnezeu și lucrarea lui Dumnezeu prin care i-a atras pe aceștia la El.

Sunt oameni în jurul nostru (rude, colegi, vecini) care-L caută pe Dumnezeu și în același timp Dumnezeu este implicat în viețile oamenilor, cu mult înainte ca noi să spunem ceva.

APLICĂ:

Meditează la adevărul că Dumnezeu este implicat în viața apropiaților; lasă acest adevăr să te liniștească știind că El este inițiatorul!

Roagă-L pe Dumnezeu ca în săptămânile următoare să deschidă conversații mai profunde în care să înțelegi căutările mai adânci ale apropiaților/colegilor tăi/rudelor tale.

MARTI

PERSECUȚII ÎN ICONIA

Faptele Apostolilor 14 : 1 - 7

OBSERVĂ:

Observă, în text, felul în care este descrisă opoziția iudeilor. Cu ce verbe descrie Luca acțiunile lor?

MEDITEAZĂ:

O parte din iudei însă nu au crezut. Accentul pus aici este nu atât de mult pe necredința lor, ci pe faptul că această necredință a dus la “întărâtarea” locuitorilor împotriva celor ce crezuseră (fraților). Textul se poate traduce și prin “iudeii au otrăvit/inflamat mintea” oamenilor împotriva credincioșilor. Este interesant că iudeii, care de obicei nu “au de-a face” cu neamurile, sunt gata să se alieze și să instige la violență.

Evangelhia este ofensivă omului religios pentru că îi spune că toate faptele bune, toată strădania lui, nu este suficientă. Pentru el, performanța sa morală este idolul său, este motivul de mândrie, este ceea ce-i dă sens. Dar, ca orice idol, atunci când este expus de Evanghelie, omul se simte amenințat și de multe ori recurge la violență (verbală, emoțională sau chiar fizică).

Dincolo de a-i judeca pe iudei cu privire la comportamentul lor, ar trebui să ne cercetăm pe noi înșine. Evangelhia trebuie, în primul rând, aplicată nouă în fiecare zi.

Iată două aspecte:

- **atunci când suntem într-o perioadă de relație bună cu Dumnezeu**, putem să alunecăm înspre concluzia că suntem destul de buni și că merităm harul lui Dumnezeu;
- **atunci când cădem**, putem să fim dezamăgiți, nu neapărat de faptul că L-am întristat pe Dumnezeu, ci pentru că noi nu ne ridicăm la înălțimea așteptărilor noastre.

APLICĂ:

Care sunt reacțiile tale când cazi în ispită? Îți explici de ce?

Roagă-L pe Dumnezeu să te ajute să te vezi așa cum vrea El.

În ce alte aspecte trebuie să aplici Evanghelia la viața ta?

Numește cel puțin două!

MIERCURI

ECHILIBRUL EVANGHELIEI

Faptele Apostolilor 14 : 1 - 7

OBSERVĂ:

Cine este autorul minunilor și al semnelor? Care crezi că este rolul lor?

Cum este descrisă opoziția iudeilor în v.2 și apoi în v.4? Ce observi?

Cum reacționează apostolii la opoziție?

MEDITEAZĂ:

În ciuda atitudinii împotrivoare și ostile a iudeilor, apostolii își continuă misiunea. Dumnezeu este cel care binecuvântează și întărește mărturia lor, prin semne și minuni, care au menirea să întărească credința celor ce asculta Evanghelia. Mai târziu, când le scrie galatenilor care începuseră să fie atrași de iudaism, Pavel face referire la aceste minuni (Galateni 3:5), ca fiind dovada lucrării Duhului Sfânt prin mesajul Evangheliei, Evanghelie care nu cerea respectarea Legii și tăierea împrejur.

A fost nevoie de timp pentru ca situația să se deterioreze în Iconia. Ceea ce a început cu probabil denigrare, s-a transformat în batjocorire publică, violentă

și intenție de ucidere. Putem să vedem echilibrul Evangheliei: pe de o parte, apostolii demonstrează curaj prin rămânerea, în ciuda persecuției, dar, ulterior, atunci când viața le este pusă în pericol, știind că au pus bazele unei mici comunități de credincioși, pleacă.

APLICĂ:

Îți este frică de defăimarea asociată cu Evanghelia? Ai tendința să fii prea precaut, atunci când ești expus?

Ai experimentat denigrare pentru Evanghelia? Cum ai reacționat?

JOI

PAVEL ȘI BARNABA LA LISTRA

Faptele Apostolilor 14 : 8 - 20

OBSERVĂ:

Unde proclamă Pavel Evanghelia, în Listra? De ce nu într-o sinagogă?

Cum reacționează populația la minune? Compară cu Iconia.

Cum reacționează apostolii?

MEDITEAZĂ:

În urma descoperirii complotului, Pavel și Barnaba se îndreaptă înspre localitățile Listra și Derbe. Acestea erau amplasate aproximativ la 90 km sud-est de Iconia și aveau reputația de a fi mai “rurale”, cu o populație militantă, nesupusă față de autorități și având un stil “ne-roman” de viață. Acest lucru este evident din faptul că foloseau limba licaoniană și nu limba de circulație din Imperiul Roman. De asemenea, nu pare să fi fost o sinagogă prezentă în această localitate. Acest lucru nu reprezintă un impediment pentru apostoli, pentru că Evanghelia este universală; ea se adresează oamenilor din orice categorie socială, economică și culturală.

Misiunea în Listra începe cu vindecarea miraculoasă făcută de Pavel unui olog din naștere, într-un loc public, probabil o piață, locul uzual destinat oratoriei și discursurilor filozofice. Câteva elemente sunt notabile: privirea intensă a lui Pavel asupra paralizicului și afirmația cu glas tare “*Scoală-te drept în picioare*”; deși nu este evidentă motivația lor, pare totuși să fi contribuit, alături de evidenta minune, la reacția mulțimii.

Cei doi misionari nu înțeleg inițial ce se întâmplă, probabil din cauza dialectului licaonian folosit de localnici, dar odată ce văd scene de sacrificiu și ofrande

ceremonioase închinare zeilor, realizează interpretarea greșită atribuită minunii.

Este interesant contrastul dintre cele două localități: în Iconia, numeroasele miracole făcute de apostoli au avut ca rezultat divizarea, ura și chiar agresiunea fizică, iar în Listra doar o singură minune are puterea de a anima un întreg sat.

De multe ori, mândria intelectuală este o piedică împotriva credinței.

APLICĂ

Este mândria intelectuală o ispită pentru tine?

Ce alte bariere îți stau împotriva credinței?

Care sunt înțelegerile greșite pe care le ai cu privire la doctrina creștină?
Cum le identificezi? Cum încerci să le corectezi?

VINERI

PERSECUȚII ÎN ICONIA

Faptele Apostolilor 14 : 8 - 20

OBSERVĂ:

Care sunt caracteristicile mesajului lui Pavel către locuitorii Listrei?

Vezi o diferență față de mesajele din sinagogi? Care?

De ce Pavel nu îl menționează pe Domnul Iisus?

MEDITEAZĂ:

Mesajul lui Pavel către locuitorii Listrei este primul din Faptele Apostolilor adresat unui auditoriu complet păgân, fără urmă de cunoștință despre Dumnezeuul Bibliei. De aceea, modul în care se adresează Pavel este specific nivelului de cunoștințe pe care interlocutorii săi o au. Lipsa menționării persoanei Domnului Iisus atrage atenția, dar nu este greu de înțeles, deoarece mai întâi era nevoie să se pună fundamentele unor concepte de bază.

Astfel Pavel atinge teme precum:

- **Unicitatea lui Dumnezeu** (El este singurul Dumnezeu "viu" în contrast cu idolii "morți")
- **Responsabilitatea omului față de revelația lui Dumnezeu** (lumea naturală este mărturia puterii și prezenței Sale)

În cultura noastră, deși oamenii se numesc creștini, puțini au cunoștințe biblice, de cele mai multe ori "creștinismul" lor reducându-se doar la o serie de tradiții însușite. Alții, manipulați de mass-media și având prea puține informații, consideră creștinismul irațional din cauza "lipsei" dovezilor științifice cu privire la existența lui Dumnezeu, iar alții au probleme cu privire la felul în care creștinii evanghelici aleg să răspundă la problemele morale, actuale, în societate. Fiecare din aceste categorii au piedici ce trebuie adresate/eliminate, care fac ca mesajul final al Evangheliei (răscumpărarea oferită de Dumnezeu, în Hristos) să fie greu de înțeles și de acceptat. Este datoria noastră să învățăm să înțelegem clar frământările oamenilor și, cu un spirit de smerenie, să învățăm să oferim răspunsuri clare, pentru a-i aduce pe oameni cu un pas mai aproape de Dumnezeu.

APLICĂ:

Care sunt obiecțiile pe care cunoscătorii/colegii tăi le au cu privire la creștinism?
Care este răspunsul tău?

Cum te pregătești pentru a înțelege frământările apropiaților tăi? Cum te pregătești să răspunzi la ele? Ce resurse ai?

SÂMBĂȚĂ

EVANGHELIA ȘI COMUNITATEA

Faptele Apostolilor 14 : 21 - 28

OBSERVĂ:

De ce Pavel și Barnaba aleg să se întoarcă pe același drum?

Ce acțiuni întreprind în bisericile noi formate? De ce?

Care este primul lucru pe care îl fac apostolii la întoarcere? De ce?

MEDITEAZĂ:

Misiunea la Derbe nu pare să fi întâmpinat impedimente majore, de aceea probabil Luca nici nu detaliază evenimentele întâmplare acolo. După Derbe, ucenicii hotărăsc să se întoarcă în Antiohia, locul de unde au plecat, dar, în loc să aleagă o rută directă (la est de Derbe, prin Tars), hotărăsc să apuce pe drumul pe care au venit pentru a întări comunitățile de credință care s-au format în Lистра, Iconia și Antiohia Pisidiei. Apostolii îi încurajează pe noii credincioși să rămână tari în credință, în pofida împotrivirilor și încercărilor care vor veni, cu siguranță, și, de asemenea, crează în aceste comunități o structură de conducere care să ajute la consolidarea și întărirea membrilor chiar și în lipsa

apostolilor (comunități de sine stătătoare).

Apoi își continuă drumul de întoarcere înspre Antiohia, predicând Evanghelia prin locurile în care trec. Odată ajunși acasă, împărtășesc cu biserica locală încercările și binecuvântările lucrării lor misionare, accentul fiind pus pe faptul că Dumnezeu a deschis ușa credinței neamurilor.

Comunitatea de credință locală este locul în care mesajul Evangheliei este întreținut, trimis și celebrat. Pavel și Barnaba nu sunt independenți, ci sunt parte a bisericii: biserica îi trimite, se roagă pentru ei și, la revenirea lor, se bucură de succesul misiunii. Biserica este, de asemenea, locul în care suntem hrăniți, întăriți și echipați pentru a fi eficienți în lucrarea de evanghelizare. Nu poți fi eficient în mărturisire fără susținerea și mângâierea fraților.

APLICĂ:

Meditează la rolul comunității de credință locale, pentru tine.

Ești ancorat în ea?

Participi la un grup? Ești implicat activ și conectat cu grupul? Ești liber și gata să împărtășești bucuriile și greutățile tale? De ce? Ce crezi că ar trebui să se schimbe? Ce ar trebui să se schimbe la tine? (Observă că apostolii au strâns biserica)

Ești gata să-ți asumi responsabilități în biserică? Motivează!

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Discutați care sunt piedicile/întrebările cu care se confruntă apropiații voștri. Cum puteți să vă echipați mai bine pentru a elimina aceste piedici?
2. Discutați lucrurile practice pe care le face/ poate face biserica pentru ca cei credincioși să fie eficienți mărturisitori ai Evangheliei.
3. Care este rolul comunității, și mai specific, al grupurilor mici în răspândirea Evangheliei? Dacă un necreștin ar participa la întâlnirea grupului, cum crezi că percepe discuțiile? Dar atmosfera din cadrul grupului? Ce puteți face, ca grup, ca să fiți mai evanghelistici?

SĂPTĂMÂNA NR. 12

ÎNȚELEPCIUNEA EVANGHELIEI

DESCRIERE:

Capitolul 15 din Faptele Apostolilor reprezintă un punct central atât în ce privește locația sa în cadrul cărții, dar și a problematicii teologice pe care o abordează. Dacă în primele 14 capitole centrul bisericii era la Ierusalim, iar majoritatea membrilor bisericilor aveau o proveniență iudaică, începând cu capitolul 16, biserica devine universală, iar membrii săi provin, în principal, din rândurile neamurilor. Astfel, capitolul 15, reprezintă un punct de cotitură a istoriei bisericii. Creștini din rândul neamurilor au apărut de-a lungul cărții dar, în general, în număr mic și relativ izolați de restul bisericii. Antiohia este prima biserică care avea o componentă în care ambele categorii, atât evreii, cât și neamurile, erau bine reprezentate. În acest context, apare problematica incluziunii neamurilor în biserică și felul în care cele două categorii ar trebui să coexiste, cu toate implicațiile practice și teologice aferente.

Acest capitol, însă, prezintă și o temă extraordinar de importantă pentru biserică, în general, și implicit pentru comunitatea noastră, în particular: cum soluționăm o problemă cu implicații profund teologice, doctrinare și practice, căutând adevărul printr-o gândire profundă, critică și conform cu adevărul Bibliei, dar într-un spirit al dragostei și cu sensibilitate față de frații noștri?

O biserică fără doctrină sănătoasă va fi superficială și ulterior își va pierde esența și identitatea; o biserică fără dragoste și sensibilitate va deveni o comunitate divizată, elitistă și închisă. Orice comunitate de credință autentică, însă, trebuie să aibă ambele componente pentru a fi o mărturie, în același timp distinctă și deschisă.

LUNI

MÂNTUIREA DOAR PRIN CREDINȚĂ

Fap. Ap. 15 : 1 - 4, Galateni 2 : 11 - 21

OBSERVĂ:

Citește ambele texte. Cum se aseamănă cele două situații?

Care este reacția lui Pavel în ambele situații? De ce?

MEDITEAZĂ:

Primele două versete prezintă punctul de tensiune și tema întregului capitol: incluziunea neamurilor în biserică și relația lor cu evreii, mai ales în contextul restricțiilor dietetice impuse de lege, pe care evreii convertiți la creștinism încă le respectau cu strictețe. Probabil că acesta este și cadrul în care apare discordia între Barnaba și Pavel, pe de o parte, și acești iudei, pe de altă parte, care ulterior sunt identificați a fi creștini iudei proveniți din biserica de la Ierusalim și care își însușesc, în mod fals, o poziție de reprezentanți ai apostolilor și ai prezbiterilor de la Ierusalim (Fapte 15:24).

Modul în care a apărut discordia nu este menționat clar în Fapte 15, dar este subliniat în Galateni 2:11-21, acolo unde este descris un eveniment similar petrecut tot în Antiohia. Petru și alți iudei, printre care chiar și Barnaba, de teama de a nu fi judecați de un grup de iudei foarte stricți în aplicarea legii, se distanțează de creștinii ne-evrei, care nu erau tăiați împrejur, și prin urmare,

care nu țineau restricțiile dietare impuse de lege. Pavel îl confruntă pe Petru, subliniind faptul că acest comportament creează diviziune și transmite mesajul că păstrarea legii este necesară pentru a căpăta mântuirea. În Fapte 15, nu sunt prezentate detaliile care au dus în final la dispută, ci doar esența disputei: păzirea legii și tăierea împrejur sunt necesare de către neamuri pentru a căpăta mântuirea.

Opoziția lui Pavel este foarte directă și înverșunată, în ambele ocazii, deoarece subminează doctrina de bază a credinței creștine: mântuirea se capătă doar prin credința în jertfa Domnului Iisus Hristos, atât pentru iudei, cât și pentru greci, și acest adevăr este ne-negociabil.

APLICĂ:

"Neprihănirea prin credință" este un adevăr fundamental al credinței creștine care a fost atacat de-a lungul vremurilor în diferite forme. Cum este atacat astăzi acest adevăr?

"Neprihănirea prin credință" este adevărul pe care ne punem încrederea și speranța vieții creștine. Meditează la acest adevăr. Mulțumește-i că avem totul în El.

MARTI

PIEDICI ÎN ÎNȚELEGEREA EVANGHELIEI

Fap. Ap. 15 : 1 - 4

OBSERVĂ:

Cine decide să întrebe biserica din Ierusalim cu privire la această problemă?
De ce?

În biserica din Antiohia erau creștini cu înțelepciune, a căror înțelegere ar fi fost suficientă pentru o soluționare locală a problemei. De ce aleg totuși să întrebe biserica de la Ierusalim?

MEDITEAZĂ:

Problema ridicată de iudeii zeloși și dezbateră intensă între aceștia și apostoli (Pavel și Barnaba) produce tensiune și divizare în biserica din Antiohia. Prin urmare, biserica decide să-i trimită pe Pavel și Barnaba la Ierusalim pentru a clarifica situația. Necesitatea clarificării acestei problematice la Ierusalim vine și din cauza faptului că acești iudei, care susțin tăierea împrejur a neamurilor, își atribuie o anumită autoritate investită prin faptul că susțin că sunt trimiși oficiali ai bisericii din Ierusalim, a cărei opinii o reprezintă. Biserica din Antiohia, și în special Pavel și Barnaba, ar fi putut să decidă local modul de rezolvare a problemei. În schimb, sunt dispuși să parcurgă aproximativ 400 km și să ofere bisericii din Ierusalim cuvântul final în această problemă, ceea ce arată două aspecte: dorința creștinilor din Antiohia de a consulta toate opiniile

relevante pentru a se conforma cu adevărul și, de asemenea, dorința de unitate cu biserica de la Ierusalim.

Suntem noi gata să depunem efort pentru a înțelege voia lui Dumnezeu? De multe ori suntem gata să ne însușim păreri prea ușor și poate prea puțin documentate, fără să înțelegem și să studiem argumente diferite de ale noastre.

În același timp, să nu uităm că pericolul principal al cunoașterii este mândria:
“cunoaștința îngâmă pe când dragostea zidește” 1 Corinteni 8:1

APLICĂ:

Depui efort pentru a înțelege voia lui Dumnezeu? Ce măsuri practice poți să iei ca să studiezi mai mult?

Cât de ușor îți este să accepți părerile celor din jur? Cum reacționezi la critică? De ce?

MIERCURI

ADEVĂRUL ÎN COMUNITATE

Fap. Ap. 15 : 1 - 5

OBSERVĂ:

Cine sunt cei care susțin “tăierea împrejur a neamurilor” descriși?

MEDITEAZĂ:

Vestea întoarcerii neamurilor la Dumnezeu este primită cu bucurie, în unanimitate, atât pe drumul înspre Ierusalim, cât și la Ierusalim, dar aduce din nou în prim plan situația ce trebuia adresată de către consiliu (v. 5): dacă neamurile ar trebui să se taie împrejur, și mai general, dacă ar trebui să păzească legea ebraică (în esență, să devină evrei). Această poziție este susținută de către niște credincioși proveniți din rândul fariseilor. Observați că Luca se referă la ei nu ca la niște prozeliti, ci ca la niște frați ce au o interpretare diferită. Astfel, Luca conturează ideea că biserica primară nu era un monolit din punctul de vedere al credințelor, ci exista o varietate de opinii și înțelegeri doctrinare ce pot crea tulburări și care trebuie adresate. Motivul acestor diferențe de opinii, în această situație, este contextul cultural/religios din care provin unii din acești membri.

Acest lucru este adevărat și astăzi. Biserica este formată din oameni convertiți la Hristos, care provin din contexte diferite care ne-au format modul de gândire și care, chiar și după convertire, ne afectează capacitatea de înțelegere a doctrinei creștine pure. Suntem, cu toții, atinși de acest aspect, în diferite feluri, dar ce este mai subtil este faptul că de multe ori nu reușim să înțelegem în ce fel suntem greșiți decât în comunitate, acolo unde frații scot la iveală

păcatul și perspectiva greșită pe care o avem.

Ce este trist nu este atât de mult “strâmbătatea” din mintea noastră (care, în ultimă instanță, este inevitabilă) ci faptul că, fiind confrunțați cu ea, avem tendința să ne retragem, să nu acceptăm confruntarea. Doar comunitatea, biserica, grupurile mici sunt locurile unde, într-o atmosferă de dragoste, suntem transformați prin puterea Duhului Sfânt.

APLICĂ:

Ce rol are grupul în viața ta de credință? În ce fel te-a ajutat să crești în înțelegerea Cuvântului? Dar în asemănarea cu Hristos?

JOI

DEZBATEREA

Fap. Ap. 15 : 7 - 21

OBSERVĂ:

Cine ia parte la dezbateri? De ce?

Care sunt argumentele principale prezentate? Cum le-ai sumariza?

MEDITEAZĂ:

La dezbateri participă nu doar apostolii, ci întreaga biserică, iar cadrul creat este deschis pentru multe opinii (v.7). Luca nu ne oferă multe detalii despre elementele discutate, ci sunt sumarizate câteva argumente cheie ce au stat la baza deciziei finale. Sunt două tipuri de argumente prezentate:

1. Dumnezeu este cel care în mod vizibil/evident alege neamurile și oferă garanția mântuirii prin prezența Duhului Sfânt, fără nevoia tăierii împrejur - argument prezentat de Petru, cu referire la convertirea sutașului Corneliu și, ulterior, susținut de experiența primei călătorii misionare a lui Pavel și Barnaba. Incluziunea neamurilor este un fapt clar susținut de către Profeți - argument prezentat de către Iacov.
2. Decizia este unanimă (v.25), dar este, în final, prezentată de către Iacov. Observați că în ultimă instanță nu doar experiența este importantă, ci felul în care restul Cuvântului validează experiența creștină. Altfel, ușor putem să atribuim interpretări greșite unor experiențe reale. De aceea, în final, Iacov poate să spună că, în ultimă instanță, concluzia la care au ajuns este opinia "Duhului Sfânt" (v.28) și nu doar o părere colectivă.

APLICĂ:

Realizezi responsabilitatea pe care o avem în studierea Scripturii?
Cum te pregătești pentru a deosebi învățăturile eretice?

VINERI

DECIZIA

Fap. Ap. 15 : 21 - 35

OBSERVĂ:

Care sunt restricțiile pe care apostolii și bătrânii de la Ierusalim le specifică?

De ce credeți că ele au fost puse?

De ce rezultatul dezbaterii a fost transmis prin doi reprezentanți?

MEDITEAZĂ:

Răspunsul transmis de către conciliul de la Ierusalim nu numai că are ca scop conservarea unui adevăr doctrinar de bază (credința este singurul criteriu necesar mântuirii) dar și de a liniști mințile și inimile celor ce au fost tulburați. În acest sens, au fost trimiși și cei doi mesageri (Iuda și Sila), nu doar pentru a reprezenta un garant al deciziei luate, dar și pentru a fi o mângâiere și o încurajare pentru biserica din Antiohia. În schimb, apostolii și prezbiterii de la Ierusalim cer celor dintre neamuri să se păzească de anumite practici care ar fi fost o pricină de divizare față de acei creștini proveniți din rândurile iudeilor care s-ar fi considerat “întinați” dacă ar fi luat masa cu ei. Acest lucru este subliniat și de către Pavel, ulterior, în scrisoarea sa către Corinteni, acolo unde îi îndeamnă pe creștinii mai “liberali” să se “îngrădească” de dragul celor care încă nu au ajuns la aceeași înțelegere cu ei. (1 Corinteni 8:1-13)

Maturitatea creștină nu se vede doar în înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu, ci și în dragostea pe care o arăți atunci când ești gata să renunți, de dragul fratelui tău. Cât de mare ar fi impactul bisericilor din România dacă ar fi cunoscute de toată lumea pentru doctrina lor sănătoasă și pentru atitudinea de dragoste și acceptare? Suntem noi astfel de mărturii?

APLICĂ:

Cât de ușor îți este să faci diferența între doctrină și obiceiurile/preferințele tale? Cât de ușor îți este să renunți la dreptul tău pentru frații tăi? De ce?

SÂMBĂȚĂ

PAVEL ȘI BARNABA SE DESPART

Fap. Ap. 15 : 36 - 41

OBSERVĂ:

Care este motivul disensiunii dintre Pavel și Barnaba? De ce?

Care este soluția adoptată pentru soluționarea disputei?

MEDITEAZĂ:

“După câteva zile” Pavel dorește să se întoarcă, împreună cu Barnaba, la bisericile pe care le formase de curând, în prima călătorie misionară, pentru a-i întări și, probabil, pentru a le transmite mesajul hotărârii de la Ierusalim.

Numai că o neînțelegere se ivește în legătură cu includerea în această călătorie misionară a lui Ioan Marcu, verișorul lui Barnaba (Coloseni 4:10), care îi însoțise și în prima călătorie misionară, dar hotărâse să se întoarcă înapoi la Antiohia, atunci când erau în Pamfilia. Nu știm exact de ce Pavel este atât de împotrivor să-l ia pe Ioan Marcu împreună cu ei; cel mai probabil, Pavel pare să pună sub semnul întrebării capacitatea lui Ioan Marcu de a rezista persecuțiilor inevitabile asociate răspândirii Evangheliei, dat fiind comportamentul lui din trecut. Motivul pare să fie suficient de important pentru Pavel, care ajunge, împreună cu Barnaba, la o soluție de compromis. Astfel, Pavel hotărăște să-l ia pe Sila și să plece înspre Siria și Cilicia, în timp ce Barnaba, împreună cu Ioan Marcu, se îndreaptă înspre Cipru.

Biblia este sinceră și prezintă chiar și aceste momente de tensiune între doi membri maturi ai conducerii bisericii din Antiohia. Însă trebuie notat faptul că, deși Pavel a avut o viziune diferită legată de misiune, acest lucru nu îi afectează nici relația cu Barnaba (1 Corinteni 9:6) și nici cea cu Ioan Marcu (Filimon 24). Biserica Bunavestire a fost binecuvântată cu multe oportunități de slujire și de implicare și, prin urmare, avem posibilitatea să ne implicăm acolo unde simțim că putem avea impactul cel mai mare.

APLICĂ:

Ești implicat în grupul tău? În ce lucrare îți investești talanții? Sau ești un simplu consumator?

Cum reacționezi atunci când lucrarea/ideea ta nu este susținută? Cum afectează refuzul/lipsa de susținere relația cu frații tăi?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Care este rolul comunității/a grupului în formarea unei doctrine sănătoase? Cum poate comunitatea să vă ajute? Ce puteți să faceți ca grup?
2. Discutați în grup cum puteți să creați un cadru în care să aveți libertatea să dezbateți și să criticați interpretări/idei, dar într-o atmosferă de sensibilitate? Ce ar trebui schimbat? Cum ar trebui percepția/comportamentul vostru să se schimbe? (Fiți specifici și practici.)
3. Care sunt adevărurile doctrinare de bază atacate astăzi? Cum sunt ele atacate?
4. Care sunt acele aspecte neesențiale la care avem tendința să ținem?

SĂPTĂMÂNA NR. 13

A DOUA CĂLĂTORIE MISIONARĂ A LUI PAVEL (I)

LUNI

CUNOAȘTE-I ȘI RESPECTĂ-I PE CEI CĂRORA LE VEI PREZENTA CUVÂNTUL DESPRE IISUS

Faptele Apostolilor 16: 1-5

OBSERVĂ:

Care sunt cetățile/zona în care slujea Timotei? Care era contextul în care își trăiau credința grupurile de credincioși descrise în aceste versete?

Îi lipsea ceva lui Timotei pentru a sluji alături de Pavel? Cum se face că Pavel îl circumcide pe Timotei, în lumina concluziilor cap. 15?

Ce anume învăța Pavel pe credincioși, conform v.5?

MEDITEAZĂ

Cea de-a doua călătorie misionară a lui Pavel începe cu revizitarea unor cetăți care aveau nevoie de încurajare într-un mediu ostil (amintește-ți ce a suferit Pavel în Listra, Fapte 14:19). Fiind impresionat de tânărul Timotei, Pavel și-l

dorește foarte mult drept colaborator. Știind, însă, în ce mediu va avea de lucru - mediul sinagogilor evreiești - Pavel decide să îl circumcidă pe viitorul coleg de lucrare. Acreditările de excepție pe care Timotei le are, în mediul bisericesc, nu îi sunt de prea mare ajutor în mediul învederat iudaic, în care urma să lucreze cu Pavel. Ne îndoiim că evreii ar fi verificat efectiv dacă Pavel și toți colaboratorii lui erau circumciși, dar, cu onestitate, Pavel poate să spună acum că el și însoțitorii săi *"cu evreii, s-au făcut evrei"* (1 Corinteni 9:20).

"Circumcizia" era pentru evrei indicatorul apartenenței la poporul lui Dumnezeu. Pentru creștini, însă, credința în Hristos era suficientă pentru a primi dreptul de intrare în poporul lui Dumnezeu. Oarecum surprinzător pentru cei ce îl cunosc pe Pavel, acesta le indică membrilor bisericilor să respecte anumite rezoluții - anume, rezoluțiile pe care le-au înaintat apostolii și prezbiterii bisericii, de care nu erau defel deconectați: biserica din Ierusalim.

APLICĂ

Gândește-te la oamenii cu care intri în contact, mai des sau mai rar. Ce fel de oameni sunt? La ce anume sunt sensibili? Cum crezi ca ai putea să le spui Vestea Bună, după modelul lui Pavel?

Ce anume ai avea nevoie, în plus față de calificările folositoare fraților de credință, pentru a putea ajunge la inima celor care nu-l cunosc pe Hristos?

Cu ce ai putea înlocui tema delicată a "circumciziei" în contextul de azi? Ce zic cunoștii tăi: ce trebuie să facă cineva, ca să fie acceptat de Dumnezeu? Dă exemple concrete! Cum ai putea urma exemplul lui Pavel pe un astfel de subiect?

MARTI

RĂSPÂNDIREA EVANGHELIEI ESTE SUPERVIZATĂ DIRECT DE CĂTRE DOMNUL IISUS HRISTOS

Faptele Apostolilor 16 : 6 - 10

OBSERVĂ:

Care sunt persoanele care pun la cale strategia misionară a echipei lui Pavel?

Cu ce contribuie fiecare parte în acest parteneriat de răspândire a Cuvântului despre Iisus?

Cum s-a stabilit destinația exactă a locului unde trebuiau să meargă? De ce nu au aflat de la bun început?

Imaginează-ți că faci parte din echipa lui Pavel. Ce pregătiri crezi că au făcut Pavel și colaboratorii pentru a ajunge în Macedonia? Cum apreciezi termenul "îndată" din v.10?

MEDITEAZĂ

Încheind vizitarea bisericilor din zonă, Pavel și însoțitorii săi plănuiesc să acopere provincia Asia Romana (unde se aflau cetăți precum Efes, Smirna, Pergam). Nu aceasta este însă direcția plănuită de Duhul Sfânt, care le blochează accesul către această zonă (nu ni se spune cum anume). Străduindu-se, totuși, să rămână cât mai mult pe teritoriul Asiei Mici, apostolii se pregătesc să meargă în Bitinia (să urce către malul sudic al Mării Negre), însă pregătirile sunt oprite iarăși de Duhul lui Iisus, fără indicații clare suplimentare cu privire la destinația concretă. Echipei lui Pavel nu-i rămâne decât să urmeze drumul care ducea către cetatea Colonia Alexandria Augusta Troas (numită după împăratul Augustus), sau, mai simplu, portul Troa.

Abia aici Pavel primește de la Dumnezeu o indicație clară unde trebuie să meargă cu Vestea Bună; într-o viziune, noaptea, un macedonean (recunoscut după vorbă, după port) inițiază o solicitare de ajutor. O simplă frază. Cinci cuvinte au fost însă suficiente pentru a demara aducerea Evangheliei în Grecia continentală. Doar o frază: fără studiu de fezabilitate, fără macedoneni de contact, fără o locație antamată. În același timp, însă, cu înțelegerea clară a chemării din partea lui Dumnezeu, cu Evanghelia în suflet și cu o echipă dedicată (vezi v. 10 *"am căutat", "să ne ducem", "înțelegem", "ne cheamă", "să vestim"*). Echipă care câștigă în Troa un nou membru valoros, nimeni altul decât autorul Faptelor - Luca. Împreună, ca echipă, ei pun cap la cap evenimentele recente, și ajung la concluzia că însuși Domnul îi cheamă să anunțe Vestea Bună macedonenilor. Grecilor. Europeanilor. (vezi Fapte 1:8)

APLICĂ

Adu-ți aminte de câteva ocazii “fără succes” când ai vrut să spui cuiva despre Dumnezeu, sau despre Fiul Său, și nu s-a legat nimic. Cum te-ai simțit? Cum crezi că s-ar fi simțit Pavel?

Adu-ți aminte că Iisus Hristos este de fapt Organizatorul, Responsabilul suprem al oricărei acțiuni de anunțare a Evangheliei. Deasupra oricărei inițiative misionare, El are dreptul de a alege locul, timpul, oamenii și resursele pentru anunțarea Cuvântului. Și tot El este cel care merită și lauda. Cum ne ajută aceasta în planurile noastre de evanghelizare?

Cum ai putea exprima într-o rugăciune gândurile acestea?

Ce înveți despre călăuzire din exemplele din Faptele Apostolilor?

MIERCURI

UN ÎNCEPUT NEOBIȘNUIT PENTRU BISERICA DIN FILIPI

Faptele Apostolilor 16 : 11 - 15

OBSERVĂ

Ce diferențe sunt între traseul recent prin Asia Mică și călătoria din Troa la Filipi? Cum folosește Luca referințele geografice pentru a descrie activitatea lui Pavel? Știi că anticul Neapolis este Kavala de azi (pentru iubitorii de Thassos)?

De ce crezi ca locul de rugăciune al celor temători de Dumnezeu din Filipi era pe malul râului?

Despre ce anume crezi ca a vorbit Pavel cu femeile aflate la locul de rugăciune? Ce anume a prezentat, și cum?

MEDITEAZĂ

Reporter Bunavestire: Luca, ne poți spune cum a luat ființă biserica lui Hristos din Filipi? Care a fost abordarea, cum ați recrutat membrii-cheie, unde ați stabilit sediul, care a fost mesajul?

Autorul Luca: Știți, sincer să vă răspund, în prima Sâmbătă petrecută acolo, nu am aflat o sinagogă în cetate. Astfel că strategia noastră standard a trebuit să fie modificată. Gândindu-ne noi că nu degeaba ne-a chemat Dumnezeu în Macedonia, am ieșit pe poarta principală și am ținut cursul râului, căutându-ne interlocutori. Mergând așa, am ajuns la un loc unde am văzut ca erau mai multe persoane adunate la ceva ce părea un grup de rugăciune. Îndată am știut că discursul nostru standard iar va trebui modificat: urma să vestim Cuvântul unui auditoriu format, în exclusivitate, din femei. Și trebuia să vorbim pe înțelesul lor. Ce să vă mai zic, Pavel nu a ținut o predică standard în acest cadru informal, însă pot să vă spun că a vorbit despre Iisus. Domnul a aprobat, se pare, schimbările de strategie, deoarece i-a mișcat inima unei doamne ce Îl căuta de ceva vreme pe Dumnezeu, și care, astfel, a crezut mesajul comunicat de Pavel. Ca fapt divers, ea nici măcar nu era nativă din Filipi (era de loc din Tiatira), dar având o fire dârză și un fler deosebit, a rezistat cu succes în business-ul acestei colonii romane, făcând negoț cu purpură. În urma mesajului lui Pavel, ea a și fost botezată împreună cu toți cei din casa ei. Apoi ea a insistat cu fermitate și amabilitate să avem drept sediu casa ei, ca semn și garanție ale includerii ei în familia Domnului Iisus.

Reporter Bunavestire: Mulțumim foarte mult, Luca!

APLICĂ

Ai o strategie de evanghelizare? Cum crezi că poți prezenta mesajul Evangheliei în situații diferite (și poate uneori neobișnuite)?

Mulțumește-I Domnului pentru că El este Cel ce are acces la inima oamenilor. Cere-I să-ți dea înțelepciune, în continuare, în vestirea Evangheliei!

JOI

DEȚINUTUL CARE ELIBEREAZĂ UN GARDIAN

Faptele Apostolilor 16 : 16 - 34

OBSERVĂ

Cum înaintează Vestea Bună în cetatea Filipi? Cine sunt cei ce slujesc cauza Evangheliei, cine sunt cei care par că pun bețe în roate?

Ce crezi că l-a necăjit pe Pavel în interacțiunea cu celebra clarvăzătoare din Filipi?

Ce asemănări și ce deosebiri sunt între mărturia clarvăzătoarei și mesajul lui Pavel (v.17)?

MEDITEAZĂ

Cetatea Filipi era o “mică Romă”, respecta legile romane, fiind guvernată de doi ofițeri romani (pe latinește *duumviri*), numiți direct de Roma. De aceea, atunci când Pavel reduce la zero perspectivele de profit ale unei familii influente din oraș (prin exorcizarea unui duh al lui Python, dintr-o sclavă a acestei familii), atât el cât și Silas sunt arestați în baza unor acuzații nefondate și tratați abuziv. Gardianul închisorii face la rândul-i exces de zel, însă Pavel și

Silas, adevărați sfinți ai închisorilor, au o atitudine exemplară, impresionându-i pe ceilalți deținuți. În urma unui seism de o mare magnitudine pe scara vremii, situația tuturor din închisoare se schimbă radical - în decurs de câteva ore, gardianul trece de la persecutor zelos, la ucenic bucuros, adăugându-se, cu toată familia, bisericii din Filipi.

Pentru vestea bună a salvării în Iisus Hristos toată cinstea i se cuvine numai Duhului Sfânt. Cine ar trebui să girează prezentarea Evangheliei și, implicit, autoritatea ei: Duhul Sfânt prin mesagerii Lui sau alte duhuri prin mesagerii lor? Cum sesizezi tu diferența azi, în acest sens?

Primele familii în Biserica din Filipi au venit din contexte diferite, nu aveau un trecut comun! Și totuși Evanghelia salvării oferite de Iisus i-a adus laolaltă. Cum ai ajuns tu la Hristos, și cum te înțelegi cu cei care au venit la Hristos din alte contexte, cu alte trecuturi? Cere-î Domnului să te ajute să pui mereu pe primul plan Evanghelia care te-a salvat și pe tine, și pe frații tăi de credință.

APLICĂ

Privește la atitudinea pe care o au Pavel și Silas în fața abuzului care li se face. Ce poți învăța de la ei?

Ai vreun cântec duhovnicesc mai special care te-a ajutat în momente de grea încercare? Împărtășește-l și cu cei din grup, spre încurajarea lor.

Cum deosebești tu spiritul în care sunt aduse mesajele despre Dumnezeu, mai ales în mediul online?

VINERI

CREȘTINII SUNT CETĂȚENI ÎN DOUĂ ÎMPĂRĂȚII

Faptele Apostolilor 16 : 35 - 40

OBSERVĂ

Cum le este comunicată eliberarea apostolilor în v.35 - 36? Cum răspunde Pavel la fuga de răspundere a dregătorilor?

Ce efect produce invocarea statutului de cetățean de către Pavel?

Care a fost preocuparea lui Pavel înainte de a părăsi cetatea Filipi?

MEDITEAZĂ

Este evident că avariția stăpânilor clarvăzătoarei, agitația multora din cetate și abuzul comis de dregători (pentru că puteau) conduc la o situație care pare să împiedice serios lucrarea la care fuseseră chemați Pavel și echipa lui. Dar tocmai când părea că lucrarea se împotmolește, Dumnezeu intervine și îi salvează pe Pavel și pe Silas. Cum încarcerarea lui Pavel și Silas a fost doar un fel de arest preventiv de 24 de ore (sau pe aproape), ne putem întreba de ce a fost nevoie de toată tevatura de peste noapte. Privind la gardianul care a aflat mântuirea, ne amintim cuvintele Domnului Iisus: “[...] vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește” (Evanghelia după Luca - 15:10). Remarcăm și că Pavel cunoaște

legile imperiului, și nu are nicio reținere să marșeze pe statutul său de cetățean (fără a crede că asta îl face mai puțin creștin). Gândește-te cum ar fi fost detenția lui Pavel și Silas într-un stat în care domnia legii ar fi fost slabă spre inexistentă, sau care ar fi fost reacția unor autocrați la invocarea cetățeniei de către Pavel? Din fericire pentru el, de data asta, Pavel are câștig de cauză: este rugat (nu îi este poruncit, ca în ziua anterioară) să plece din Filipi. Imperiul este stabil, legea e lege și pentru vlădică și pentru opincă, și pentru dregători și pentru simplii cetățeni. Pentru că o încurajare suplimentară nu strică niciodată (v.40), Pavel vizitează tânăra biserică, abia constituită, iar apoi el și echipa iau drumul Tesalonicului.

APLICĂ

Simți că ești cetățean/ă în două împărății, cea pământească și cea cerească?

Sau mai mult într-una din ele, mai puțin într-alta? Cum i s-ar părea lui Pavel țara ta? Să ne rugăm pentru țara noastră.

Când ai încurajat pe cineva ultima dată? Când te-a încurajat cineva ultima dată? Mulțumește-i Domnului pentru cei care ți-au fost alături. Cere-i Domnului să te ajute să fii un om al încurajării.

SÂMBĂȚĂ

A DOUA CĂLĂTORIE MISIONARĂ ESTE MAI MULT SUB CONTROLUL LUI DUMNEZEU DECÂT AL LUI PAVEL

Recitește tot Capitolul 16

OBSERVĂ

Ce însemna să fii colaborator al lui Pavel? Notează prin ce evenimente au trecut Silas, Timotei, Luca; fiecare a experimentat într-un mod diferit relația cu Pavel, nu-i așa?

Care acțiuni din această primă parte a călătoriei misionare au legătură cu lumea văzută, și care au legătură cu lumea nevăzută? Ce înțelegi de aici?

MEDITEAZĂ

Vocația lui Pavel a fost fără îndoială aceea de a anunța mesajul salvării aduse de Iisus, Mesia, din Nazaret, atât evreilor, cât și celor care nu erau evrei și de a înființa comunități de credință, speranță și caritate, loiale Domnului Iisus.

Departe de a fi un predicator solitar cu o idee fixă, apostolul Pavel și-a urmat vocația alături de o echipă de colaboratori (cel mai adesea foarte dedicați), fapt care le-a adus acestora mari bucurii, la pachet cu mari provocări. Vrednicia lor este notată de Luca, ori de câte ori consideră necesar, prin indicii literare clare. Echipa de colaboratori nu este limitată însă la nivelul lumii văzute - deasupra tuturor, Dumnezeu este Coordonatorul suprem al lucrării lui Pavel și

El își oferă concursul întru extinderea Împărăției Lui, prin blocări de inițiative sau prin deblocări de situații fără ieșire. La fel de adevărat este că lucrarea misionară are oponenti atât din lumea văzută, cât și din cea nevăzută. Iar Pavel și echipa sa trebuie să țină cont și de acest lucru. Activitatea lor în Filipi nu este deloc în zadar. Biserica din Filipi este tare aproape de sufletul apostolului - este suficient să citești Filipeni 1:4-8 pentru a vedea prețuirea de care se bucură biserica aceasta în ochii lui Pavel.

APLICĂ

Ai o biserică de care te simți atașat/ă? Cum contribui la dezvoltarea ei?

Simți că ai colaboratori pe care să te bazezi atunci când vrei să spui altora despre Iisus? Dar alții - se pot baza pe tine să te ia în echipă?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Alege cel puțin o întrebare din zilele anterioare și adu-o în discuție.
2. Care este conținutul mesajului pe care îl vestește Pavel? Încearcă să îl reconstitui împreună cu ceilalți membri ai grupului.
3. Potrivit practicii apostolului Pavel, care sunt pașii de înființare a unei Biserici locale a lui Iisus Hristos (manifestarea locală a Împărăției lui Dumnezeu)?

SĂPTĂMÂNA NR. 14

A DOUA CĂLĂTORIE MISIONARĂ A LUI PAVEL (II)

LUNI

"EI TOȚI LUCREAZĂ ÎMPOTRIVA PORUNCILOR CEZARULUI ȘI SPUN CĂ ESTE UN ALT ÎMPĂRAT: IISUS." - ADEVĂRAT SAU FALS?

Faptele Apostolilor 17: 1-15

OBSERVĂ

Care era strategia standard a lui Pavel în vestirea Evangheliei? Remarcă informațiile despre locuri, auditoriu și conținut.

Cum răspund ascultătorii la prezentarea lui Iisus ca Mesia? Ce crezi că îi putea motiva să răspundă în felul acesta?

Care este mesajul lui Pavel în opinia oponentilor Evangheliei (v.7)? Cum ți se pare - e adevărat, e fals? Argumentează!

MEDITEAZĂ

Ajuns în Tesalonic, Pavel și Sila caută, și de data aceasta găsesc, o sinagogă. Aici prezintă conaționalilor logica Scripturilor și modul în care indică acestea către Iisus Mesia din Nazaret. Explicațiile sale însoțite de argumente valide ajung la inima multor evrei și neevrei, femei și bărbați din înalta societate, luând astfel ființă Biserica din Tesalonic. Ca și în Filipi, și aici se formează un puternic curent defavorabil celor doi și tinerei biserici, din partea evreilor invidioși din cetate. Cel care are de înfruntat grosul persecuției este gazda lui Pavel și Sila (și posibil a bisericii), Iason, împreună cu câțiva nou-credincioși. Din fericire pentru cei acuzați, legile romane sunt încă în vigoare, astfel încât Iason și ceilalți scapă de necazuri, după plata unei amenzi consistente.

Pavel și echipa sunt nevoiți să plece în fapt de noapte spre Bereea, unde vestirea Evangheliei se dovedește a fi un succes neumbrit, mulțumită calității oamenilor din cetate și pasiunii lor pentru adevăr. Gândește-te la ultimele câteva mesaje creștine pe care le-ai ascultat (fizic sau online). Ții minte să fi verificat ca cele auzite să se potrivească cu Sfânta Biblie?

Când vântul persecuției suflă din nou, din păcate, dinspre Tesalonic (de unde vin câțiva instigatori evrei hotărâți să agite apele și în Bereea), Biserica și Pavel au decis ca acesta să evanghelizeze singur Atena, iar Sila și Timotei să rămână să edifice biserica din Bereea, până la noi indicații din partea lui Pavel. Realizezi ce important era fiecare membru din echipa lui Pavel? Privind la v.14, are vreun sens să întrebăm cine făcea o lucrare mai importantă - Pavel în Atena sau restul echipei în Tesalonic? Este evident că fiecare avea partea sa de lucrare, la fel de folositoare și importantă pentru Evanghelie.

APLICĂ

Ce forță i-a ținut laolaltă ca un magnet pe creștinii persecutați? Ce anume din mesajul Evangheliei poate să creeze atâta loialitate față de Iisus? Ce te atrage pe tine, în prezent, la credința creștină?

Încearcă să iei modelul celor din Bereea - verifică dacă afirmațiile din următoarea predică pe care o auzi (live sau online) corespund textului și logicii Scripturii.

Ți-ai asumat cu smerenie vreo responsabilitate în biserica ta, în grupul tău?

MARTI

MESAJUL DESPRE IISUS RĂSUNĂ LA KILOMETRUL ZERO
AL CAPITALEI CULTURALE

Faptele Apostolilor 17: 16 - 21

OBSERVĂ

Care e strategia de evanghelizare în Atena, conform v. 17? De ce crezi că Luca tot menționează modul de lucru al lui Pavel?

Ce vestește Pavel și ce înțeleg atenienii? (v.18). Cum de nu sunt pe aceeași lungime de undă (deși Pavel vorbea bine de tot grecește)?

MEDITEAZĂ

Apostolul Pavel era dedicat trup și suflet prezentării Evangheliei câtor mai mulți oameni. De aceea, pe lângă sinagogă (unde era auditoriul său de obicei), Pavel se duce cu îndrăzneală în centrul Atenei, în Agora, pentru că acolo erau atât de mulți oameni care puteau avea șansa de a auzi Evanghelia. Iisus este dus de Pavel, în piața centrală a capitalei culturale a imperiului. Are Biserica ceva de spus în cultura în care trăim noi azi? Cu siguranță, da - ce anume, însă?

În această cetate sinonimă cu filosofia, Pavel se întoarce mereu și mereu la două teme: Iisus și învierea Sa (pe grecește Iesous și Anastasis), fapt care pe atenienii ne-duși la biserică îi duce cu gândul la doi zei (mai necunoscuți publicului). Pe cât de clare ne sunt nouă ideile și argumentele biblice, pe atât de străin pot suna acestea în urechile celor care nu sunt familiari cu ele. Și viceversa - logica, literatura și filosofia vremii ar fi putut fi respinse de Pavel ca incompatibile cu Evanghelia. Tocmai de aceea e de apreciat modul în care Pavel va folosi cultura și logica grecească în discursul din Areopag. Singurul lucru considerat absolut nepotrivit, ba chiar deosebit de respingător, este închinarea atenienilor la idoli, închinarea la ceea ce nu este Dumnezeu, pentru a obține ceea ce numai Dumnezeu poate oferi.

APLICĂ

Dă exemple concrete din literatura, muzica, artele vizuale, știința, filosofia culturii în care te afli. Roagă-te și găsește ceva utilizabil în ele pentru prezentarea Evangheliei.

Identifică anumiți termeni biblici/bisericești care ar putea fi înțeleși diferit (din diverse motive) de cunoscuții tăi, mai puțin familiari cu limbajul creștin sau teologic cu care ești obișnuit. Cum crezi că ai putea să îi reformulezi ca să fie mai clari?

MIERCURI

DISCURSUL LUI PAVEL ÎN AREOPAG

Faptele Apostolilor 17: 22 - 34

OBSERVĂ

Pavel respectă regulile discursului civilizat, captând întâi bunăvoința auditoriului, apoi stabilește câteva punți de contact. Cu ce înlocuiește el fraza “respingător de idolatri” în v.22?

Ce însușiri ale lui Dumnezeu răzbat din v.24-29? Dar din versetele 30-31?

Care este rezultatul discursului lui Pavel?

MEDITEAZĂ

Pavel este adus pe colina lui Ares, aflată lângă Acropole, pentru a fi audiat, mai în detaliu, cu privire la mesajul său. Potrivit cu locul unde se află, Pavel își adaptează discursul, începând cu captarea înțeleaptă a bunăvoinței auditoriului. Apoi, deși Atena este plină 99% de idoli care - chipurile - guvernează lumea înconjurătoare, Pavel găsește sprijin într-un altar dedicat (poate dintr-un exces de idolatrie, paradoxal) unui zeu fără nume, fără job, fără rit. De aici, Pavel demonstrează că numai Creatorul oamenilor merită atenția oamenilor, mai cu seamă pentru că omul este înrudit cu Dumnezeu (acest lucru fusese intuit și de literatura ateniană, de exemplu de poetul Aratus din sec. III î.Hr.). Apelul Creatorului către cei creați de El este o invitație la întoarcere acasă, și asta pentru că Dumnezeu Creator va judeca lumea prin Omul cu care s-a înrudit în chip desăvârșit - Iisus Hristos, cel înviat.

la-ți un minut și gândește-te ce anume se înrudește cel mai bine cu Dumnezeu, pentru tine: un set complex și coerent de doctrine, sau un standard de comportament ireproșabil. Sau poate o sumă de experiențe extatice. De fapt, Dumnezeu a ales El însuși să-și imprime chipul în oameni în carne și oase. Și, în mod suprem, El se oglindește în Fiul Său, Iisus Hristos (Evrei 1:3)

Vezi în semenii tăi chipul lui Dumnezeu? De ce ni se pare că unii nu se înrudesc mai deloc cu Creatorul? Cum ar arăta cunoscutele tale dacă s-ar întoarce la Dumnezeu și ce poți face tu în sensul acesta? Înțelegem acum de ce Pavel prezintă mereu și mereu pe Iisus și (moartea și) învierea Sa - vestea despre Domnul Iisus este cea care are putere să întoarcă pe “rudele mai de departe”, înapoi, în mijlocul familiei lui Dumnezeu.

APLICĂ

Gândește-te la Dumnezeu Creator: la cum este El, la ce pretinde El de la noi, la ce ne oferă. Acum amintește-ți de oameni ai lui Dumnezeu pe care i-ai întâlnit, în care ai văzut chipul Lui.

Roagă-te lui Dumnezeu să te ajute să afișezi cu claritate chipul Său în viața ta. Ce anume ar trebui să faci, concret, în sensul acesta?

JOI

MESAJUL EVANGHELIEI ARE SUCCES ÎN PORTUL CORINT

Faptele Apostolilor 18: 1-11

OBSERVĂ

Următoarea oprire, în Corint, îl află pe Pavel tot despărțit de colaboratorii săi și probabil fără sprijin financiar din partea bisericilor prin care trecuse. Cum i-a purtat Dumnezeu de grijă? (v.2-3)

Ce verbe folosește Luca pentru a descrie vestirea Evangheliei de către Pavel? (v.4-5) Ce îți spune aceasta despre felul de-a fi al lui Pavel, despre educația lui, despre harul care i-a fost dat?

Unde își stabilește Pavel sediul după ce este respins de conaționalii săi? (v.7)

MEDITEAZĂ

Corintul era un port important în zonă, capitala provinciei Ahaia, beneficiind de resurse financiare și atracții de tot felul. Iar cetățenii nu se sfiau să profite de tot binele pe care viața li-l scotea în cale. Într-o astfel de cetate, în mod surprinzător pentru noi, Dumnezeu se asigură că Pavel continuă să vestească Evanghelia, astfel încât mulți corinteni să aibă ocazia să se întoarcă la Domnul.

Ce încurajare să știi că Dumnezeu este cel ce ține și azi socoteala celor mântuiți - cum ar fi fost să ne lase pe noi să stabilim câți sunt de-ajuns? Dacă am spus despre Domnul Iisus la 100 de români e prea mult? E prea puțin? E suficient? Să îl lăsăm pe Dumnezeu să țină calculele, iar noi să luăm exemplul de anunțare a Veștii Bune de la Pavel.

Pavel vede purtarea de grijă a lui Dumnezeu atunci când este strâmtorat financiar, prin faptul că întâlnește o familie de conaționali care aveau aceeași meserie ca și el. Neconsiderând munca drept ceva ce trebuie evitat, Pavel ia decizia să se asocieze cu Aquila și Priscilla pentru a munci și pentru a împărți câștigurile. Fără a neglija activitatea de bază a vestirii Evangheliei către evrei, în zilele de Sabat. Mulțumește-i și tu lui Dumnezeu pentru meseria pe care o ai. Mulțumește-i pentru cei care au contribuit la educația/formarea ta.

Ce etică a muncii ai tu? Vezi vreo modalitate în care meseria ta poate să fie de ajutor vestirii Evangheliei?

APLICĂ

Cum vezi tu localitatea în care locuiești? Este mai favorabilă Evangheliei sau nu? Cum vezi partea ta și, respectiv, partea lui Dumnezeu în anunțarea Veștii Bune acolo unde te afli?

Numărul mare de oameni întorși la Domnul în Corint a necesitat 1 an și 6 luni. Cât timp ești dispus să investești pentru a vedea rezultatele Evangheliei? Roagă-L pe Dumnezeu să îți dea perspectiva Lui în evanghelizare.

VINERI

A DOUA CĂLĂTORIE MISIONARĂ LASĂ LOC PENTRU CEA DE-A TREIA

Fap. Ap. 18 : 12 - 22

OBSERVĂ

Care este de data aceasta acuzația contra lui Pavel? La care lege se referă acuzatorii?

Care este prețul plătit de Sosten pentru faptul de-a fi simpatizat cu Pavel și Evanghelia?

Cum a interacționat Pavel cu evreii din Efes?

MEDITEAZĂ

Evreii din Corint au o limită a răbdării peste care Pavel trece cu curaj, astfel că aceștia prind prilejul să îl ducă la judecată înaintea proconsulului roman Galion (fratele mai cunoscutului filosof stoic, Seneca). Capetele de acuzare nu sunt deloc cele pe care și le imagina Galion, ci au de-a face cu faptul că Pavel - în opinia lor - instigă oamenii (a se citi evreii) să se închine incorect lui Dumnezeu. Chiar așa, există un mod “corect” de-a te închina lui Dumnezeu, cunoști vreun barem de evaluare a modalității de închinare înaintea Lui? Amintește-ți cum învăța Domnul Iisus: *“vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl”*. În același timp, închinarea împreună este normată de îndemnul adresat ulterior de Pavel corintenilor *“toate să se facă în chip cuviincios și cu rânduială”*. Cum ai evalua tu închinarea pe care i-o aduci lui Dumnezeu? Cum ar evalua-o cei cu care te închini? Dar Dumnezeu?

Galion le comunică petenților că e suficient de dezinteresat de nume (numele Iisus?), de cuvintele Legii lor (demonstrațiile scripturale ale lui Pavel?) încât să

nu vrea să judece speța aceasta. Efectul nedorit al indiferenței sale se răsfrânge asupra lui Sosten, conducătorul sinagogii, care este maltratată chiar în fața scaunului de judecată al indiferentului Galion. Nu este rolul autorității statului acela de a preveni și/sau de a descuraja abuzul? Cum vezi acum diferența dintre cei 2 dregători din Filipi și proconsulul Galion? Cetățenia noastră este în ceruri, va spune Pavel la un moment dat, însă nici el, nici colaboratorii lui (Luca, aici) nu dau de înțeles că nu le-ar păsa cu ce fel de conducător politic au de-a face.

APLICĂ

Pavel nu voiește să stea mai mult în Efes (din motive personale întemeiate), și lasă această cetate pe o dată viitoare necunoscută. În cele din urmă, Cărmuitorul răspândirii Evangheliei este Dumnezeu. Cum împaci tu viața personală/familială cu activitatea Evangheliei? Faci prea puțin pentru Vestea Bună? Sau prea mult? Dă exemple de ce ar însemna “puțin”/”mult”. Roagă-L pe Dumnezeu să îți arate cât și când să lucrezi pentru El.

Deși aparținea trup și suflet de Antiohia și slujea cu dedicare în biserica de aici, Pavel este în relații bune cu biserica din Ierusalim. Ai cunoscuți/apropiați/prieteni în alte biserici? Mulțumește-i lui Dumnezeu pentru ei. Roagă-L pe Dumnezeu să te ajute să fi o binecuvântare atât pentru biserica ta, cât și pentru frații de credință din alte biserici. Cu ce poți fi tu o binecuvântare pentru alții?

SÂMBĂȚĂ

DUMNEZEU ESTE SINGURUL CARE ȘTIE CINE ȘI CÂND VA RĂSPUNDE LA EVANGHELIE

Recitește Cap. 16, 17, 18 : 1 - 22

OBSERVĂ

Acum că ai văzut care era strategia standard de evanghelizare a lui Pavel, cum înțelegei circumciderea lui Timotei înainte de începerea acestei călătorii misionare?

Cât de des interacționau cei din Bereea cu Scripturile? (17:11)

MEDITEAZĂ

Salvarea de păcat, prin Iisus Hristos, este miezul vestirii lui Pavel. Totuși el nu pregetă să facă tot ce îi stă în putință pentru a pregăti calea pentru acest mesaj. Pe Timotei îl circumcide, în Filipi predică într-un mod non-conformist, în Tesalonic și Bereea predică cu bagajele mereu la ușă, în caz că trebuie să scape de persecutori, în Atena vorbește filosofilor idolatri, în Corint se simte - în sfârșit - în largul lui, iar în Efes oferă doar o mostră micuță din Evanghelie. Dacă ar fi fost adeptul doar a unei singure metode de evanghelizare, cu siguranță nu ar fi reușit să aibă succes în atâtea cetăți diferite. Care e metoda preferată de a spune despre Iisus? Pui tu în centru pe Domnul Iisus și pe interlocutorii tăi, sau pui în centru o metodă, un stil, un model?

Locuitorii din Bereea interacționau zilnic cu Scriptura, și au rămas un model și pentru creștini, azi. Cât de familiar îți este textul Bibliei? Citești din diferite părți ale Scripturii sau ai doar câteva pasaje favorite? Gândește-te să urmezi un plan de citire al întregii Biblie - beneficiile vor fi atât de mari! În aceste vremuri în care discernământul multora a scăzut, iar confuzia creată de alții a crescut, cât este de necesară o cunoaștere amănunțită a textului Bibliei și a înțelesului ei care duce la viață!

APLICĂ

Luca alocă un spațiu neobișnuit de larg discursului din Areopag, comparat cu diversele discursuri din sinagogi. Știi care ar fi câteva trăsături ale culturii în care trăiești? Cum ar fi dacă ai schița un fel de discurs (nu lung, câteva idei, după modelul lui Pavel) pentru niște reprezentanți ai acestor culturi? Poate să fie cultura organizațională a serviciului unde lucrezi, sau cultura vecinilor tăi, sau cultura colegilor tăi de școală, sau cultura grupului tău de prieteni.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Cum te ajută grupul mic și biserica în familiarizarea cu textul biblic?
2. Cum poți crește în cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu? Dă exemple concrete.
3. Alege 2 întrebări din cele de săptămâna aceasta și adu-le înaintea grupului tău.

Le mulțumim lui Radu Alexe și Emanuel Murariu pentru ajutorul acordat în pregătirea anumitor lecții.

În scrierea acestui studiu au fost folosite următoarele materiale:

1. Warren W. Wiersbe, Be Dynamic - Victor Books 1988.
2. J.F. Walvoord, R.B. Zuck, The Bible knowledge Commentary, New Testament, Victor Books, 1989.
3. David Gooding, Faptele Apostolilor, Logos 2006
4. Benjamin Faragau, Faptele Apostolilor, Ghid de studiu
5. Craig S. Keener, Comentariu cultural istoric al Noului Testament, Casa Cărții, Oradea 2020
6. Tom Wright, Faptele Apostolilor pentru toți, Succeed Publishing Medgidia, 2018
7. N.T. Wright, Pavel apostolul lui Iisus Mesia - o biografie, Deisis, 2020
8. F. F. Bruce, The book of Acts
9. Darrel L. Bock, Acts

TEXT BIBLIC

1. Teofile, în cea dintâi carte a mea am vorbit despre tot ce a început Iisus să facă și să învețe pe oameni,
2. de la început până în ziua în care S-a înălțat la cer, după ce, prin Duhul Sfânt, dăduse poruncile Sale apostolilor pe care-i alesese.
3. După patima Lui, Ii S-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori, timp de patruzeci de zile, și vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu.
4. Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, "pe care", le-a zis El, "ați auzit-o de la Mine.
5. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt."
6. Deci apostolii, pe când erau strânși laolaltă, L-au întrebat: "Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?"
7. El le-a răspuns: "Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa.
8. Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului."
9. După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor.

10. Și, cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb

11. și au zis: "Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Iisus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer."

12. Atunci ei s-au întors în Ierusalim din muntele numit al Măslinilor, care este lângă Ierusalim, departe cât un drum în ziua Sabatului.

13. Când au ajuns acasă, s-au suit în odaia de sus, unde stăteau de obicei. Erau: Petru, Iacov, Ioan, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon Zelotul și Iuda, fiul lui Iacov.

14. Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Iisus, și cu frații Lui.

15. În zilele acelea, Petru s-a sculat în mijlocul fraților - numărul celor adunați laolaltă era de aproape o sută douăzeci - și a zis:

16. "Fraților, trebuia să se împlinească Scriptura spusă de Duhul Sfânt mai înainte, prin gura lui David, despre Iuda, care a fost călăuza celor ce au prins pe Iisus.

17. El era din numărul nostru și era părtaș al aceluiași slujbe.

18. Omul acesta a dobândit un ogor cu plata nelegiurii lui, a căzut cu capul în jos, a plesnit în două prin mijloc și i s-au vărsat toate măruntaiele."

19. Lucrul acesta a ajuns așa de cunoscut de toți locuitorii din Ierusalim, încât ogorul acela a fost numit în limba lor: "Acheldama", adică: "Ogorul sângelui." -

20. În adevăr, în cartea Psalmilor este scris: "Locuința lui să rămână pustie, și nimeni să nu locuiască în ea!" și: "Slujba lui s-o ia altul!"

21. Trebuie deci ca, dintre cei ce ne-au însoțit în toată vremea în care a trăit Domnul Iisus între noi,

22. cu începere de la botezul lui Ioan până în ziua când S-a înălțat El de la noi, să fie rânduit unul care să ne însoțească drept martor al învierii Lui.

23. Ei au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, zis și Iust, și pe Matia.

24. Apoi au făcut următoarea rugăciune: "Doamne, Tu care cunoști inimile tuturor oamenilor, arată-ne pe care din acești doi l-ai ales

25. ca să ia loc în slujba și apostolia aceasta, din care a căzut Iuda ca să meargă la locul lui."

26. Au tras la sorți, și sorțul a căzut pe Matia, care a fost numărat împreună cu cei unsprezece apostoli.

CAPITOLUL 2

1. În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc.
2. Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjăitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședea ei.
3. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei.
4. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.
5. Și se aflau atunci în Ierusalim iudei, oameni cucernici din toate neamurile care sunt sub cer.
6. Când s-a auzit sunetul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas încremenită; pentru că fiecare îi auzea vorbind în limba lui.
7. Toți se mirau, se minunau și ziceau unii către alții: "Toți aceștia care vorbesc nu sunt galileeni?"
8. Cum, dar, îi auzim vorbind fiecare din noi în limba noastră, în care ne-am născut?
9. Parți, mezi, elamiți, locuitori din Mesopotamia, Iudeea, Capadocia, Pont, Asia,
10. Frigia, Pamfilia, Egipt, părțile Libiei dinspre Cirena, oaspeți din Roma, iudei sau prozeliți,
11. cretani și arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu!"

12. Toți erau uimiți, nu știau ce să creadă și ziceau unii către alții: "Ce vrea să zică aceasta?"

13. Dar alții își băteau joc și ziceau: "Sunt plini de must!"

14. Atunci Petru s-a sculat în picioare, cu cei unsprezece, a ridicat glasul și le-a zis: "Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele!

15. Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi.

16. Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel:

17. "În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa vise!

18. Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu și vor proroci.

19. Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge, foc și un vârtej de fum;

20. soarele se va prefăce în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită.

21. Atunci oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit."

22. Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Iisus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți;

23. pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege.

24. Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-L legăturile morții, pentru că nu era cu putință să fie ținut de ea.

25. Căci David zice despre El: "Eu aveam totdeauna pe Domnul înaintea mea, pentru că El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin.

26. De aceea, mi se bucură inima și mi se înveselește limba; chiar și trupul mi se va odihni în nădejde:

27. căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților și nu vei îngădui ca sfântul Tău să vadă putrezirea.

28. Mi-ai făcut cunoscut căile vieții și Mă vei umple de bucurie cu starea Ta de față."

29. Cât despre patriarhul David, să-mi fie îngăduit, fraților, să vă spun fără sfială că a murit și a fost îngropat; și mormântul lui este în mijlocul nostru până în ziua de azi.

30. Fiindcă David era proroc și știa că Dumnezeu îi făgăduise cu jurământ că va ridica pe unul din urmașii săi pe scaunul lui de domnie,

31. despre învierea lui Hristos a prorocit și a vorbit el, când a zis că sufletul Lui nu va fi lăsat în Locuința morților și trupul Lui nu va vedea putrezirea.

32. Dumnezeu a înviat pe acest Iisus, și noi toți suntem martori ai Lui.

33. Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.

34. Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el singur zice: "Domnul a zis Domnului meu: "Șezi la dreapta Mea,

35. până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale."

36. Să știe bine, dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Iisus pe care L-ați răstignit voi."

37. După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: "Fraților, ce să facem?"

38. "Pocăiți-vă", le-a zis Petru, "și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

39. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei

ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru."

40. Și, cu multe alte cuvinte, mărturisea, îi îndemna și zicea: "Mântuiți-vă din mijlocul acestui neam ticălos."

41. Cei ce au primit propovăduirea lui au fost botezați; și, în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete.

42. Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățască, în frângerea pâinii și în rugăciuni.

43. Fiecare era plin de frică, și prin apostoli se făceau multe minuni și semne.

44. Toți cei ce credeau erau împreună la un loc și aveau toate de obște.

45. Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia.

46. Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă.

47. Ei laudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.

1. Petru și Ioan se suiau împreună la Templu, la ceasul rugăciunii: era ceasul al nouălea.

2. Acolo era un om olog din naștere, care era dus și pus în toate zilele la poarta Templului numită "Frumoasă", ca să ceară de milă de la cei ce intrau în Templu.

3. Omul acesta, când a văzut pe Petru și pe Ioan că voiau să intre în Templu, le-a cerut milostenie.

4. Petru, ca și Ioan, s-a uitat țintă la el și a zis: "Uită-te la noi!"

5. Și el se uita la ei cu luare aminte și aștepta să capete ceva de la ei.

6. Atunci Petru i-a zis: "Argint și aur n-am; dar ce am, îți dau: în Numele lui Iisus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!"

7. L-a apucat de mână dreaptă și l-a ridicat în sus. Îndată i s-au întărit tălpile și gleznele;

8. dintr-o săritură a fost în picioare și a început să umble. A intrat cu ei în Templu, umblând, sărind și laudând pe Dumnezeu.

9. Tot norodul l-a văzut umblând și laudând pe Dumnezeu.

10. Îl cunoșteau că era cel ce ședea la poarta "Frumoasă" a Templului, ca să ceară de pomană, și s-au umplut de uimire și de mirare pentru cele ce i se întâmplaseră.

11. Fiindcă el se ținea de Petru și de Ioan, tot norodul, mirat, a alergat la ei în

pridvorul zis al lui Solomon.

12. Petru, când a văzut lucrul acesta, a luat cuvântul și a zis norodului: "Bărbați israeliți, pentru ce vă mirați de lucrul acesta? De ce vă uitați cu ochii țintă la noi, ca și cum prin puterea noastră sau prin cucernicia noastră am fi făcut pe omul acesta să umble?"

13. Dumnezeuul lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeuul părinților noștri, a proslăvit pe Robul Său Iisus, pe care voi L-ați dat în mâna lui Pilat; și v-ați lepădat de El înaintea lui, măcar că el era de părere să-l dea drumul.

14. Voi v-ați lepădat de Cel Sfânt și Neprihănit și ați cerut să vi se dăruiască un ucigaș.

15. Ați omorât pe Domnul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți; noi suntem martori ai Lui.

16. Prin credința în Numele lui Iisus, a întărit Numele Lui pe omul acesta, pe care-l vedeți și-l cunoașteți; credința în El a dat omului acestuia o tămăduire deplină, cum vedeți cu toții.

17. Și acum, fraților, știu că din neștiință ați făcut așa, ca și mai marii voștri.

18. Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor prorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi.

19. Pocățiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul

vremurile de înviore

20. și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Iisus Hristos, 21. pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime.

22. În adevăr, Moise a zis părinților noștri: "Domnul Dumnezeul vostru vă va ridica dintre frații voștri un Proroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune.

23. Și oricine nu va asculta de Prorocul acela va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului."

24. De asemenea toți prorocii, de la Samuel și ceilalți care au urmat după el și au vorbit, au vestit zilele acestea.

25. Voi sunteți fiii prorocilor și ai legământului pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinții noștri, când a zis lui Avraam: "Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta."

26. Dumnezeu, după ce a ridicat pe Robul Său Iisus, L-a trimis mai întâi vouă, ca să vă binecuvânteze, întorcând pe fiecare din voi de la fărădelegile sale."

CAPITOLUL 4

1. Pe când vorbeau Petru și Ioan norodului, au venit la ei pe neașteptate preoții, căpitanul Templului și saducheii,
2. foarte necăjiți că învățau pe norod și vesteau în Iisus învierea din morți.
3. Au pus mâinile pe ei și i-au aruncat în temniță până a doua zi; căci se înserase.
4. Însă mulți din cei ce auziseră cuvântarea au crezut; și numărul bărbaților credincioși s-a ridicat aproape la cinci mii.
5. A doua zi, mai marii norodului, bătrânii și cărturarii s-au adunat împreună la Ierusalim,
6. cu marele preot Ana, Caiafa, Ioan, Alexandru și toți cei ce se trăgeau din neamul marilor preoți.
7. Au pus pe Petru și pe Ioan în mijlocul lor și i-au întrebat: "Cu ce putere sau în numele cui ați făcut voi lucrul acesta?"
8. Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis: "Mai mari ai norodului și bătrâni ai lui Israel!
9. Fiindcă suntem trași astăzi la răspundere pentru o facere de bine făcută unui om bolnav și suntem întrebați cum a fost vindecat,
10. s-o știți toți și s-o știe tot norodul lui Israel! Omul acesta se înfățișează înaintea voastră pe deplin sănătos în Numele lui Iisus Hristos din Nazaret, pe care voi L-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat din morți.
11. El este "Piatra lepădată de voi, zidarii,

care a ajuns să fie pusă în capul unghiului."

12. În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți."

13. Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând; și au priceput că fuseseră cu Iisus.

14. Dar, fiindcă vedeau lângă ei pe omul care fusese vindecat, nu puteau zice nimic împotriva.

15. Le-au poruncit doar să iasă afară din sobor, s-au sfătuit între ei

16. și au zis: "Ce vom face oamenilor acestora? Căci este știut de toți locuitorii Ierusalimului că prin ei s-a făcut o minune vădită pe care n-o putem tăgădui.

17. Dar, ca să nu se lățească vestea aceasta mai departe în norod, să-i amenințăm și să le poruncim ca de acum încolo să nu mai vorbească nimănui în Numele acesta."

18. Și după ce i-au chemat, le-au poruncit să nu mai vorbească cu niciun chip, nici să mai învețe pe oameni în Numele lui Iisus.

19. Drept răspuns, Petru și Ioan le-au zis: "Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu;

20. căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit."

21. I-au amenințat din nou și i-au lăsat să plece, căci nu știau cum să-i pedepsească, din pricina norodului; fiindcă toți slăveau pe Dumnezeu pentru cele întâmplare.

22. Căci omul cu care se făcuse această minune de vindecare avea mai bine de patruzeci de ani.

23. După ce li s-a dat drumul, ei s-au dus la ai lor și le-au istorisit tot ce le spusese răpătorii cei mai de seamă și bătrânii.

24. Când au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul toți împreună către Dumnezeu și au zis: "Stăpâne, Doamne, care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele!

25. Tu ai zis prin Duhul Sfânt, prin gura părintelui nostru David, robul Tău: "Pentru ce se întărește neamurile și pentru ce cugetă noroadele lucruri deșarte?

26. Împărății pământului s-au răsculat și domnitorii s-au unit împotriva Domnului și împotriva Unsului Său."

27. În adevăr, împotriva Robului Tău celui sfânt, Iisus, pe care L-ai uns Tu, s-au însoțit în cetatea aceasta Irod și Pilat din Pont cu Neamurile și cu noroadele lui Israel,

28. ca să facă tot ce hotărâse mai dinainte mâna Ta și sfatul Tău.

29. Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala

30. și înteinde-Ți mâna, ca să se facă tămăduiri, minuni și semne prin Numele Robului Tău celui sfânt, Iisus."

31. După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut

de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.

32. Mulțimea celor ce crezuseră era o inimă și un suflet. Niciunul nu zicea că averile lui sunt ale lui, ci aveau toate de obște.

33. Apostolii mărturiseau cu multă putere despre învierea Domnului Iisus. Și un mare har era peste toți.

34. Căci nu era niciunul printre ei care să ducă lipsă: toți cei ce aveau ogoare sau case le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vândute

35. și-l puneau la picioarele apostolilor; apoi se împărțea fiecăruia după cum avea nevoie.

36. Iosif, numit de apostoli și Barnaba, adică, în tălmăcire, fiul mângâierii, un levit, de neam din Cipru,

37. a vândut un ogor pe care-l avea, a adus banii și i-a pus la picioarele apostolilor.

1. Dar un om, numit Anania, a vândut o moșioară, cu nevasta sa Safira,
2. și a oprit o parte din preț, cu știrea nevastei lui; apoi a adus partea cealaltă și a pus-o la picioarele apostolilor.
3. Petru i-a zis: "Anania, pentru ce ți-a umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt și să ascunzi o parte din prețul moșioarei?"
4. Dacă n-o vindeai, nu rămânea ea a ta? Și, după ce ai vândut-o, nu puteai să faci ce vrei cu prețul ei? Cum s-a putut naște un astfel de gând în inima ta? N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu."
5. Anania, când a auzit cuvintele acestea, a căzut jos și și-a dat sufletul. O mare frică a apucat pe toți cei ce ascultau aceste lucruri.
6. Flăcăii s-au sculat, l-au învelit, l-au scos afară și l-au îngropat.
7. Cam după trei ceasuri, a intrat și nevasta sa, fără să știe ce se întâmplase.
8. Petru i-a zis: "Spune-mi, cu atât ați vândut moșioara?" "Da", a răspuns ea, "cu atâta."
9. Atunci Petru i-a zis: "Cum de v-ați înțeles între voi să ispitiți pe Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău sunt la ușă și te vor lua și pe tine."
10. Ea a căzut îndată la picioarele lui și și-a dat sufletul. Când au intrat flăcăii, au găsit-o moartă; au scos-o afară și au îngropat-o lângă bărbatul ei.

11. O mare frică a cuprins toată adunarea și pe toți cei ce au auzit aceste lucruri.

12. Prin mâinile apostolilor se făceau multe semne și minuni în norod. Toți stăteau împreună în pridvorul lui Solomon
13. și niciunul din ceilalți nu cuteza să se lipească de ei; dar norodul îi lăuda în gura mare.

14. Numărul celor ce credeau în Domnul, bărbați și femei, se mărea tot mai mult;

15. până acolo că scoteau pe bolnavi chiar pe ulițe și îi puneau pe paturi și pe așternuturi, pentru ca, atunci când va trece Petru, măcar umbra lui să treacă peste vreunul din ei.

16. Mulțimea, de asemenea, alerga la Ierusalim, din cetățile vecine, și aducea pe cei bolnavi și pe cei chinuți de duhuri necurate: și toți se vindecau.

17. Însă marele preot și toți cei ce erau împreună cu el, adică partida saducheilor, s-au sculat plini de pizmă,

18. au pus mâinile pe apostoli și i-au aruncat în temnița de obște.

19. Dar un înger al Domnului a deschis ușile temniței, noaptea, i-a scos afară și le-a zis:

20. "Duceți-vă, stați în Templu și vestiți norodului toate cuvintele vieții acesteia."

21. Când au auzit ei aceste vorbe, au intrat dis-de-dimineață în Templu și au început să învețe pe norod. Marele preot și cei ce erau cu el au venit pe neașteptate, au adunat soborul și pe toată bătrâimea

filor lui Israel și au trimis la temniță să aducă pe apostoli.

22. Aproxii, la venirea lor, nu i-au găsit în temniță. S-au întors și au spus astfel:

23. "Temnița am găsit-o încuiată cu toată grija, și pe păzitori stând în picioare la uși; dar, când am deschis, n-am găsit pe nimeni înăuntru."

24. Când au auzit aceste vorbe, căpitanul Templului și preoții cei mai de seamă au rămas înmărmuriți și nu știau ce să creadă despre apostoli și despre urmările acestei întâmplări.

25. Cineva a venit și le-a spus: "Iată că oamenii pe care i-ați băgat în temniță stau în Templu și învață pe norod."

26. Atunci căpitanul Templului a plecat cu aproxii și i-au adus; dar nu cu silă, căci se temeau să nu fie uciși cu pietre de norod.

27. După ce i-au adus, i-au pus înaintea soborului. Și marele preot i-a întrebat astfel:

28. "Nu v-am poruncit noi cu tot dinadinsul să nu învățați pe norod în Numele acesta? Și voi iată că ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și căutați să aruncați asupra noastră sângele aceluia Om."

29. Petru și apostolii ceilalți, drept răspuns, i-au zis: "Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!"

30. Dumnezeuul părinților noștri a înviat pe Iisus pe care voi L-ați omorât,

atârându-L pe lemn.

31. Pe acest Iisus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor.

32. Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El."

33. Când au auzit ei aceste vorbe, îi tăia la inimă, și s-au sfătuit să-i omoare.

34. Dar un fariseu, numit Gamaliel, un învățător al Legii prețuit de tot norodul, s-a sculat în picioare în sobor și a poruncit să scoată puțin afară pe apostoli.

35. Apoi le-a zis: "Bărbați israeliți, luați seama bine ce aveți de gând să faceți oamenilor acestora.

36. Căci nu demult s-a ivit Teuda, care zicea că el este ceva, și la care s-au alipit aproape patru sute de bărbați. El a fost omorât, și toți cei ce îl urmaseră au fost risipiți și nimiciți.

37. După el s-a ivit Iuda galileeanul, pe vremea înscrierii, și a tras mult norod de partea lui: a pierit și el, și toți cei ce-l urmaseră au fost risipiți.

38. Și acum eu vă spun: "Nu mai necăjiți pe oamenii aceștia, și lăsați-i în pace! Dacă încercarea sau lucrarea aceasta este de la oameni, se va nimici;

39. dar dacă este de la Dumnezeu, n-o veți putea nimici. Să nu vă pomeniți că luptați împotriva lui Dumnezeu."

40. Ei au ascultat de el. Și, după ce au chemat pe apostoli, au pus să-i bată cu nuiele, i-au oprit să vorbească în Numele lui Iisus și le-au dat drumul.

41. Ei au plecat dinaintea soborului și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți pentru Numele Lui.

42. Și, în fiecare zi, în Templu și acasă, nu încetau să învețe pe oameni și să vestească Evanghelia lui Iisus Hristos.

1. În zilele acelea, când s-a înmulțit numărul ucenicilor, evreii care vorbeau grecește cârteau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărțirea ajutoarelor de toate zilele.
2. Cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor și au zis: "Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să slujim la mese.
3. De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați, vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care îi vom pune la slujba aceasta.
4. Iar noi vom stăruî necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului."
5. Vorbirea aceasta a plăcut întregii adunări. Au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, un prozelit din Antiohia.
6. I-au adus înaintea apostolilor, care, după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei.
7. Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, numărul ucenicilor se înmulțea mult în Ierusalim, și o mare mulțime de preoți veneau la credință.
8. Ștefan era plin de har și de putere și făcea minuni și semne mari în norod.
9. Unii din sinagoga numită a izbăviților, a cirinenilor și a alexandrinilor, împreună cu niște iudei din Cilicia și din Asia, au

- început o ceartă de vorbe cu Ștefan;
10. dar nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și Duhului cu care vorbea el.
11. Atunci au pus la cale pe niște oameni să zică: "Noi l-am auzit rostind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu."
12. Au întăritat norodul, pe bătrâni și pe cărturari, au năvălit asupra lui, au pus mâna pe el și l-au dus în sobor.
13. Au scos niște martori mincinoși care au zis: "Omul acesta nu încetează să spună cuvinte de hulă împotriva acestui Locaș Sfânt și împotriva Legii.
14. În adevăr, l-am auzit zicând că acest Iisus din Nazaret va dărâma Locașul acesta și va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise."
15. Toți cei ce ședeau în sobor s-au uitat țintă la Ștefan, și fața lui li s-a arătat ca o față de înger.

1. Marele preot a zis: "Așa stau lucrurile?"
2. Ștefan a răspuns: "Fraților și părinților, ascultați! Dumnezeuul slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte ca să se așeze în Haran.
3. Și i-a zis: "Ieși din țara ta și din familia ta și du-te în țara pe care ți-o voi arăta."
4. El a ieșit atunci din țara haldeilor și s-a așezat în Haran. De acolo, după moartea tatălui său, Dumnezeu l-a strămutat în țara aceasta, în care locuiți voi acum.
5. Din țara aceea nu i-a dat nimic în stăpânire, nici măcar o palmă de loc, ci i-a făgăduit că i-o va da în stăpânire lui și seminței lui după el, măcar că n-avea niciun copil.
6. Dumnezeu i-a spus că sămânța lui va locui într-o țară străină, va fi robită și va fi chinuită patru sute de ani.
7. "Dar neamul căruia îi vor fi robi, îl voi judeca Eu", a zis Dumnezeu. "După aceea vor ieși și-Mi vor sluji în locul acesta."
8. Apoi i-a dat legământul tăierii împrejur; și astfel Avraam, când a născut pe Isaac, l-a tăiat împrejur în ziua a opta; Isaac a născut și a tăiat împrejur pe Iacov, și Iacov pe cei doisprezece patriarhi.
9. Iar patriarhii, care pizmuiau pe Iosif, l-au vândut, ca să fie dus în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el
10. și l-a izbăvit din toate necazurile lui; i-a dat înțelepciune și trecere înaintea lui faraon, împăratul Egiptului, care l-a pus

dregător peste Egipt și peste toată casa lui.

11. A venit o foamete în tot Egiptul și Canaanul. Nevoia era mare, și părinții noștri nu găseau merinde.

12. Iacov a auzit că în Egipt era grâu și a trimis pe părinții noștri întâia dată acolo.

13. Și, când au venit a doua oară, Iosif a fost cunoscut de frații săi, și faraon a aflat din ce neam era Iosif.

14. Apoi Iosif a trimis să cheme pe tatăl său, Iacov, și pe toată familia lui, șaptezeci și cinci de suflete.

15. Iacov s-a coborât în Egipt, unde a murit el și părinții noștri.

16. Și au fost strămutați la Sihem și puși în mormântul pe care îl cumpăraseră Avraam cu o sumă de bani de la fiii lui Emor în Sihem.

17. Se apropia vremea când trebuia să se împlinească făgăduința pe care o făcuse Dumnezeu lui Avraam. Norodul a crescut și s-a înmulțit în Egipt,

18. până când s-a ridicat un alt împărat, care nu cunoștea pe Iosif.

19. Împăratul acesta a uneltit împotriva neamului nostru și a chinuit pe părinții noștri, până acolo ca să-și lepede pruncii, ca să nu trăiască.

20. Pe vremea aceasta s-a născut Moise, care era frumos înaintea lui Dumnezeu. El a fost hrănit trei luni în casa tatălui său.

21. Și, când a fost lepădat, l-a luat fica lui faraon și l-a crescut ca pe copilul ei.

22. Moise a învățat toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte.

23. El avea patruzeci de ani, când i-a venit în inimă dorința să cerceteze pe frații săi, pe fiii lui Israel.

24. A văzut pe unul din ei suferind nedreptate; i-a luat apărarea, a răzbunat pe cel asuprit și a omorât pe egiptean.

25. Credea că frații lui vor pricepe că Dumnezeu prin mâna lui le va da izbăvirea; dar n-au priceput.

26. A doua zi, când se băteau ei, Moise a venit în mijlocul lor și i-a îndemnat la pace. "Oamenilor", a zis el, "voi sunteți frați; de ce vă nedreptățiți unul pe altul?"

27. Dar cel ce nedreptățea pe aproapele său, l-a îmbrâncit și i-a zis: "Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător peste noi?"

28. Vrei să mă omori și pe mine cum ai omorât ieri pe egiptean?"

29. La auzul acestor vorbe, Moise a fugit și s-a dus de a locuit ca străin în pământul Madian, unde a născut doi fii.

30. Peste patruzeci de ani, i s-a arătat un înger în pustiul muntelui Sinai, în para focului unui rug.

31. Moise, când l-a văzut, s-a mirat de arătarea aceasta; și, pe când se apropia să vadă ce este, a auzit glasul Domnului,

32. care i-a zis: "Eu sunt Dumnezeul părinților tăi, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov." Și Moise, tremurând, n-a îndrăznit

să se uite.

33. Domnul i-a zis: "Scoate-ți încălțăminta din picioare, căci locul pe care stai este un pământ sfânt.

34. Am văzut suferința poporului Meu care este în Egipt, le-am auzit gemetele și M-am coborât să-i izbăvesc. Acum, du-te, te voi trimite în Egipt."

35. Pe acest Moise, de care se lepădaseră ei, când au zis: "Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător?", Dumnezeu l-a trimis ca stăpânitor și izbăvitor, cu ajutorul îngerului care i se arătase în rug.

36. El i-a scos din Egipt și a făcut minuni și semne în Egipt, la Marea Roșie și în pustiu, patruzeci de ani.

37. Acest Moise a zis fiilor lui Israel: "Domnul Dumnezeul vostru vă va ridica dintre frații voștri un Proroc ca mine: de El să ascultați."

38. El este acela care, în adunarea israeliților din pustiu, cu îngerul care i-a vorbit pe muntele Sinai și cu părinții noștri, a primit cuvinte vii, ca să ni le dea nouă.

39. Părinții noștri n-au vrut să-l asculte, ci l-au nesocotit: și, în inimile lor, s-au întors spre Egipt;

40. și au zis lui Aaron: "Fă-ne niște dumnezei care să meargă înaintea noastră; căci acest Moise, care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut."

41. Și, în zilele acelea, au făcut un vițel, au adus jertfă idolului și s-au bucurat de

lucrul mâinilor lor.

42. Atunci Dumnezeu S-a întors de la ei și i-a dat să se închine oştirii cerului, după cum este scris în cartea Prorocilor: "Mi-ați adus voi vite înjunghiate și jertfe timp de patruzeci de ani în pustiu, casă a lui Israel?..."

43. Ați purtat cortul lui Moloh și chipul stelei zeului Remfan, chipurile acelea pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor! De aceea vă voi strămuta dincolo de Babilon."

44. Părinții noștri aveau în pustiu Cortul întâlnirii, așa cum îl rânduiseră Cel ce a spus lui Moise să-l facă după chipul pe care-l văzuse.

45. Și părinții noștri l-au adus, la rândul lor, sub povățuirea lui Iosua, când au intrat în țara stăpânită de neamurile pe care Dumnezeu le-a izgonit dinaintea părinților noștri; și a rămas acolo până în zilele lui David.

46. David a căpătat milă înaintea lui Dumnezeu și a cerut să ridice o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov.

47. Și Solomon a fost acela care l-a zidit o casă.

48. Dar Cel Preaînalt nu locuiește în locașuri făcute de mâini omenești, cum zice prorocul:

49. "Cerul este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de Casă Îmi veți zidi voi Mie, zice Domnul, sau care va fi locul Meu de odihnă?"

50. N-a făcut mâna Mea toate aceste lucruri?..."

51. ...Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.

52. Pe care din proroci nu i-au prigunit părinții voștri? Au omorât pe cei ce vesteau mai dinainte venirea Celui Neprihănit, pe care L-ați vândut acum și L-ați omorât.

53. Voi, care ați primit Legea dată prin îngeri, și n-ați păzit-o!..."

54. Când au auzit ei aceste vorbe, îi tăia pe inimă și scrâșneau din dinți împotriva lui.

55. Dar Ștefan, plin de Duhul Sfânt, și-a pironit ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și pe Iisus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu;

56. și a zis: "Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu."

57. Ei au început atunci să răcnească, și-au astupat urechile și s-au năpustit toți într-un gând asupra lui.

58. L-au târât afară din cetate și l-au ucis cu pietre. Martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr, numit Saul.

59. Și aruncau cu pietre în Ștefan, care se ruga și zicea: "Doamne Iisuse, primește duhul meu!"

60. Apoi a îngenuncheat și a strigat cu

glas tare: "Doamne, nu le Ține în seamă păcatul acesta!" Și, după aceste vorbe, a adormit.

1. Saul se învoise la uciderea lui Ștefan. În ziua aceea, s-a pornit o mare prigonire împotriva Bisericii din Ierusalim. Și toți, afară de apostoli, s-au împrăștiat prin părțile Iudeii și ale Samariei.
2. Niște oameni temători de Dumnezeu au îngropat pe Ștefan și l-au jelit cu mare tânguire.
3. Saul, de partea lui, făcea prăpăd în biserică; intra prin case, lua cu sila pe bărbați și pe femei și-i arunca în temniță.
4. Cei ce se împrăștiaseră mergeau din loc în loc și propovăduiau Cuvântul.
5. Filip s-a coborât în cetatea Samariei și le-a propovăduit pe Hristos.
6. Noroadale luau aminte cu un gând la cele spuse de Filip, când au auzit și au văzut semnele pe care le făcea.
7. Căci din mulți îndrăciți ieșeau duhuri necurate și scoteau mari țipete; mulți slăbănogi și șchiopi erau tămăduiți.
8. Și a fost o mare bucurie în cetatea aceasta.
9. În cetate era un om, numit Simon, care zicea că este un om însemnat; el vrăjea și punea în uimire pe poporul Samariei.
10. Toți, de la mic până la mare, îl ascultau cu luare aminte și ziceau: "Acesta este puterea lui Dumnezeu, cea care se numește "mare"."

11. Îl ascultau cu luare aminte, pentru că multă vreme îi uimise cu vrăjitoriile lui.

12. Dar când au crezut pe Filip, care propovăduia Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și a Numelui lui Iisus Hristos, au fost botezați, atât bărbați cât și femei.

13. Chiar Simon a crezut; și după ce a fost botezat, nu se mai despărțea de Filip și privea cu uimire minunile și semnele mari care se făceau.

14. Apostolii care erau în Ierusalim, când au auzit că Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan.

15. Aceștia au venit la samariteni și s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt.

16. Căci nu Se coborâse încă peste niciunul din ei, ci fuseseră numai botezați în Numele Domnului Iisus.

17. Atunci Petru și Ioan au pus mâinile peste ei, și aceia au primit Duhul Sfânt.

18. Când a văzut Simon că Duhul Sfânt era dat prin punerea mâinilor apostolilor, le-a dat bani

19. și a zis: "Dați-mi și mie puterea aceasta, pentru ca peste oricine-mi voi pune mâinile să primească Duhul Sfânt."

20. Dar Petru i-a zis: "Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea căpăta cu bani!

21. Tu n-ai nici parte, nici sort în toată treaba aceasta, căci inima ta nu este

curată înaintea lui Dumnezeu.

22. Pocăiește-te, dar, de această răutate a ta și roagă-te Domnului să ți se ierte gândul acesta al inimii tale, dacă este cu puțință;

23. căci văd că ești plin de fiere amară și în lanțurile fărădelegii."

24. Șimon a răspuns: "Rugați-vă voi Domnului pentru mine, ca să nu mi se întâmple nimic din ce ați zis."

25. După ce au mărturisit despre Cuvântul Domnului și după ce l-au propovăduit, Petru și Ioan s-au întors la Ierusalim, vestind Evanghelia în multe sate de ale samaritenilor.

26. Un înger al Domnului a vorbit lui Filip și i-a zis: "Scoală-te și du-te spre miazăzi, pe drumul care coboară spre Ierusalim la Gaza și care este pustiu."

27. Filip s-a sculat și a plecat. Și iată că un etiopian, un famen cu mare putere la împărăteasa Candace a etiopienilor și îngrijitorul tuturor vistieriilor ei, venit la Ierusalim ca să se închine

28. se întorcea de acolo și ședea în carul lui și citea pe prorocul Isaia.

29. Duhul a zis lui Filip: "Du-te și ajunge carul acesta!"

30. Filip a alergat și a auzit pe etiopian citind pe prorocul Isaia. El i-a zis: "Înțelegi tu ce citești?"

31. Famenul a răspuns: "Cum aș putea să înțeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva?" Și a rugat pe Filip să se suie în car și să șadă

împreună cu el.

32. Locul din Scriptură pe care-l citea era acesta: "El a fost dus ca o oaie la tăiere; și, ca un miel fără glas înaintea celui ce-l tunde, așa nu Și-a deschis gura;

33. în smerenia Lui, judecata l-a fost luată. Și cine va zugrăvi pe cei din timpul Lui? Căci viața l-a fost luată de pe pământ."

34. Famenul a zis lui Filip: "Rogu-te, despre cine vorbește prorocul astfel? Despre sine sau despre vreun altul?"

35. Atunci Filip a luat cuvântul, a început de la Scriptura aceasta și i-a propovăduit pe Iisus.

36. Pe când își urmau ei drumul, au dat peste o apă. Și famenul a zis: "Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat?"

37. Filip a zis: "Dacă crezi din toată inima, se poate." Famenul a răspuns: "Cred că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu."

38. A poruncit să stea carul, s-au coborât amândoi în apă, și Filip a botezat pe famen.

39. Când au ieșit afară din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip, și famenul nu l-a mai văzut. În timp ce famenul își vedea de drum, plin de bucurie,

40. Filip se afla la Azot, de unde s-a dus până la Cezareea. Și propovăduia Evanghelia în toate cetățile prin care trecea.

1. Dar Saul sufla încă amenințarea și uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preot
2. și i-a cerut scrisori către sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii umblând pe Calea credinței, atât bărbați, cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim.
3. Pe drum, când s-a apropiat de Damasc, deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui.
4. El a căzut la pământ și a auzit un glas care-i zicea: "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?"
5. "Cine ești Tu, Doamne?", a răspuns el. Și Domnul a zis: "Eu sunt Iisus pe care-L prigonești. Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș."
6. Tremurând și plin de frică, el a zis: "Doamne, ce vrei să fac?" "Scoală-te", i-a zis Domnul, "intră în cetate, și ți se va spune ce trebuie să faci."
7. Oamenii care-l însoțeau au rămas încremeniți; auzeau în adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni.
8. Saul s-a sculat de la pământ; și, măcar că ochii îi erau deschiși, nu vedea nimic. L-au luat de mâini și l-au dus în Damasc.
9. Trei zile n-a văzut și n-a mâncat, nici n-a băut nimic.
10. În Damasc era un ucenic, numit Anania. Domnul i-a zis într-o vedenie: "Anania!" "Iată-mă Doamne", a răspuns el.
11. Și Domnul i-a zis: "Scoală-te, du-te pe

ulița care se cheamă "Dreaptă" și caută în casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din Tars. Căci iată, el se roagă;

12. și a văzut în vedenie pe un om, numit Anania, intrând la el și punându-și mâinile peste el, ca să-și capete iarăși vederea."

13. "Doamne", a răspuns Anania, "am auzit de la mulți despre toate relele pe care le-a făcut omul acesta sfinților Tăi în Ierusalim;

14. ba și aici are puteri din partea preoților celor mai de seamă, ca să lege pe toți care cheamă Numele Tău."

15. Dar Domnul i-a zis: "Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu înaintea Neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel;

16. și îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu."

17. Anania a plecat; și, după ce a intrat în casă, a pus mâinile peste Saul și a zis: "Frate Saule, Domnul Iisus, care ți S-a arătat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să capeți vederea și să te umpli de Duhul Sfânt."

18. Chiar în clipa aceea, au căzut de pe ochii lui un fel de solzi; și el și-a căpătat iarăși vederea. Apoi s-a sculat și a fost botezat.

19. După ce a mâncat, a prins iarăși putere. Saul a rămas câteva zile cu ucenicii care erau în Damasc.

20. Și îndată a început să propovăduiască

în sinagogi că Iisus este Fiul lui Dumnezeu.
21. Toți cei ce-l ascultau rămâneau uimiți și ziceau: "Nu este el acela care făcea prăpăd în Ierusalim printre cei ce chemau Numele acesta? Și n-a venit el aici ca să-i ducă legați înaintea preoților celor mai de seamă?"

22. Totuși Saul se întărea din ce în ce mai mult și făcea de rușine pe iudeii care locuiau în Damasc, dovedind că Iisus este Hristosul.

23. După câțva timp, iudeii s-au sfătuit să-l omoare;

24. și uneltirea lor a ajuns la cunoștința lui Saul. Porțile erau păzite zi și noapte, ca să-l omoare.

25. Dar, într-o noapte, ucenicii l-au luat și l-au coborât prin zid, dându-l jos într-o coșniță.

26. Când a ajuns în Ierusalim, Saul a căutat să se lipească de ucenici; dar toți se temeau de el, căci nu puteau să creadă că este ucenic.

27. Atunci Barnaba l-a luat cu el, l-a dus la apostoli și le-a istorisit cum, pe drum, Saul văzuse pe Domnul, care i-a vorbit, și cum în Damasc propovăduise cu îndrăzneală în Numele lui Iisus.

28. De atunci se ducea și venea împreună cu ei în Ierusalim

29. și propovăduia cu îndrăzneală în Numele Domnului. Vorbea și se întreba și cu evreii care vorbeau grecește, dar ei căutau să-l omoare.

30. Când au aflat frații de lucrul acesta, l-au dus la Cezareea și l-au pornit la Tars.
31. Biserica se bucura de pace în toată Iudeea, Galileea și Samaria, se întărea sufletește și umbla în frica Domnului; și, cu ajutorul Duhului Sfânt, se înmulțea.
32. Pe când cerceta Petru pe toți sfinții, s-a coborât și la cei ce locuiau în Lida.
33. Acolo a găsit un om, anume Enea, care zăcea de opt ani olog în pat.
34. "Enea", i-a zis Petru, "Iisus Hristos te vindecă; scoală-te și fă-ți patul." Și Enea s-a sculat îndată.
35. Toți locuitorii din Lida și din Sarona l-au văzut și s-au întors la Domnul.
36. În lope, era o ucenică numită Tabita, nume care în tălmăcire se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii.
37. În vremea aceea, s-a îmbolnăvit și a murit. După ce au scăldat-o, au pus-o într-o odaie de sus.
38. Fiindcă Lida este aproape de lope, ucenicii, când au auzit că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el să-l roage: "Nu pregeta să vii până la noi."
39. Petru s-a sculat și a plecat împreună cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia de sus. Toate vădulele l-au înconjurat plângând și i-au arătat hainele și cămășile pe care le făcea Dorca, pe când era cu ele.
40. Petru a scos pe toată lumea afară, a îngenunchat și s-a rugat; apoi, s-a întors spre trup și a zis: "Tabita, scoală-te!" Ea a

deschis ochii și, când a văzut pe Petru, a stat în capul oaselor.

41. El i-a dat mâna și a ridicat-o în sus. A chemat îndată pe sfinți și pe văduve și le-a pus-o înaintea vie.

42. Minunea aceasta a fost cunoscută în toată cetatea lope, și mulți au crezut în Domnul.

43. Petru a rămas multe zile în lope la un tăbăcar, numit Simon.

CAPITOLUL 10

1. În Cezareea era un om cu numele Corneliu, sutaș din ceata de ostași numită "Italiana".
2. Omul acesta era cucernic și temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui. El făcea multe milostenii norodului și se ruga totdeauna lui Dumnezeu.
3. Pe la ceasul al nouălea din zi, a văzut lămurit într-o vedenie pe un înger al lui Dumnezeu că a intrat la el și i-a zis: "Cornelie!"
4. Corneliu s-a uitat țintă la el, s-a înfricoșat și a răspuns: "Ce este, Doamne?" Și îngerul i-a zis: "Rugăciunile și milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu, și El Și-a adus aminte de ele.
5. Trimite acum niște oameni la lope și cheamă pe Simon, zis și Petru.
6. El găzduiește la un om numit Simon tăbăcarul, a cărui casă este lângă mare: acela îți va spune ce trebuie să faci."
7. Cum a plecat îngerul care vorbise cu el, Corneliu a chemat două din slugile sale și un ostaș cucernic din aceia care-i slujeau în tot timpul;
8. și, după ce le-a istorisit totul, i-a trimis la lope.
9. A doua zi, când erau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s-a suit să se roage pe acoperișul casei, pe la ceasul al șaselea.
10. L-a ajuns foamea și a vrut să mănânce. Pe când îi pregăteau mâncarea, a căzut într-o răpire sufletească.

11. A văzut cerul deschis și un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, coborându-se și slobozindu-se în jos pe pământ.

12. În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare și târătoare de pe pământ și păsările cerului.

13. Și un glas i-a zis: "Petre, scoală-te, taie și mănâncă."

14. "Nicidecum, Doamne", a răspuns Petru. "Căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat."

15. Și glasul i-a zis iarăși a doua oară: "Ce a curățat Dumnezeu, să nu numești spurcat."

16. Lucrul acesta s-a făcut de trei ori, și îndată după aceea vasul a fost ridicat iarăși la cer.

17. Pe când Petru nu știa ce să creadă despre înțelesul vedeniei pe care o avusese, iată că, oamenii trimiși de Corneliu, întrebând de casa lui Simon, au stat la poartă

18. și au întrebat cu glas tare dacă Simon, zis și Petru, găzduiește acolo.

19. Și, pe când se gândea Petru la vedenia aceea, Duhul i-a zis: "Iată că te caută trei oameni;

20. scoală-te, coboară-te și du-te cu ei fără șovăire, căci Eu i-am trimis."

21. Petru deci s-a coborât și a zis oamenilor acelora: "Eu sunt acela pe care-l căutați; ce pricină vă aduce?"

22. Ei au răspuns: "Sutașul Corneliu, om

drept și temător de Dumnezeu și vorbit de bine de tot neamul iudeilor, a fost înștiințat de Dumnezeu, printr-un înger sfânt, să te cheme în casa lui și să audă cuvintele pe care i le vei spune."

23. Petru deci i-a chemat înăuntru și i-a găzduit.

24. A doua zi, s-a sculat și a plecat cu ei. L-au însoțit și câțiva frați din lope. În cealaltă zi au ajuns la Cezareea. Corneliu îi aștepta cu rudele și prietenii de aproape, pe care-i chemase.

25. Când era să intre Petru, Corneliu, care-i ieșise înainte, s-a aruncat la picioarele lui și i s-a închinat.

26. Dar Petru l-a ridicat și a zis: "Scoală-te, și eu sunt om!"

27. Și, vorbind cu el, a intrat în casă și a găsit adunați pe mulți.

28. "Știți", le-a zis el, "că nu este îngăduit de Lege unui iudeu să se însoțească împreună cu unul de alt neam sau să vină la el; dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe niciun om spurcat sau necurat.

29. De aceea am venit fără cârtire când m-ați chemat; vă întreb, dar, cu ce gând ați trimis după mine?"

30. Corneliu a răspuns: "Acum patru zile, chiar în clipa aceasta, mă rugam în casa mea la ceasul al nouălea; și iată că a stat înaintea mea un om cu o haină strălucitoare

31. și a zis: "Cornelie, rugăciunea ta a fost

ascultată, și Dumnezeu Și-a adus aminte de milosteniile tale.

32. Trimite, dar, la lope și cheamă pe Simon, zis și Petru; el găzduiește în casa lui Simon tăbăcarul, lângă mare; când va veni el, îți va vorbi."

33. Am trimis îndată la tine, și bine ai făcut că ai venit. Acum, dar, toți suntem aici înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm tot ce ți-a poruncit Domnul să ne spui."

34. Atunci Petru a început să vorbească și a zis: "În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor,

35. ci că, în orice neam, cine se teme de El și lucrează neprihănire este primit de El.

36. El a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel și le-a vestit Evanghelia păcii, prin Iisus Hristos, care este Domnul tuturor.

37. Știți vorba făcută prin toată Iudeea, începând din Galileea, în urma botezului propovăduit de Ioan;

38. cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Iisus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de diavolul; căci Dumnezeu era cu El.

39. Noi suntem martori a tot ce a făcut El în țara iudeilor și în Ierusalim. Ei L-au omorât, atârându-L pe lemn.

40. Dar Dumnezeu L-a înviat a treia zi și a îngăduit să Se arate,

41. nu la tot norodul, ci nouă, martorilor aleși mai dinainte de Dumnezeu, nouă,

care am mâncat și am băut împreună cu El după ce a înviat din morți.

42. Iisus ne-a poruncit să propovăduim norodului și să mărturisim că El a fost rânduit de Dumnezeu Judecătorul celor vii și al celor morți.

43. Toți prorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor."

44. Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a coborât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul.

45. Toți credincioșii tăiați împrejur care veniseră cu Petru au rămas uimiți când au văzut că darul Duhului Sfânt s-a vărsat și peste Neamuri.

46. Căci îi auzeau vorbind în limbi și mărind pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis:

47. "Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia care au primit Duhul Sfânt ca și noi?"

48. Și a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Iisus Hristos. Atunci l-au rugat să mai rămână câteva zile la ei.

1. Apostolii și frații care erau în Iudeea, au auzit că și Neamurile au primit Cuvântul lui Dumnezeu.
2. Și, când s-a suit Petru la Ierusalim, îl muștrău cei tăiați împrejur
3. și ziceau: "Ai intrat în casă la niște oameni netăiați împrejur și ai mâncat cu ei."
4. Petru a început să le spună pe rând cele întâmplate. El a zis:
5. "Eram în cetatea Iope; și, pe când mă rugam, am căzut într-o răpire sufletească și am avut o vedenie: un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, se cobora din cer și a venit până la mine.
6. Când m-am uitat în ea, am văzut dobitoacele cu patru picioare de pe pământ, fiarele, târâtoarele și păsările cerului.
7. Și am auzit un glas care mi-a zis: "Petre, scoală-te, taie și mănâncă."
8. Dar eu am răspuns: "Nicidecum, Doamne, căci nimic spurcat sau necurat n-a intrat vreodată în gura mea."
9. Și glasul mi-a zis a doua oară din cer: "Ce a curățat Dumnezeu, să nu numești spurcat."
10. Lucrul acesta s-a făcut de trei ori; apoi toate au fost ridicate iarăși în cer.
11. Și iată că îndată, trei oameni trimiși din Cezareea la mine, au stat la poarta casei în care eram.
12. Duhul mi-a spus să plec cu ei, fără să fac vreo deosebire. Acești șase frați m-au

însoțit și ei și am intrat în casa omului.

13. El ne-a istorisit cum a văzut în casa lui pe înger stând înaintea lui și zicându-i: "Trimite la lope și cheamă pe Simon, zis și Petru,

14. care-ți va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu și toată casa ta."

15. Și, cum am început să vorbesc, Duhul Sfânt S-a coborât peste ei ca și peste noi la început.

16. Și mi-am adus aminte de vorba Domnului, cum a zis: "Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt."

17. Deci dacă Dumnezeu le-a dat același dar ca și nouă, care am crezut în Domnul Iisus Hristos, cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?"

18. După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu și au zis: "Dumnezeu a dat deci și Neamurilor pocăință, ca să aibă viața."

19. Cei ce se împrăștiaseră, din pricina prigonirii întâmplătoare cu prilejul lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia și propovăduiau Cuvântul numai iudeilor.

20. Totuși printre ei au fost câțiva oameni din Cipru și din Cirena care au venit în Antiohia, au vorbit și grecilor și le-au propovăduit Evanghelia Domnului Iisus.

21. Mâna Domnului era cu ei, și un mare număr de oameni au crezut și s-au întors la Domnul.

22. Vestea despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim și au trimis pe Barnaba până la Antiohia.

23. Când a ajuns el și a văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să rămână cu inimă hotărâtă alipiți de Domnul.

24. Căci Barnaba era un om de bine, plin de Duhul Sfânt și de credință. Și destul de mult norod s-a adăugat la Domnul.

25. Barnaba s-a dus apoi la Tars, ca să caute pe Saul;

26. și, când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg au luat parte la adunările bisericii și au învățat pe mulți oameni. Pentru întâia dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia.

27. În vremea aceea, s-au coborât niște proroci din Ierusalim la Antiohia.

28. Unul din ei, numit Agab, s-a sculat și a vestit, prin Duhul, că va fi o foamete mare în toată lumea. Și a și fost, în adevăr, în zilele împăratului Claudiu.

29. Ucenicii au hotărât să trimită, fiecare după puterea lui, un ajutor fraților care locuiau în Iudeea,

30. ceea ce au și făcut; și au trimis acest ajutor la prezbiteri, prin mâna lui Barnaba și a lui Saul.

CAPITOLUL 12

1. Cam în aceeași vreme, împăratul Irod a pus mâinile pe unii din biserică, pentru ca să-i chinuiască;
2. și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.
3. Când a văzut că lucrul acesta place iudeilor, a mai pus mâna și pe Petru. - Erau zilele praznicului Azimelor. -
4. După ce l-a prins și l-a băgat în temniță, l-a pus sub paza a patru cete de câte patru ostași, cu gând ca după Paști să-l scoată înaintea norodului.
5. Deci Petru era păzit în temniță, și biserica nu înceta să înalțe rugăciuni către Dumnezeu pentru el.
6. În noaptea zilei când avea de gând Irod să-l înfățișeze la judecată, Petru dormea între doi ostași, legat de mâini cu două lanțuri; și niște păzitori păzeau temnița la ușă.
7. Și iată, un înger al Domnului a stat lângă el pe neașteptate, și o lumină a strălucit în temniță. Îngerul a deșteptat pe Petru, lovindu-l în coastă, și i-a zis: "Scoală-te iute!" Lanțurile i-au căzut jos de pe mâini.
8. Apoi îngerul i-a zis: "Încinge-te și leagă-ți încălțăminte." Și el a făcut așa. Îngerul i-a mai zis: "Îmbracă-te în haină și vino după mine."
9. Petru a ieșit afară și a mers după el, fără să știe dacă ce făcea îngerul este adevărat. I se părea că are o vedenie.
10. După ce au trecut de straja întâi și a

doua, au ajuns la poarta de fier care dă în cetate, și ea li s-a deschis singură; au ieșit și au trecut într-o uliță. Îndată, îngerul a plecat de lângă el.

11. Când și-a venit Petru în fire, a zis: "Acum văd cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său și m-a scăpat din mâna lui Irod și de la tot ce aștepta poporul iudeu."

12. După ce și-a dat bine seama de cele întâmplate, s-a îndreptat spre casa Mariei, mama lui Ioan, zis și Marcu, unde erau adunați mulți laolaltă și se rugau.

13. A bătut la ușa care dădea în pridvor; și o slujnică, numită Roda, a venit să vadă cine e.

14. A cunoscut glasul lui Petru; și, de bucurie, în loc să deschidă, a alergat înăuntru să dea de veste că Petru stă înaintea porții.

15. "Ești nebună!", i-au zis ei. Dar ea stăruia și spunea că el este. Ei, dimpotrivă, ziceau: "Este îngerul lui."

16. Petru însă bătea mereu. Au deschis și au rămas încremeniți când l-au văzut.

17. Petru le-a făcut semn cu mâna să tacă, le-a istorisit cum îl scosese Domnul din temniță și a zis: "Spuneți lucrul acesta lui Iacov și fraților." Apoi a ieșit și s-a dus în alt loc.

18. Când s-a făcut ziuă, ostașii au fost într-o mare fierbere, ca să știe ce s-a făcut Petru.

19. Irod, după ce l-a căutat în toate

părțile, și nu l-a aflat, a luat la cercetare pe păzitori și a poruncit să-i omoare. În urmă s-a coborât din Iudeea la Cezareea, ca să rămână acolo.

20. Irod era foarte mâniat pe cei din Tîr și din Sidon. Dar aceștia au venit toți într-un gând la el; și, după ce au câștigat de partea lor pe Blast, care era mai mare peste odaia de dormit a împăratului, au cerut pace, pentru că țara lor se hrănea din țara împăratului.

21. Într-o zi anumită, Irod s-a îmbrăcat cu hainele lui împărătești, a șezut pe scaunul lui împărătesc și le vorbea.

22. Norodul a strigat: "Glas de Dumnezeu, nu de om!"

23. Îndată l-a lovit un înger al Domnului, pentru că nu dăduse slavă lui Dumnezeu. Și a murit mâncat de viermi.

24. Însă Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, și numărul ucenicilor se mărea.

25. Barnaba și Saul, după ce și-au împlinit însărcinarea, s-au întors din Ierusalim, luând cu ei pe Ioan, zis și Marcu.

1. În Biserica din Antiohia erau niște proroci și învățători: Barnaba, Simon, numit Niger, Luciu din Cirena, Manaen, care fusese crescut împreună cu cârmuitorul Irod, și Saul.
2. Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: "Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul, pentru lucrarea la care i-am chemat."
3. Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei și i-au lăsat să plece.
4. Barnaba și Saul, trimiși de Duhul Sfânt, s-au coborât la Seleucia, și de acolo au plecat cu corabia la Cipru.
5. Ajunși la Salamina, au vestit Cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor. Aveau de slujitor pe Ioan.
6. După ce au străbătut toată insula până la Pafos, au întâlnit pe un vrăjitor, proroc mincinos, un iudeu cu numele Bar-Isus,
7. care era cu dregătorul Sergius Paulus, un om înțelept. Acesta din urmă a chemat pe Barnaba și pe Saul și și-a arătat dorința să audă Cuvântul lui Dumnezeu.
8. Dar Elima, vrăjitorul - căci așa se tâlcuiește numele lui - le stătea împotrivă și căuta să abată pe dregător de la credință.
9. Atunci Saul, care se mai numește și Pavel, fiind plin de Duhul Sfânt, s-a uitat țintă la el
10. și a zis: "Om plin de toată viclenia și de toată răutatea, fiul dracului, vrăjmaș al

oricărei neprihăniri, nu mai încetezi tu să strâmbi căile drepte ale Domnului?

11. Acum, iată că mâna Domnului este împotriva ta: vei fi orb și nu vei vedea soarele până la o vreme." Îndată a căzut peste el ceață și întuneric și căuta bătând niște oameni care să-l ducă de mână.

12. Atunci dregătorul, când a văzut ce se întâmplase, a crezut și a rămas uimit de învățătura Domnului.

13. Pavel și tovarășii lui au pornit cu corabia din Pafos și s-au dus la Perga în Pamflia. Ioan s-a despărțit de ei și s-a întors la Ierusalim.

14. Din Perga și-au urmat drumul înainte și au ajuns la Antiohia din Pisidia. În ziua Sabatului, au intrat în sinagogă și au șezut jos.

15. După citirea Legii și a Prorocilor, frunzașii sinagogii au trimis să le zică: "Fraților, dacă aveți un cuvânt de îndemn pentru norod, vorbiți."

16. Pavel s-a sculat, a făcut semn cu mâna și a zis: "Bărbați israeliți și voi care vă temeți de Dumnezeu, ascultați!"

17. Dumnezeuul acestui popor, Israel, a ales pe părinții noștri. A ridicat la cinste pe norodul acesta, în timpul șederii lui în țara Egiptului, și l-a scos din Egipt cu brațul Său cel puternic.

18. Timp de aproape patruzeci de ani, le-a suferit purtarea în pustiu.

19. Și, după ce a nimicit șapte popoare în

țara Canaanului, le-a dat de moștenire pământul lor, pentru aproape patru sute cincizeci de ani.

20. După aceste lucruri, le-a dat judecători, până la prorocul Samuel.

21. Ei au cerut atunci un împărat. Și, timp de aproape patruzeci de ani, Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chis, din seminția lui Beniamin;

22. apoi l-a înlăturat și le-a ridicat împărat pe David, despre care a mărturisit astfel: "Am găsit pe David, fiul lui Iese, om după inima Mea, care va împlini toate voile Mele."

23. Din sămânța lui David, Dumnezeu, după făgăduința Sa, a ridicat lui Israel un Mântuitor, care este Iisus.

24. Înainte de venirea Lui, Ioan propovăduise botezul pocăinței la tot norodul lui Israel.

25. Și Ioan, când era la sfârșitul însărcinării lui, zicea: "Cine credeți că sunt eu? Nu sunt Acela; ci iată că după mine vine Unul, căruia eu nu sunt vrednic să-l dezleg încălțămintea picioarelor."

26. Fraților, fii ai neamului lui Avraam, și cei ce vă temeți de Dumnezeu, vouă v-a fost trimis Cuvântul acestei mântuiri.

27. Căci locuitorii din Ierusalim și mai marii lor n-au cunoscut pe Iisus; și, prin faptul că L-au osândit, au împlinit cuvintele Prorocilor, care se citesc în fiecare Sabat.

28. Măcar că n-au găsit în El nicio vină

de moarte, totuși ei au cerut lui Pilat să-L omoare.

29. Și, după ce au împlinit tot ce este scris despre El, L-au dat jos de pe lemn și L-au pus într-un mormânt.

30. Dar Dumnezeu L-a înviat din morți.

31. El S-a arătat, timp de mai multe zile, celor ce se suiseră cu El din Galileea la Ierusalim și care acum sunt martorii Lui înaintea norodului.

32. Și noi vă aducem vestea aceasta bună că făgăduința făcută părinților noștri,

33. Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, înviind pe Iisus; după cum este scris în psalmul al doilea: "Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut."

34. Că L-a înviat din morți, așa că nu Se va mai întoarce în putrezire, a spus-o când a zis: "Vă voi împlini, cu toată credințioșia, făgăduințele sfinte pe care le-am făcut lui David."

35. De aceea mai zice și în alt Psalm: "Nu vei îngădui ca sfântul Tău să vadă putrezirea."

36. Și David, după ce a slujit celor din vremea lui, după planul lui Dumnezeu, a murit, a fost îngropat lângă părinții săi și a văzut putrezirea.

37. Dar Acela, pe care L-a înviat Dumnezeu, n-a văzut putrezirea.

38. Să știți, dar, fraților, că în El vi se vestește iertarea păcatelor;

39. și oricine crede este iertat prin El de toate lucrurile de care n-ați putut fi

iertați prin Legea lui Moise.

40. Astfel, luați seama să nu vi se întâmple ce se spune în Proroci:

41. "Uitați-vă, disprețuitorilor, mirați-vă și pieriți; căci în zilele voastre, am să fac o lucrare pe care n-o veți crede nicidecum dacă v-ar istorisi-o cineva."

42. Când au ieșit afară, Neamurile i-au rugat să le vorbească și în Sabatul viitor despre aceleași lucruri.

43. Și, după ce s-a împrăștiat adunarea, mulți din iudei și din prozeliții evlavioși au mers după Pavel și Barnaba, care stăteau de vorbă cu ei și-i îndemneau să stăruie în harul lui Dumnezeu.

44. În Sabatul viitor, aproape toată cetatea s-a adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu.

45. Iudeii, când au văzut noroadele, s-au umplut de pizmă, vorbeau împotriva celor spuse de Pavel și-l batjocureau.

46. Dar Pavel și Barnaba le-au zis cu îndrăzneală: "Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vouă; dar fiindcă voi nu-l primiți și singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre Neamuri.

47. Căci așa ne-a poruncit Domnul: "Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului."

48. Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduiți să

capete viața veșnică au crezut.

49. Cuvântul Domnului se răspândea în toată țara.

50. Dar iudeii au întăritat pe femeile cucernice cu vază și pe fruntașii cetății, au stârnit o prigonire împotriva lui Pavel și Barnaba și i-au izgonit din hotarele lor.

51. Pavel și Barnaba au scuturat praful de pe picioare împotriva lor și s-au dus în Iconia,

52. în timp ce ucenicii erau plini de bucurie și de Duhul Sfânt.

1. În Iconia, Pavel și Barnaba au intrat în sinagoga iudeilor și au vorbit în așa fel, că o mare mulțime de iudei și de greci au crezut.
2. Dar iudeii care n-au crezut au întărit și au răzvrătit sufletele Neamurilor împotriva fraților.
3. Totuși au rămas destul de multă vreme în Iconia și vorbeau cu îndrăzneală în Domnul, care adeverea Cuvântul privitor la harul Său și îngăduia să se facă semne și minuni prin mâinile lor.
4. Mulțimea din cetate s-a dezbinat: unii erau cu iudeii, alții cu apostolii.
5. Neamurile și iudeii, în învoire cu marii lor, s-au pus în mișcare, ca să-i batjocorească și să-i ucidă cu pietre.
6. Pavel și Barnaba au înțeles lucrul acesta și au fugit în cetățile Licaoniei: Listra și Derbe și în ținutul dimprejur.
7. Și au propovăduit Evanghelia acolo.
8. În Listra era un om neputincios de picioare, olog din naștere, care nu umblase niciodată.
9. El ședea jos și asculta pe Pavel când vorbea. Pavel s-a uitat țintă la el și, fiindcă a văzut că are credință ca să fie tămăduit,
10. a zis cu glas tare: "Scoală-te drept în picioare." Și el s-a sculat dintr-o săritură și a început să umble.
11. La vederea celor făcute de Pavel, noroadale și-au ridicat glasul și au zis în limba licaoneană: "Zeii s-au coborât la noi în chip omenesc."

12. Pe Barnaba îl numeau Jupiter, iar pe Pavel, Mercur, pentru că mânuia Cuvântul.

13. Preotul lui Jupiter, al cărui templu era la intrarea cetății, a adus tauri și cununi înaintea porților și voia să le aducă jertfă, împreună cu noroadele.

14. Apostolii Barnaba și Pavel, când au auzit lucrul acesta, și-au rupt hainele, au sărit în mijlocul norodului și au strigat:

15. "Oamenilor, de ce faceți lucrul acesta? Și noi suntem oameni de aceeași fire cu voi; noi vă aducem o veste bună, ca să vă întoarceți de la aceste lucruri deșarte la Dumnezeu cel Viu, care a făcut cerul, pământul și marea și tot ce este în ele.

16. El, în veacurile trecute, a lăsat pe toate neamurile să umble pe căile lor,

17. măcar că, drept vorbind, nu S-a lăsat fără mărturie, întrucât v-a făcut bine, v-a trimis ploi din cer și timpuri roditoare, v-a dat hrană din belșug și v-a umplut inimile de bucurie."

18. Abia au putut să împiedice, cu vorbele acestea, pe noroade, să le aducă jertfă.

19. Atunci au venit pe neașteptate din Antiohia și Iconia niște iudei care au ațâțat pe noroade. Aceștia, după ce au împrôșcat pe Pavel cu pietre, l-au târât afară din cetate, crezând că a murit.

20. Când l-au înconjurat însă ucenicii, Pavel s-a sculat și a intrat în cetate. A doua zi, a plecat cu Barnaba la Derbe.

21. După ce au propovăduit Evanghelia

în cetatea aceasta și au făcut mulți ucenici, s-au întors la Listra, la Iconia și la Antiohia,

22. întărind sufletele ucenicilor. El îi îndemna să stăruie în credință și spunea că în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe neazuri.

23. Au rânduit prezbiteri în fiecare biserică și, după ce s-au rugat și au postit, i-au încredințat în mâna Domnului, în care crezuseră.

24. Au trecut apoi prin Pisidia, au venit în Pamfilia,

25. au vestit Cuvântul în Perga și s-au coborât la Atalia.

26. De acolo au mers cu corabia la Antiohia, de unde fuseseră încredințați în grija harului lui Dumnezeu, pentru lucrarea pe care o săvârșiseră.

27. După venirea lor, au adunat biserica și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei și cum deschisese Neamurilor ușa credinței.

28. Și au rămas destul de multă vreme acolo cu ucenicii.

1. Câțiva oameni, veniți din Iudeea, învățau pe frați și ziceau: "Dacă nu sunteți tăiați împrejur după obiceiul lui Moise, nu puteți fi mântuiți."
2. Pavel și Barnaba au avut cu ei un viu schimb de vorbe și păreri deosebite; și frații au hotărât ca Pavel și Barnaba și câțiva dintre ei, să se suie la Ierusalim la apostoli și prezbiteri, ca să-i întrebe asupra acestei neînțelegeri.
3. După ce au fost petrecuți de biserică până afară din cetate, și-au urmat drumul prin Fenicia și Samaria, istorisind întoarcerea Neamurilor la Dumnezeu; și au făcut o mare bucurie tuturor fraților.
4. Când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de biserică, de apostoli și de prezbiteri, și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei.
5. Atunci unii din partida fariseilor, care crezuseră, s-au ridicat și au zis că Neamurile trebuie să fie tăiate împrejur și să li se ceară să păzească Legea lui Moise.
6. Apostolii și prezbiterii s-au adunat laolaltă, ca să vadă ce este de făcut.
7. După ce s-a făcut multă vorbă, s-a sculat Petru și le-a zis: "Fraților, știți că Dumnezeu, de o bună bucată de vreme, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, Neamurile să audă cuvântul Evangheliei și să creadă.
8. Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă.

9. N-a făcut nicio deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățat inimile prin credință.

10. Acum, dar, de ce ispitiți pe Dumnezeu și puneți pe grumazul ucenicilor un jug pe care nici părinții noștri, nici noi nu l-am putut purta?

11. Ci credem că noi, ca și ei, suntem mântuiți prin harul Domnului Iisus."

12. Toată adunarea a tăcut și a ascultat pe Barnaba și pe Pavel, care au istorisit toate semnele și minunile pe care le făcuse Dumnezeu prin ei în mijlocul Neamurilor.

13. Când au încetat ei de vorbit, Iacov a luat cuvântul și a zis: "Fraților, ascultați-mă!

14. Simon a spus cum mai întâi Dumnezeu Și-a aruncat privirile peste Neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor care să-l poarte Numele.

15. Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele prorocilor, după cum este scris:

16. "După aceea Mă voi întoarce și voi ridica din nou cortul lui David din prăbușirea lui, îi voi zidi dărmăturile și-l voi înălța din nou:

17. pentru ca rămășița de oameni să caute pe Domnul, ca și toate Neamurile peste care este chemat Numele Meu,

18. zice Domnul, care face aceste lucruri și căruia Îi sunt cunoscute din veșnicie."

19. De aceea, eu sunt de părere să nu se pună greutatea acelora dintre Neamuri care se întorc la Dumnezeu;

20. ci să li se scrie doar să se ferească de pângăririle idolilor, de curvie, de dobitoace sugrumate și de sânge.

21. Căci încă din vechime, Moise are în fiecare cetate oameni care-l propovăduiesc, fiindcă este citit în sinagogi în toate zilele de Sabat."

22. Atunci apostolii și prezbiterii și întreaga biserică au găsit cu cale să aleagă vreo câțiva dintre ei și să-i trimită la Antiohia, împreună cu Pavel și Barnaba. Și au ales pe Iuda, zis și Barsaba, și pe Sila, oameni cu vază între frați.

23. Și au scris astfel prin ei: "Apostolii, prezbiterii și frații: către frații dintre Neamuri care sunt în Antiohia, în Siria și în Cilicia, plecăciune!

24. Fiindcă am auzit că unii, plecați dintre noi fără vreo însărcinare din partea noastră, v-au tulburat prin vorbirile lor și v-au zdruncinat sufletele, zicând să vă tăiați împrejur și să păziți Legea;

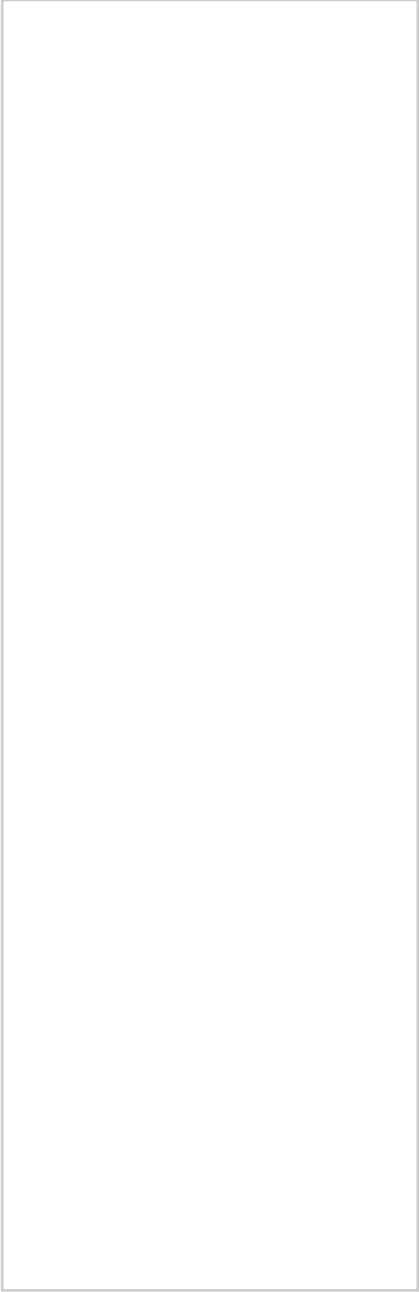
25. noi, după ce ne-am adunat cu toții laolaltă, cu un gând, am găsit cu cale să alegem niște oameni și să-i trimitem la voi împreună cu preaiubiții noștri Barnaba și Pavel,

26. oamenii aceștia care și-au pus în joc viața pentru Numele Domnului nostru Iisus Hristos.

27. Am trimis, dar, pe Iuda și pe Sila, care vă vor spune prin viu grai aceleași lucruri.

28. Căci s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă să nu mai punem peste voi nicio

altă greutate decât ceea ce trebuie,
29. adică: să vă feriți de lucrurile jertfite
idolilor, de sânge, de dobitoace sugrumate
și de curvie, lucruri de care, dacă vă veți
păzi, va fi bine de voi. Fiți sănătoși!"
30. Ei deci și-au luat rămas bun de la
biserica și s-au dus la Antiohia, unde au
dat epistola mulțimii adunate.
31. După ce au citit-o, frații s-au bucurat
de îmbărbătarea pe care le-o aducea.
32. Iuda și Sila, care și ei erau proroci, au
îndemnat pe frați și i-au întărit cu multe
cuvinte.
33. După câțeva vreme, frații i-au lăsat
să se întoarcă în pace la aceia de care
fuseseră trimiși.
34. Totuși Sila a găsit cu cale să rămână
acolo.
35. Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia
și învățau pe norod și propovăduiau, cu
mulți alții, Cuvântul Domnului.
36. După câteva zile, Pavel a zis lui
Barnaba: "Să ne întoarcem și să mergem
pe la frații din toate cetățile în care am
vestit Cuvântul Domnului, ca să vedem
ce mai fac."
37. Barnaba voia să ia cu el și pe Ioan,
numit Marcu;
38. dar Pavel socotea că nu este bine să ia
cu ei pe acela care îi părăsise din Pamfilia
și nu-i însoțise în lucrarea lor.
39. Neînțelegerea aceasta a fost destul
de mare, ca să-i facă să se despartă unul
de altul. Barnaba a luat cu el pe Marcu și

a plecat cu corabia la Cipru.

40. Pavel și-a ales pe Sila și a plecat, după ce a fost încredințat de frați în grija harului Domnului.

41. El a străbătut Siria și Cilicia, întărind bisericile.

1. În urmă, Pavel s-a dus la Derbe și la Listra. Și iată că acolo era un ucenic, numit Timotei, fiul unei iudeice credincioase și al unui tată grec.
2. Frații din Listra și Iconia îl vorbeau de bine.
3. Pavel a vrut să-l ia cu el; și, după ce l-a luat, l-a tăiat împrejur, din pricina iudeilor care erau în acele locuri; căci toți știau că tatăl lui era grec.
4. Pe când trecea prin cetăți, învăța pe frați să păzească hotărârile apostolilor și prezbiterilor din Ierusalim.
5. Bisericile se întăreau în credință și sporeau la număr din zi în zi.
6. Fiindcă au fost opriți de Duhul Sfânt să vestească Cuvântul în Asia, au trecut prin ținutul Frigiei și Galatiei.
7. Ajunși lângă Misia, se pregăteau să intre în Bitinia; dar Duhul lui Iisus nu le-a dat voie.
8. Au trecut atunci prin Misia și s-au coborât la Troa.
9. Noaptea, Pavel a avut o vedenie: un om din Macedonia stătea în picioare și i-a făcut următoarea rugămințe: "Treci în Macedonia și ajută-ne!"
10. După vedenia aceasta a lui Pavel, am căutat îndată să ne ducem în Macedonia, căci înțelegem că Domnul ne cheamă să le vestim Evanghelia.
11. După ce am pornit din Troa, am mers cu corabia drept la Samotracia, și a doua zi ne-am oprit la Neapolis.

12. De acolo ne-am dus la Filipi, care este cea dintâi cetate dintr-un ținut al Macedoniei și o colonie romană. În cetatea aceasta am stat câteva zile.

13. În ziua Sabatului am ieșit afară pe poarta cetății, lângă un râu, unde credeam că se află un loc de rugăciune. Am șezut jos și am vorbit femeilor care erau adunate laolaltă.

14. Una din ele, numită Lidia, vânzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, era o femeie temătoare de Dumnezeu și asculta. Domnul i-a deschis inima, ca să ia aminte la cele ce spunea Pavel.

15. După ce a fost botezată, ea și casa ei, ne-a rugat și ne-a zis: "Dacă mă socotiți credincioasă Domnului, intrați și rămâneți în casa mea." Și ne-a silit să intrăm.

16. Pe când ne duceam la locul de rugăciune, ne-a ieșit înainte o roabă care avea un duh de ghicire. Prin ghicire, ea aducea mult câștig stăpânilor ei.

17. Roaba aceasta s-a luat după Pavel și după noi și striga: "Oamenii aceștia sunt robii Dumnezeului celui Preaînalt și ei vă vestesc calea mântuirii."

18. Așa a făcut ea timp de mai multe zile. Pavel, necăjit, s-a întors și a zis duhului: "În Numele lui Iisus Hristos îți poruncesc să ieși din ea." Și a ieșit chiar în ceasul acela.

19. Când au văzut stăpânii roabei că s-a dus nădejdea câștigului lor, au pus mâna

pe Pavel și pe Sila și i-au târât în piață înaintea fruntașilor.

20. I-au dat pe mâna dregătorilor și au zis: "Oamenii aceștia ne tulbură cetatea; sunt niște iudei,

21. care vestesc niște obiceiuri pe care noi, romanii, nu trebuie nici să le primim, nici să le urmăm."

22. Norodul s-a ridicat și el împotriva lor, și dregătorii au pus să le smulgă hainele de pe ei și au poruncit să-i bată cu nuiiele.

23. După ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în temniță și au dat în grijă temnicerului să-i păzească bine.

24. Temnicerul, ca unul care primise o astfel de poruncă, i-a aruncat în temnița dinăuntru și le-a băgat picioarele în butuci.

25. Pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau cântări de laudă lui Dumnezeu; iar cei închiși îi ascultau.

26. Deodată, s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa că s-au clătinat temeliile temniței. Îndată, s-au deschis toate ușile și s-au dezlegat legăturile fiecăruia.

27. Temnicerul s-a deșteptat; și, când a văzut ușile temniței deschise, a scos sabia și era să se omoare, căci credea că cei închiși au fugit.

28. Dar Pavel a strigat cu glas tare: "Să nu-ți faci niciun rău, căci toți suntem aici."

29. Atunci temnicerul a cerut o lumină,

a sărit înăuntru și, tremurând de frică, s-a aruncat la picioarele lui Pavel și ale lui Sila; 30. i-a scos afară și le-a zis: "Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?"

31. Pavel și Sila i-au răspuns: "Crede în Domnul Iisus, și vei fi mântuit tu și casa ta."

32. Și i-au vestit Cuvântul Domnului, atât lui cât și tuturor celor din casa lui.

33. Temnicherul i-a luat cu el, chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănila și a fost botezat îndată, el și toți ai lui.

34. După ce i-a dus în casă, le-a pus masa și s-a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Dumnezeu.

35. Când s-a făcut ziuă, dregătorii au trimis pe cei ce purtau nuiielele, să spună temnicherului: "Dă drumul oamenilor acelora."

36. Și temnicherul a spus lui Pavel aceste cuvinte: "Dregătorii au trimis să vi se dea drumul; acum, dar, ieșiți afară și duceți-vă în pace."

37. Dar Pavel le-a zis: "După ce ne-au bătut cu nuiiele în fața tuturor, fără să fim judecați, pe noi, care suntem romani, ne-au aruncat în temniță, și acum ne scot afară pe ascuns! Nu merge așa! Să vină ei singuri să ne scoată afară!"

38. Cei ce purtau nuiielele au spus aceste cuvinte dregătorilor. Aceștia s-au temut, când au auzit că sunt romani.

39. Dregătorii au venit să-i potolească, i-au scos afară din temniță și i-au rugat să

părăsească cetatea.

40. Ei au ieșit din temniță și au intrat în casa Lidiei; și, după ce au văzut și mângâiat pe frați, au plecat.

1. Pavel și Sila au trecut prin Amfipoli și Apolonia și au venit în Tesalonic, unde era o sinagogă a iudeilor.
2. Pavel, după obiceiul său, a intrat în sinagogă. Trei zile de Sabat a vorbit cu ei din Scripturi,
3. dovedind și lămurind că Hristosul trebuia să pătimească și să învie din morți. "Și acest Iisus pe care vi-l vestesc eu", zicea el, "este Hristosul."
4. Unii din ei și o mare mulțime de greci temători de Dumnezeu și multe femei de frunte au crezut și au trecut de partea lui Pavel și a lui Sila.
5. Dar iudeii care nu crezuseră, de pizmă, au luat cu ei niște oameni fără căpătâi din mulțime, au făcut gloată și au întărit cetatea. S-au năpustit asupra casei lui Iason și căutau pe Pavel și pe Sila, ca să-i aducă afară la norod.
6. Fiindcă nu i-au găsit, au târât pe Iason și pe vreo câțiva frați înaintea dregătorilor cetății și strigau: "Oamenii aceștia, care au răscolit lumea, au venit și aici,
7. și Iason i-a găzduit. Ei toți lucrează împotriva poruncilor cezarului și spun că este un alt Împărat: Iisus."
8. Prin aceste vorbe, iudeii au tulburat norodul și pe dregătorii cetății
9. care au dat drumul lui Iason și celorlalți, numai după ce au căpătat de la ei un zălog.
10. Frații au trimis îndată, noaptea, pe Pavel și pe Sila la Bereea. Când au sosit, au intrat în sinagoga iudeilor.

11. Iudeii aceștia aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată râvna și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa.

12. Mulți dintre ei și din femeile cu vază ale grecilor și mulți bărbați au crezut.

13. Dar iudeii din Tesalonic, când au aflat că Pavel vestea Cuvântul lui Dumnezeu și în Bereea, au venit acolo, ca să tulbure și să ațâțe noroadele.

14. Atunci frații au pornit îndată pe Pavel spre mare; Sila și Timotei au rămas în Bereea.

15. Cei ce însoțeau pe Pavel l-au dus până la Atena. Apoi s-au întors, cu însărcinarea să ducă lui Sila și lui Timotei porunca să vină cât mai curând la el.

16. Pe când îi aștepta Pavel în Atena, i se întârâta duhul la vederea acestei cetăți pline de idoli.

17. În sinagogă stătea deci de vorbă cu iudeii și cu oamenii temători de Dumnezeu, iar în piață stătea de vorbă în fiecare zi cu aceia pe care-i întâlnea.

18. Unii din filosofi epicurieni și stoici au intrat în vorbă cu el. Și unii ziceau: "Ce vrea să spună palavragiul acesta?" Alții, când l-au auzit că vestește pe Iisus și învierea, ziceau: "Pare că vestește niște dumnezei străini."

19. Atunci l-au luat, l-au dus la Areopag și au zis: "Putem să știm care este această învățătură nouă pe care o vestești tu?"

20. Fiindcă tu ne aduci ceva ciudat la auz. Am vrea, dar, să știm ce vrea să zică aceasta."

21. Căci toți atenienii și străinii care stăteau în Atena nu-și petreceau vremea cu nimic altceva decât să spună sau să asculte ceva nou.

22. Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului și a zis: "Bărbați atenieni! În toate privințele vă găsesc foarte religioși.

23. Căci, pe când străbăteam cetatea voastră și mă uitam de aproape la lucrurile la care vă închinați voi, am descoperit chiar și un altar pe care este scris: "Unui Dumnezeu necunoscut!" Ei bine, ceea ce voi cinstiți fără să cunoașteți, aceea vă vestesc eu.

24. Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului și nu locuiește în temple făcute de mâini.

25. El nu este slujit de mâini omenești, ca și când ar avea trebuință de ceva, El, care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile.

26. El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor,

27. ca ei să caute pe Dumnezeu și să se silească să-L găsească bătând, măcar că nu este departe de fiecare din noi.

28. Căci în El avem viața, mișcarea și ființa, după cum au zis și unii din poeții

voștri: "Suntem din neamul Lui..."

29. Astfel, dar, fiindcă suntem de neam din Dumnezeu, nu trebuie să credem că Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei cioplite cu meșteșugirea și iscusința omului.

30. Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască;

31. pentru că a rânduit o zi în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul pe care L-a rânduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită, prin faptul că L-a înviat din morți..."

32. Când au auzit ei de învierea morților, unii își băteau joc, iar alții au zis: "Asupra acestor lucruri te vom asculta altă dată."

33. Astfel, Pavel a ieșit din mijlocul lor.

34. Totuși unii au trecut de partea lui și au crezut; între aceștia era Dionisie areopagitul, o femeie numită Damaris și alții împreună cu ei.

1. După aceea Pavel a plecat din Atena și s-a dus la Corint.
2. Acolo a găsit pe un iudeu, numit Acuila, de neam din Pont, venit de curând din Italia, cu nevasta sa, Priscila, deoarece Claudiu poruncise ca toți iudeii să plece din Roma. A venit la ei.
3. Și, fiindcă avea același meșteșug, a rămas la ei și lucrau: meseria lor era facerea corturilor.
4. Pavel vorbea în sinagogă în fiecare zi de Sabat și îndupleca pe iudei și pe greci.
5. Dar când au venit Sila și Timotei din Macedonia, Pavel s-a dat în totul propovăduirii și dovedea iudeilor că Iisus este Hristosul.
6. Fiindcă iudeii i se împotriveau și-l batjocoreau, Pavel și-a scuturat hainele și le-a zis: "Sângele vostru să cadă asupra capului vostru; eu sunt curat. De acum încolo, mă voi duce la Neamuri."
7. Și, după ce a ieșit de acolo, a intrat în casa unui om temător de Dumnezeu, numit Iust, a cărui casă era vecină cu sinagoga.
8. Dar Crisp, fruntașul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui. Și mulți dintre corinteni, care auziseră pe Pavel, au crezut și ei și au fost botezați.
9. Noaptea, Domnul a zis lui Pavel într-o vedenie: "Nu te teme; ci vorbește și nu tăcea,
10. căci Eu sunt cu tine; și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți faciă

rău: vorbește, fiindcă am mult norod în această cetate."

11. Aici a rămas un an și șase luni și învăța printre corinteni Cuvântul lui Dumnezeu.

12. Pe când era Galion cârmuitor al Ahaiei, iudeii s-au ridicat cu un gând împotriva lui Pavel, l-au dus înaintea scaunului de judecată

13. și au zis: "Omul acesta ațâță pe oameni să se închine lui Dumnezeu într-un fel care este împotriva Legii."

14. Pavel voia să înceapă vorba, când Galion a zis iudeilor: "Dacă ar fi vorba de vreo faptă rea sau de vreo blestemăție, v-aș asculta după cuviință, iudeilor!"

15. Dar dacă este vorba de neînțelegeri asupra unui cuvânt, asupra unor nume și asupra Legii voastre, treaba voastră: eu nu vreau să fiu judecător peste aceste lucruri."

16. Și i-a alungat de la scaunul de judecată.

17. Atunci au pus toți mâna pe Sosten, fruntașul sinagogii, și-l băteau înaintea scaunului de judecată, fără ca lui Galion să-i pese.

18. Pavel a mai rămas destul de multă vreme în Corint. În urmă, și-a luat ziua bună de la frați și a plecat cu corabia spre Siria, împreună cu Priscila și Acuilă, după ce și-a tuns capul în Chenchrea, căci făcuse o juruință.

19. Au ajuns în Efes; și Pavel a lăsat acolo pe însoțitorii lui. A intrat în sinagogă și a stat de vorbă cu iudeii,

20. care l-au rugat să rămână la ei mai multă vreme. El însă n-a voit,

21. ci și-a luat rămas bun de la ei și a zis: "Trebuie numaidecât ca sărbătoarea care vine, s-o fac în Ierusalim. Dacă va voi Dumnezeu, mă voi întoarce iarăși la voi." Și a plecat din Efes.

22. S-a dat jos din corabie în Cezareea, s-a suit la Ierusalim și, după ce a urat de bine bisericii, s-a coborât în Antiohia.

ANEXA 1:

TABEL CRONOLOGIC FAPTELE APOSTOLILOR

30 AD	Înălțarea	<i>Fapte 1</i>
30 AD	Alegerea lui Matias	<i>Fapte 1:12</i>
30 AD	Coborârea Duhului Sfânt la Rusalii	<i>Fapte 2</i>
30 AD	Predicarea și vindecările făcute de Petru	<i>Fapte 3</i>
30 AD	Petru și Ioan arestați și eliberați	<i>Fapte 4</i>
30 AD	Credincioșii au totul la comun	<i>Fapte 4:32</i>
30 AD	Moartea lui Anania și Safira	<i>Fapte 5</i>
30 AD	Apostolii predică și vindecă	<i>Fapte 5:11</i>
31 AD	Discursul și uciderea cu pietre a lui Ștefan	<i>Fapte 6, 7</i>
31 AD	Saul persecută biserica	<i>Fapte 8</i>
31 AD	Filip în Samaria	<i>Fapte 8:3</i>
31 AD	Simon vrăjitorul	<i>Fapte 8:9</i>
31 AD	Filip și famenul etiopian	<i>Fapte 8:26</i>
34 AD	Convertirea lui Saul	<i>Fapte 9</i>
37 AD	Petru predică neamurilor	<i>Fapte 10, 11</i>
42 AD	Barnaba este trimis în Antiohia	<i>Fapte 11:22</i>
42 AD	Petru eliberat din închisoare de către înger	<i>Fapte 12</i>
44 AD	Moartea lui Irod Agripa	<i>Fapte 12:20</i>
48 AD	Prima călătorie misionară a lui Pavel	<i>Fapte 13</i>
48 AD	Pavel predică în Antiohia Pisidiei	<i>Fapte 13:14</i>
48 AD	Pavel și Barnaba în Iconia	<i>Fapte 14</i>
48 AD	Pavel și Barnaba în Listra și Derbe	<i>Fapte 14:8</i>
48 AD	Pavel și Barnaba se întorc în Antiohia Siriană	<i>Fapte 14:21</i>
48 AD	Întoarcerea în Antiohia Siriană	<i>Fapte 14:24</i>
48 AD	Consiliul de la Ierusalim	<i>Fapte 15</i>

49 AD	A doua călătorie misionară a lui Pavel	<i>Fapte 15:36</i>
49 AD	Pavel în Filipi	<i>Fapte 16</i>
49 AD	Pavel în Tesalonic, Berea și Atena	<i>Fapte 17</i>
51 AD	Pavel în Corint	<i>Fapte 18</i>
54 AD	Pavel în Efes	<i>Fapte 19</i>
57 AD	Pavel în Macedonia și Grecia	<i>Fapte 20</i>
59 AD	Pavel se întoarce la Ierusalim	<i>Fapte 21 - 23</i>
60 AD	Pavel întemnițat în Cezareea	<i>Fapte 24</i>
62 AD	Pavel înaintea lui Festus	<i>Fapte 25</i>
62 AD	Pavel înaintea lui Agripa	<i>Fapte 26</i>
62 AD	Pavel navighează spre Roma	<i>Fapte 27</i>
62 AD	Naufragiul	<i>Fapte 27:13</i>
62 AD	Pavel pe insula Malta	<i>Fapte 28</i>
62 AD	Pavel predică la Roma	<i>Fapte 28:11</i>

Sursa: <https://biblehub.com/timeline/Acts/1.htm>

